sayı 9

# HORTLAK

MACERAYI SEVEN ADAM bu sayıda BAMBAŞKA!
(..Nee?.. Cengiz ÜSTÜN yazmış, Yıldıray ÇINAR'la beraber mi çizmişler?.. Aboov!..)

EYLÜL
Sayı: 2016/09
7.5 TL
(KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 8 TL.

ISSN 2149-987X
9 772149 987016

KAÇIN! ARKAMDA DAYI VAR!..

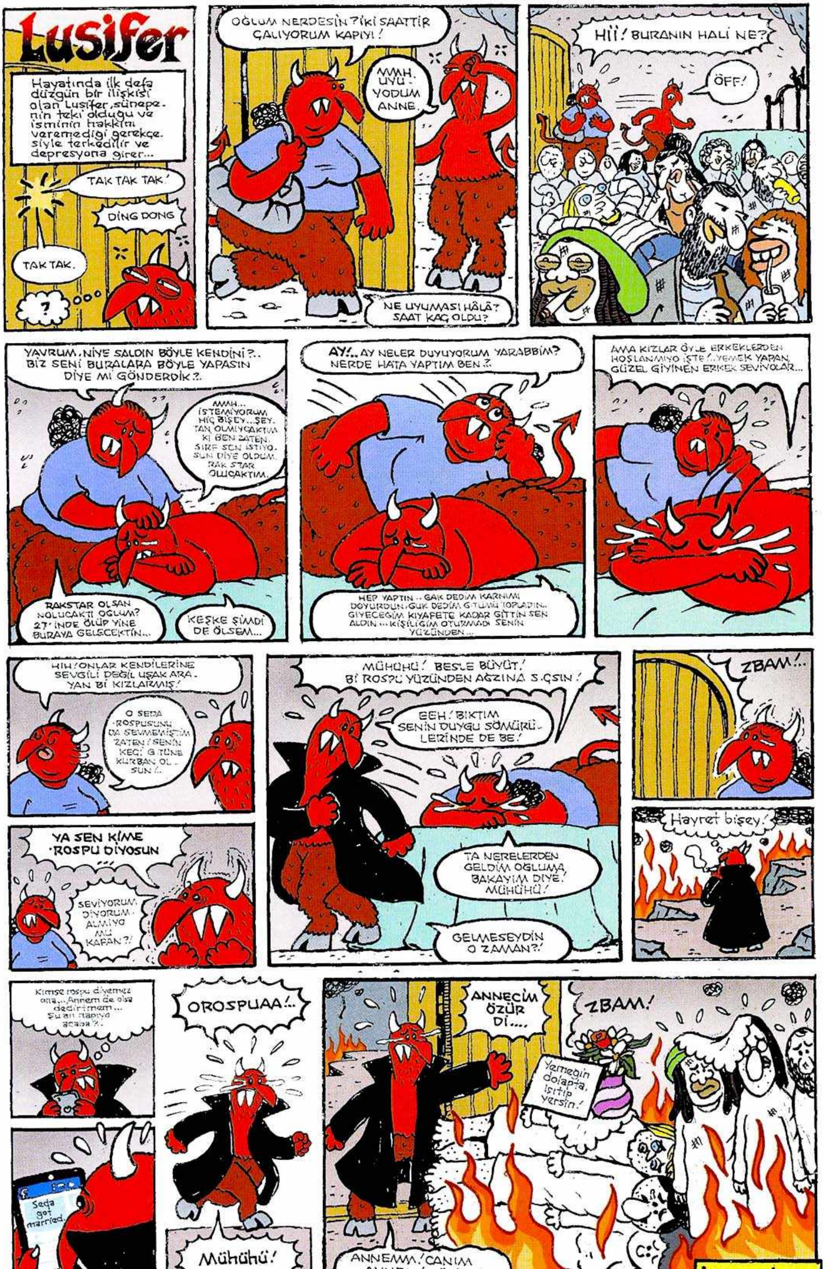
Lusifer
Hayatında ilk defa düzgün bir ilişkisi olan Lusifer, sünepe- nin teki olduğu ve isminin hakkını veremediği gerekçe- siyle terkedilir ve depresyona girer...
TAK TAK TAK!
DING DONG
TAK TAK.
?
OĞLUM NERDESİN?İKİ SAATTİR ÇALIYORUM KAPIYI!
MMH. UYU- YODUM ANNE.
NE UYUMASI HÂLÂ? SAAT KAÇ OLDU?
Hİİ! BURANIN HALİ NE?
ÖFF!
YAVRUM, NİYE SALDIN BÖYLE KENDİNİ?.. BİZ SENİ BURALARA BÖYLE YAPASIN DİYE Mİ GÖNDERDİK?..
MMH... İSTEMİYORUM HİÇ BİŞEY...ŞEY- TAN OLMIYCAKTIM Kİ BEN ZATEN. SIRF SEN İSTİYO- SUN DİYE OLDUM. RAK STAR OLUCAKTIM.
RAKSTAR OLSAN NOLUCAKTI OĞLUM? 27'İNDE ÖLÜP YİNE BURAYA GELECEKTİN...
KEŞKE ŞİMDİ DE ÖLSEM...
AY!.. AY NELER DUYUYORUM YARABBİM? NERDE HATA YAPTIM BEN?..
HEP YAPTIN... GAK DEDİM KARNIMI DOYURDUN, GUK DEDİM G.TÜMÜ TOPLADIN.. GİYECEĞİM KIYAFETE KADAR GİTTİN SEN ALDIN... KİŞİLİĞİM OTURMADI SENİN YÜZÜNDEN...
AMA KIZLAR ÖYLE ERKEKLERDEN HOŞLANMIYO İŞTE!..YEMEK YAPAN, GÜZEL GİYİNEN ERKEK SEVİYOLAR...
HIH! ONLAR KENDİLERİNE SEVGİLİ DEĞİL UŞAK ARA- YAN Bİ KIZLARMIŞ!
O SEDA ROSPUSUNU DA SEVMEMİŞTİM ZATEN! SENİN KEÇİ G.TÜNE KURBAN OL- SUN!..
YA SEN KİME ROSPU DİYOSUN
SEVİYORUM DİYORUM ALMIYO MU KAFAN?!
MÜHÜHÜ! BESLE BÜYÜT! Bİ ROSPU YÜZÜNDEN AĞZINA S.ÇSIN!
EEH! BIKTIM SENİN DUYGU SÖMÜRÜ- LERİNDE DE BE!
TA NERELERDEN GELDİM OĞLUMA BAKAYIM DİYE. MÜHÜHÜ!
GELMESEYDİN O ZAMAN?!
ZBAM!..
Hayret bişey!
Kimse rospu diyemez ona... Annem de olsa dedirtmem... Şu an napıyo acaba?..
Seda got married.
OROSPUAA!..
Mühühü!
ANNECİM ÖZÜR Dİ....
ZBAM!
Yemeğin dolapta, ısıtıp yersin!
ANNEMM! CANIM

HORTLAK

**YAYINCI:** MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
**İMTİYAZ SAHİBİ:** Mehmet Çilingir
**SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ:** Mehmet Çilingir
**GENEL MÜDÜR:** Orhan Açar
**MÜESSESE MÜDÜRÜ:** Cüneyt Aydın
**EDİTÖR:** Memo Tembelçizer

**Adres:** Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
**Tel:** 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 2149 - 987X.**
**Baskı:** İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
**Genel Dağıtım:** DPP - 0(212) 622 22 22

**Eylül-2016 Sayı: 9**

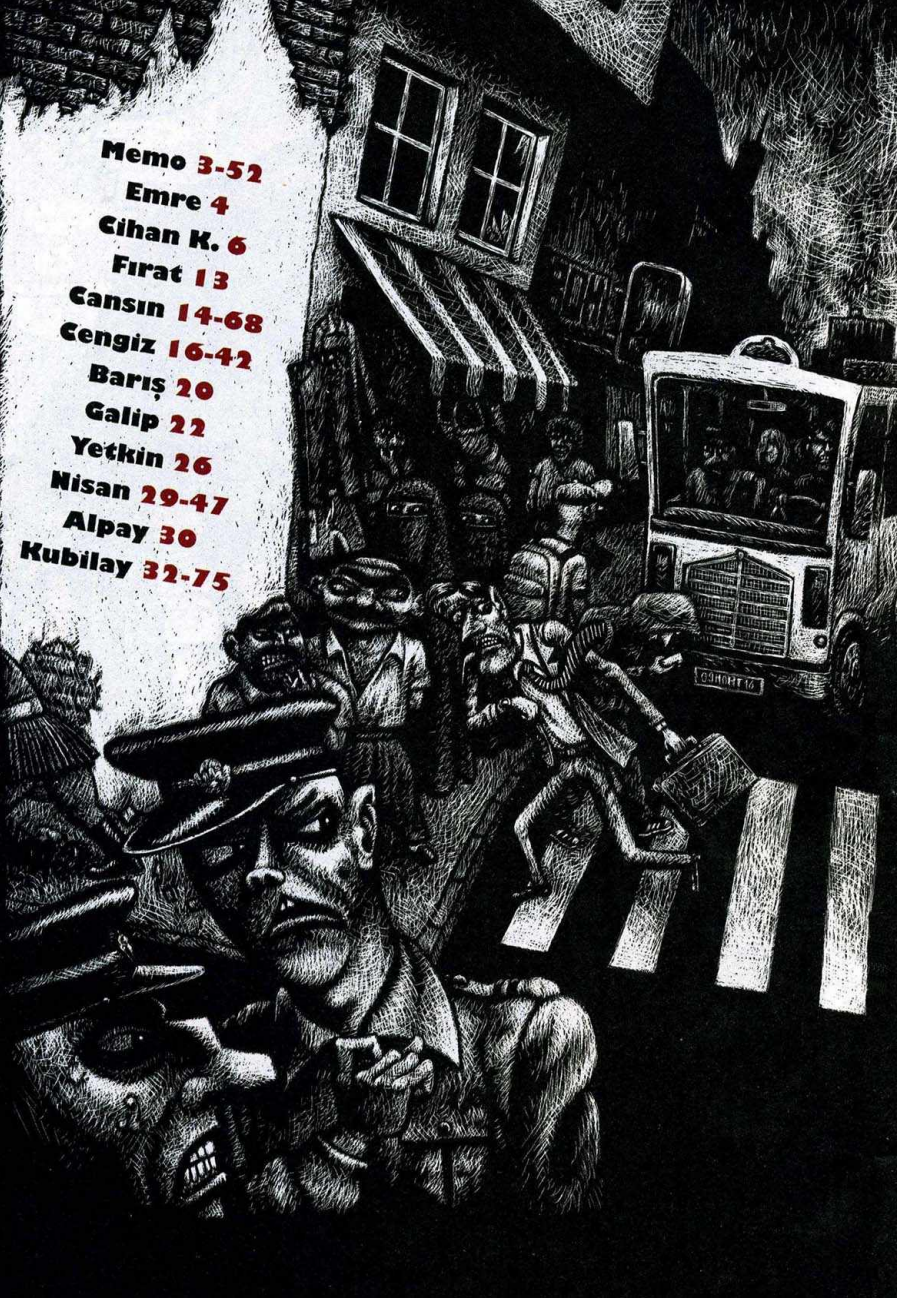
Memo 3-52
Emre 4
Cihan K. 6
Fırat 13
Cansın 14-68
Cengiz 16-42
Barış 20
Galip 22
Yetkin 26
Nisan 29-47
Alpay 30
Kubilay 32-75

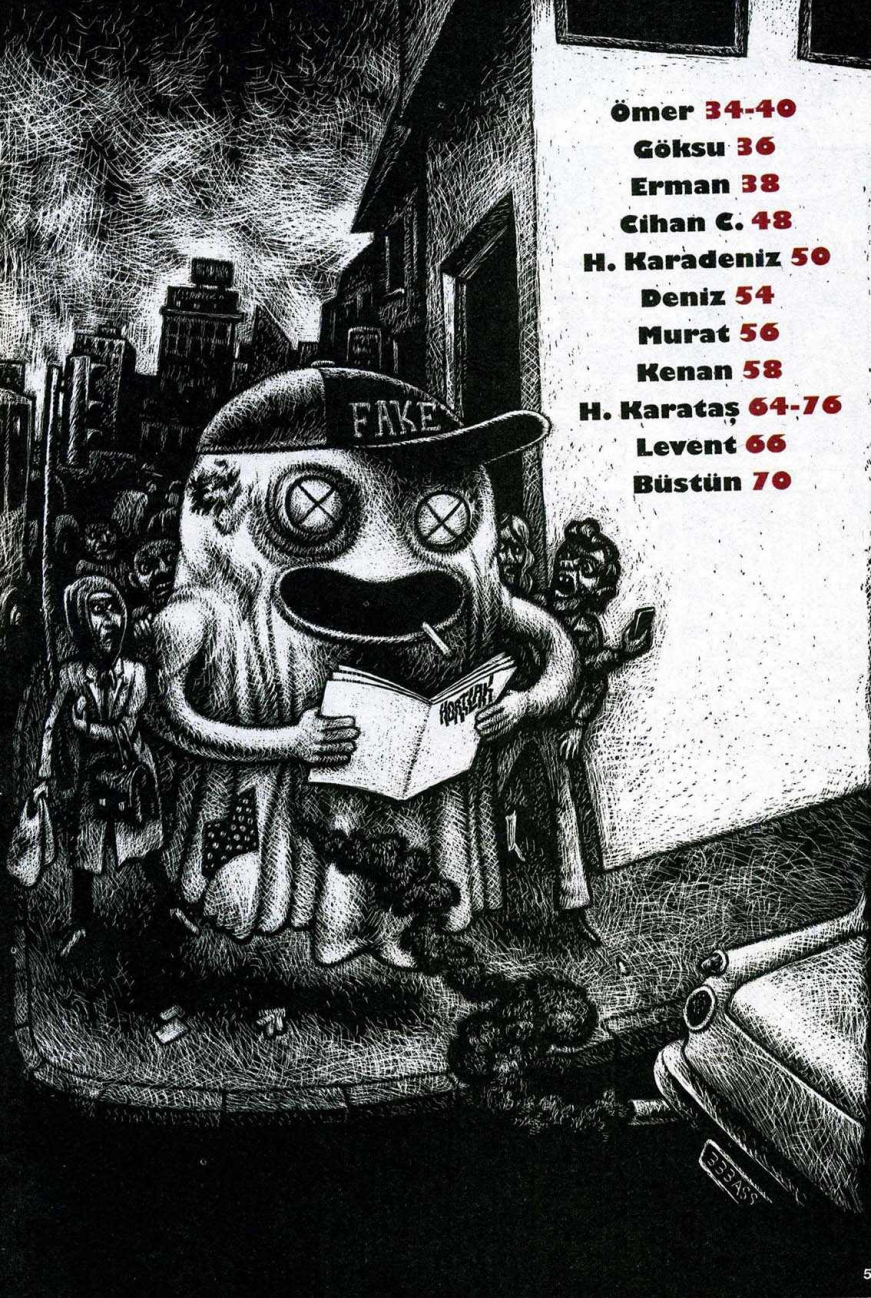


Ömer 34-40
Göksu 36
Erman 38
Cihan Ç. 48
H. Karadeniz 50
Deniz 54
Murat 56
Kenan 58
H. Karataş 64-76
Levent 66
Büstün 70

# TuVoFi

cihan kılıç

Tuvofi, bir sevgiliyi ve bir arkadaşı aynı gün içersinde kaybetmenin acısını atlatamadan, adına açılmış kol gibi tazminat davalarını öğrenip bir kez daha yıkılır. Buna uzun süredir belini büken işsizlik de eklenince genç dostumuz ne olduğunu anlamadan kendini sergide tanıştığı Viktor'un ajansında bulur...

Geldiğine sevindim ama böyle her açık gördüğün kapıya dalma huyun varsa yandık dostum... Eksi puan...

ÇKRT

ÇKR

OOVV! Lütfen abi!.. Uzak tut şunları...

ADALET BAKANLIĞI

TAZMİNAT

56.000 TL

İCRA Makbuzu

Para konuşturup enerjimizi düşürme hiç şimdi... Çıkalım...

Piyasada mentor geçinen birçok reklamcının bile cevaplayamadığı bir soru vardır dostum...

Yaratımla ilgili bir zenon paradoksu. Duymuşsundur:....

Yumurta mı tavuktan çıkar, tavuk mu yumurtadan? Ne dersin?

YU MUR TA

Yanlışsın dostum...

İkisi de KULUÇKA-dan çıkar... .....Gel benimle...

Burada çizgialtı reklam alanına yönelik **inkübasyon*** sistemiyle çalışan bir departman açmayı planlıyoruz... Bunu her türlü yaratım biçiminin desteklendiği bir laboratuvar ortamı gibi düşünebilirsin... Yani bi çeşit Jurassic Park...

* İng. Kuluçka

Tabi sen yine istediğin alanda çalış.. Ama benim düşüncem senin özellikle video işlerinde kendini bulacağın yönünde...

Hatta seni şöyle çağırmak istiyorum:

YOUTUBE'UN YUMURTA PRENSİ!

HAHHAH!.. Kızmıyosun dimi?..

Akşama planın yoksa doğumgünüme gelsene...

İş arkadaşların da orada olacak, tanışmış olursun...

allah belanı versin!

OOY! OYY!

OROSPU ÇOCUKU!

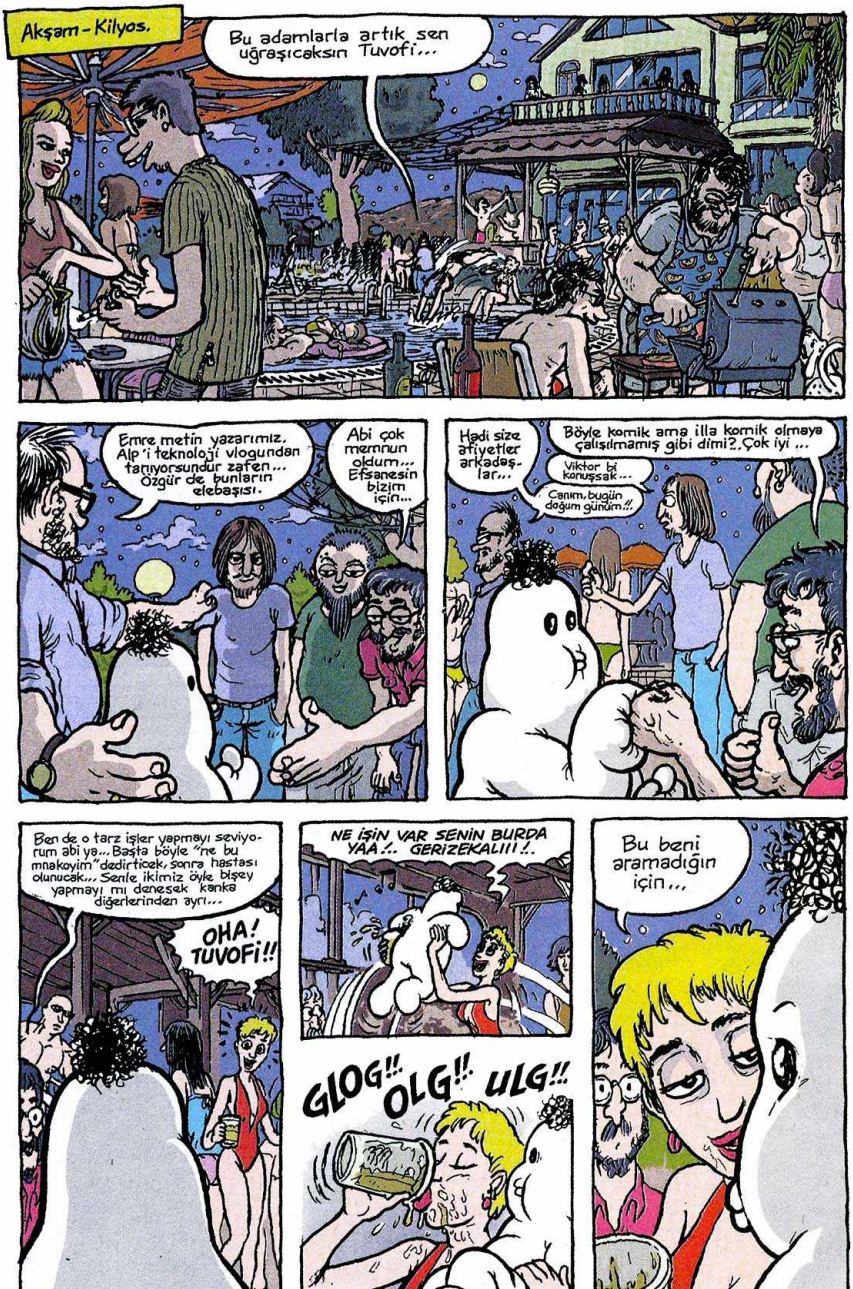
Akşam - Kilyos.
Bu adamlarla artık sen uğraşıcaksın Tuvofi...
Emre metin yazarımız. Alp'i teknoloji vlogundan tanıyorsundur zaten... Özgür de bunların elebaşısı.
Abi çok memnun oldum... Efsanesin bizim için...
Hadi size afiyetler arkadaşlar...
Böyle komik ama illa komik olmaya çalışılmamış gibi dimi?. Çok iyi ...
Viktor bi konuşsak ...
Canım, bugün doğum günüm!!
Ben de o tarz işler yapmayı seviyorum abi ya... Başta böyle "ne bu mnakoyim" dediricek, sonra hastası olunucak... Senle ikimiz öyle bişey yapmayı mı denesek kanka diğerlerinden ayrı...
OHA! TUVOFİ!!
NE İŞİN VAR SENİN BURDA YAA !.. GERİZEKALI!! !.
GLOG!! OLG!! ULG!!
Bu beni aramadığın için...

AYY!!
OFF!!!
Olum adam yüzme biliyo mu lan?..
Çıkıyo çıkıyo, çek sen...
Kamerayı suya atabilirsiniz kanka..Su geçirmez...
Abi yumurtan...

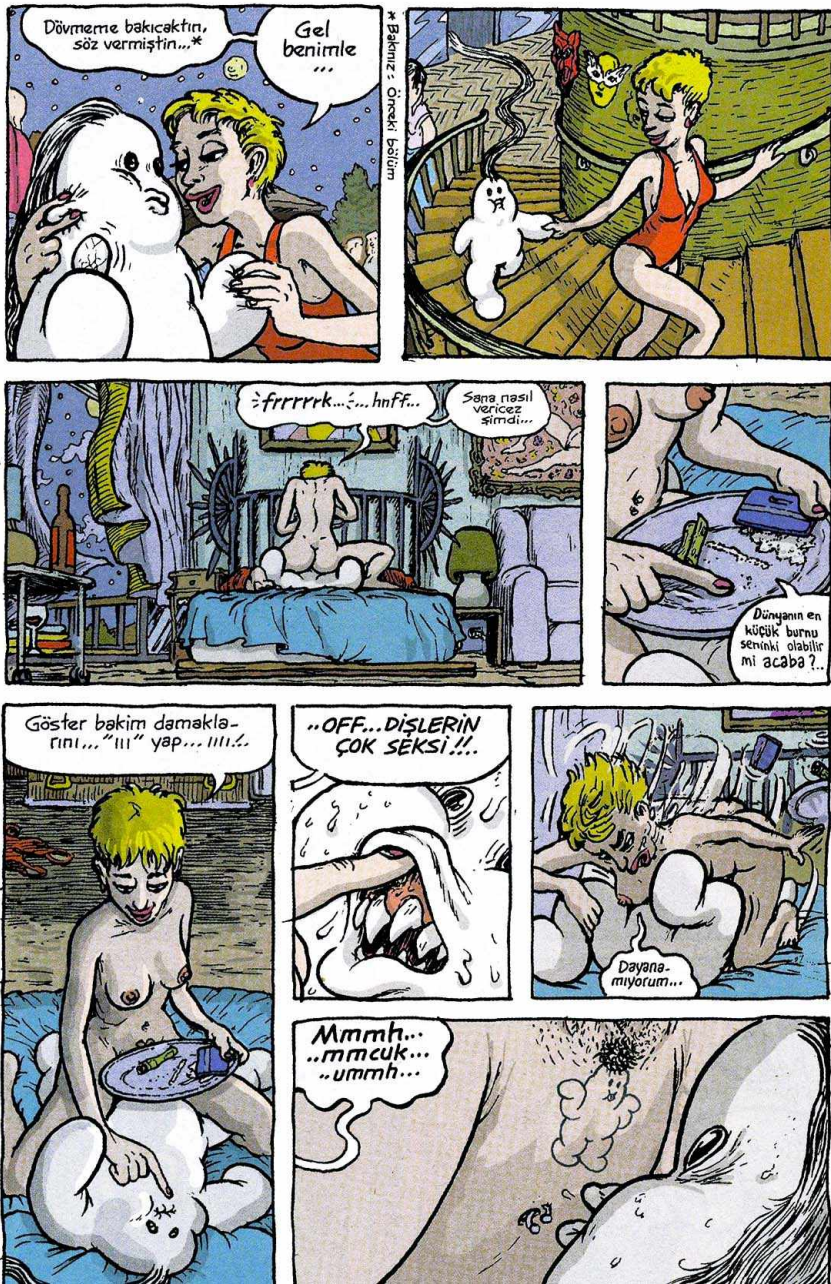
Dövmeme bakıcaktın, söz vermiştin...*
Gel benimle ...
*Bakınız: Önceki bölüm
:frrrrrk...: hnFF...
Sana nasıl vericez şimdi...
Dünyanın en küçük burnu seninki olabilir mi acaba?..
Göster bakim damaklarını... "lll" yap... llll...
..OFF... DİŞLERİN ÇOK SEKSİ!!!
Dayanamıyorum...
Mmmh... ..mmcuk... ..ummh...

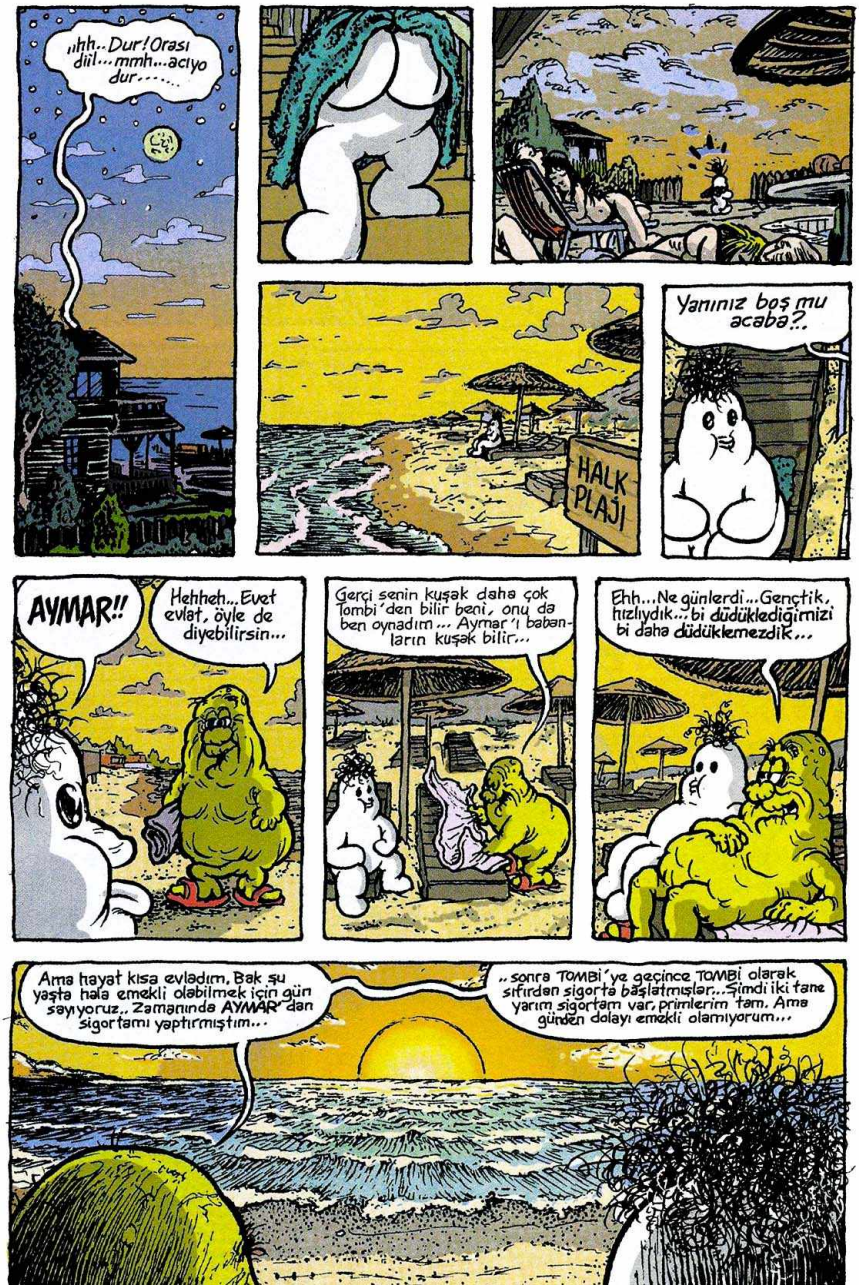
„hh.. Dur! Orası diil... mmh... acıyo dur.....
HALK PLAJI
Yanınız boş mu acabə?..
AYMAR!!
Hehheh... Evet evlat, öyle de diyebilirsin...
Gerçi senin kuşak daha çok Tombi'den bilir beni, onu da ben oynadım... Aymar'ı babaların kuşak bilir...
Ehh... Ne günlerdi... Gençtik, hızlıydık.. bi düdüklediğimizi bi daha düdüklemezdik...
Ama hayat kısa evladım, Bak şu yaşta hala emekli olabilmek için gün sayıyoruz.. Zamanında AYMAR'dan sigortamı yaptırmıştım...
.. sonra TOMBİ'ye geçince TOMBİ olarak sıfırdan sigorta başlatmışlar... Şimdi iki tane yarım sigortam var, primlerim tam. Ama günden dolayı emekli olamıyorum...

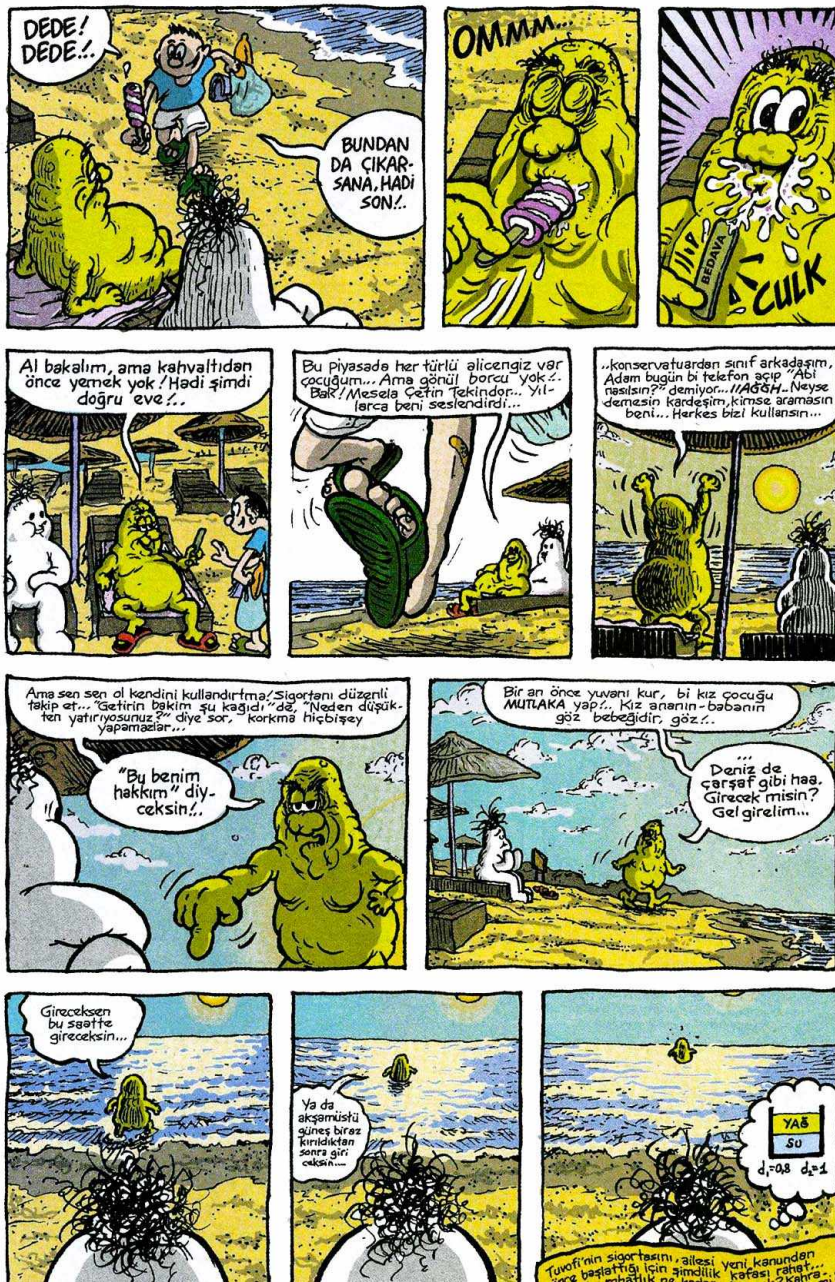
DEDE! DEDE!..
BUNDAN DA ÇIKARSANA, HADİ SON!..
OMMM...
BEDAVA
CULK
Al bakalım, ama kahvaltıdan önce yemek yok! Hadi şimdi doğru eve!..
Bu piyasada her türlü alicengiz var çocuğum... Ama gönül borcu yok!.. Bak! Mesela Çetin Tekindor... Yıllarca beni seslendirdi...
..konservatuardan sınıf arkadaşım, Adam bugün bi telefon açıp "Abi nasılsın?" demiyor... //AĞĞH.. Neyse demesin kardeşim, kimse aramasın beni... Herkes bizi kullansın...
Ama sen sen ol kendini kullandırtma! Sigortanı düzenli takip et... "Getirin bakim şu kağıdı" de, "Neden düşükten yatırıyosunuz?" diye sor, korkma hiçbişey yapamazlar...
"Bu benim hakkım" diyceksin!..
Bir an önce yuvanı kur, bi kız çocuğu MUTLAKA yap!.. Kız ananın-babanın göz bebeğidir, göz!..
... Deniz de çarşaf gibi haa. Girecek misin? Gel girelim...
Gireceksen bu saatte gireceksin...
Ya da akşamüstü güneş biraz kırıldıktan sonra giri ceksin...
YAĞ
SU
$d_1=0,8$ $d_2=1$
Tuvofi'nin sigortasını, ailesi yeni kanundan

## Melih Arat (Yazar)

Adını duymamış olabilirsiniz ama Melih Arat, kendi kitabının arka kapağına bakılırsa, "Google sonuçlarına göre, internet sitelerinde en çok adı geçen kişisel gelişim ve yaratıcılık yazarları arasında 104 bin web sitesi ile 5. sırada yer alan ve ilk beşe giren tek Türk!" Fotoğrafta, "Limit-Siz" isimli kitabının tanıtımı için kendini bağlayan yazarı, iplerini makasla kesmek suretiyle özgürleşirken görüyoruz. Açıklamak çok sıkıcı ama "ipler" bizi kısıtlayan toplumu, makas da aydınlanma sürecimizi simgeliyor. İpi kestik mi özgürleşiyoruz. Toparlarsak: İp bizi kısıtlayan toplum. Makas ne? Aydınlanma süreci. Peki nasıl aydınlanıcaz? Yazarın kitabını okuyarak. Demek ki makas yazarın kitabı. Peki ne yapmamız gerekiyor iplerden kurtulmak için? Bizi kısıtlayan toplumu kesmemiz gerekiyor. Nasıl kesicez toplumu? Tabi ki makasla ve makas, kitap olduğuna göre yazarı okumamız şart. Peki yazar ne yapıyor? İpi kesiyor. Demek ki, yazar kendi kitabını okumuş. Sanırım böyle bir şeyler...

## Erdem Karagöz (yazar)

Adını duymamış olabilirsiniz ama "Marka Çocuk Yetiştirmek", "Asla Vazgeçme" kitaplarının yazarı Erdem Karagöz, değişik ayrıntılarla dolu, görkemli bir biyografiye sahip: "Erdem Karagöz, 18 yaşında Türkiye'nin en genç futbol antrenörü oldu. 20 yaşında girdiği hakemlik sınavlarını 100 tam puanla bitirdi, hiç hakemlik yapmadı. Günde 50 sayfa okumadan yatmayan Karagöz hiç antibiyotik kullanmadı... Evli olan Karagöz yirmi üniversite öğrencisi ile oluşturduğu beyin fırtınası takımı ile sürekli çalışmalar yapmaktadır. Vazgeçilmezleri arasında sorgulamak, değişim ve gençleri doğru sorularla tetiklemek bulunuyor."

Gerçekten güzel. Hiç antibiyotik kullanmayan Erdem Karagöz'ün biyografisi bile başlı başına bir kişisel gelişim kitabı bana kalırsa. Bu sağlam biyografi karşısında kendi biyografimi yazdığımda tüm varoluşum elimde kalıyor: "Fırat Budacı, 18 yaşında iki milyon kişiyle birlikte üniversite sınavlarına girdi. Üniversiteden sınıf arkadaşı olan Tolga Özkalfa'nın Süper Lig'de hakemlik yapıyor olmasını hayretle karşılarken, Tolga'yı televizyonda her gördüğünde, çevresindekilere, "Tolga benim sınıf arkadaşım" diye hava atmaktan geri durmadı. Geceleri yattığı yerden bir iki sayfa okuduktan sonra, kitabı elinden düşüren Budacı, belli aralıklarla Augmentin 1000 mg, Alfoxil 1000 mg, Duocid 375 mg isimli antibiyotikleri kullandı. Apranax Fort halen baş ağrılarının tek çözümü. Majezik'i de beğeniyor ama biraz hafif buluyor. Evli olan Budacı, iki üç arkadaşıyla oluşturduğu "hayatı beğenmeme" takımıyla sürekli bira içmekte, zaman zaman evli olduğunu unutup eve geç gitmektedir. Birayı fazla kaçırdığı sabahlarda Apranax'ı direkt yutarken, Majezik'le kısa bir süre bakışmaktadır. Vazgeçilmezleri arasında fikir değişiklikleri, umutsuzluk ve gençleri yalan yanlış, kendisinin de inanmadığı fikirlerle tetiklemek bulunuyor."

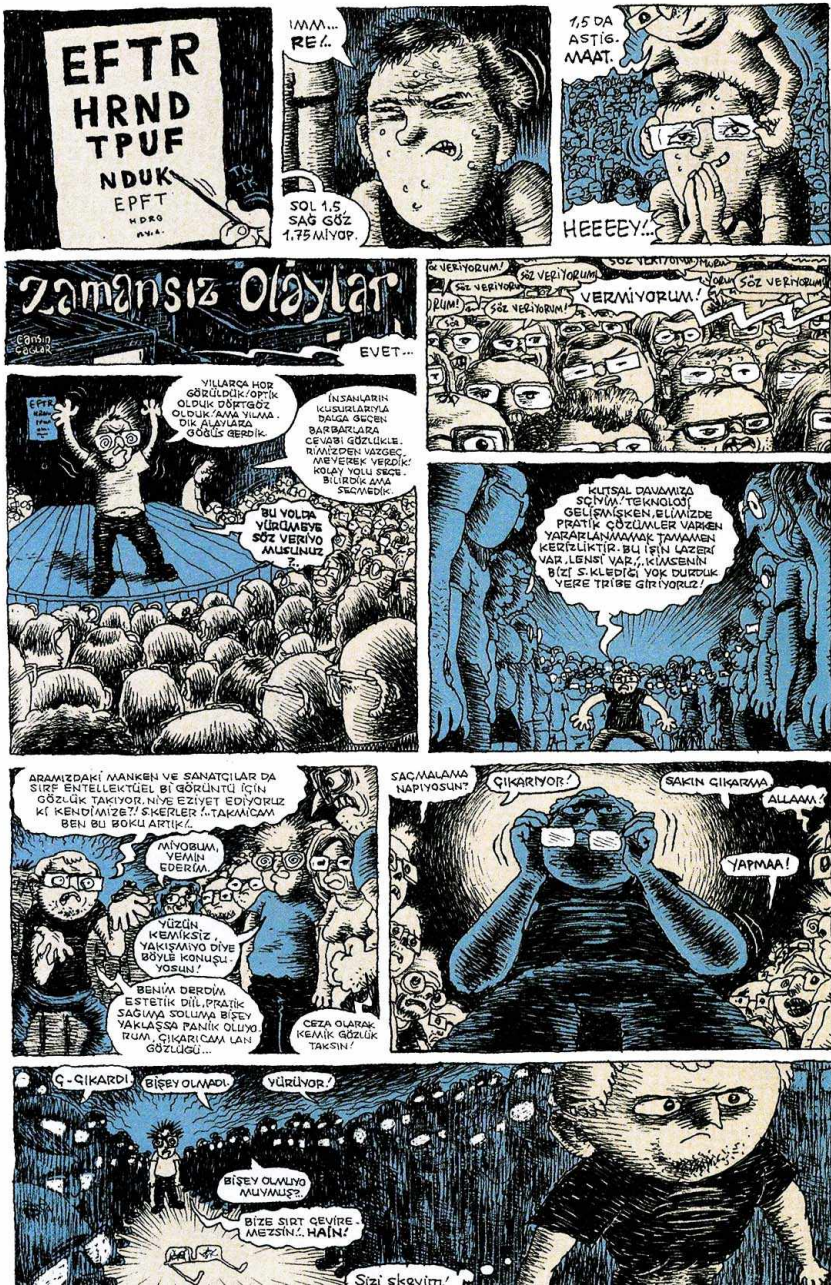
EFTR
HRND
TPUF
NDUK
EPFT
HDRG
IMM... RE!..
SOL 1,5 SAĞ GÖZ 1,75 MİYOP.
1,5 DA ASTİG. MAAT.
HEEEEY!..
Zamansız Olaylar
Cansın Çağlar
EVET...
YILLARCA HOR GÖRÜLDÜK! OPTİK OLDUK DÖRTGÖZ OLDUK! AMA YILMADIK ALAYLARA GÖĞÜS GERDİK.
İNSANLARIN KUSURLARIYLA DALGA GEÇEN BARBARLARA CEVABI GÖZLÜKLERİMİZDEN VAZGEÇMEYEREK VERDİK! KOLAY YOLU SEÇEBİLİRDİK AMA SEÇMEDİK.
BU YOLDA YÜRÜMEYE SÖZ VERİYO MUSUNUZ?..
SÖZ VERİYORUM!
SÖZ VERİYORUM!
SÖZ VERİYORUM!
VERMİYORUM!
SÖZ VERİYORUM!
KUTSAL DAVAMIZA SÇİYİM! TEKNOLOJİ GELİŞMİŞKEN, ELİMİZDE PRATİK ÇÖZÜMLER VARKEN YARARLANMAMAK TAMAMEN KERİZLİKTİR. BU İŞİN LAZERİ VAR, LENSİ VAR!.. KİMSENİN BİZİ S.KLEDİĞİ YOK DURDUK YERE TRİBE GİRİYORUZ!
ARAMIZDAKİ MANKEN VE SANATÇILAR DA SIRF ENTELLEKTÜEL Bİ GÖRÜNTÜ İÇİN GÖZLÜK TAKIYOR. NİYE EZİYET EDİYORUZ Kİ KENDİMİZE?! S.KERLER!.. TAKMICAM BEN BU BOKU ARTIK!..
MİYOBUM, YEMİN EDERİM.
YÜZÜN KEMİKSİZ, YAKIŞMIYO DİYE BÖYLE KONUŞUYOSUN!
BENİM DERDİM ESTETİK DİİL, PRATİK SAĞIMA SOLUMA BİŞEY YAKLAŞSA PANİK OLUYORUM, ÇIKARICAM LAN GÖZLÜĞÜ...
CEZA OLARAK KEMİK GÖZLÜK TAKSIN!
SAÇMALAMA NAPIYOSUN?
ÇIKARIYOR!
SAKIN ÇIKARMA.
ALLAAM!
YAPMAA!
Ç-ÇIKARDI.
BİŞEY OLMADI.
YÜRÜYOR!
BİŞEY OLMUYO MUYMUŞ?..
BİZE SIRT ÇEVİREMEZSİN!.. HAİN!
Sizi skevim!

Gözlüksüz iki adım öteyi göremiyolar, bu yolda yürümeye söz veriyolar bi de...
Millet iyice delir di lan.
21. yüzyılda uğraştığımız şeye bak!
Hmm... Şurda bi eczane var... Ordan alayım.
İyi yaptım iyi... Sessiz sakin ayrılsam huzursuz kalıcaktım.
Yine de dikkatli ol. Ritek lazım sağ solu belli olmaz bunların.
GÜMP!
Hasktir...
KAÇAMAZSINN! ÖYLECE BIRAKIP GİDEMEZSİN.
BIRAKIN PEŞİMİ LENSLERİMLE YENİ Bİ HAYATA BAŞLADIM! YAKLAŞMAYIN!
ALTI AYLIK SOLÜSYONUM VAR! ACIMAM YAKARIM!
HISSS!
CISS FOSK!
CISS
EIYEEA!
FOSK!
TONN!
İĞA!
GÖTÜRÜN
HEPİMİZ İNSANIZ VE HATA YAPARIZ, BİR ARKADA. SIMIZ DA YAKIN ZAMANDA BİR HATA YAPTI...
...VE KARDEŞLERİNE SIRT ÇEVİRDİ!..
AMA HATASININ FARKINA VARDI VE ÖZÜR DİLEDİ.
ŞİMDİ O ARKADAŞIMIZI TEKRAR ARAMIZA DAHİL EDİYORUZ. RUHUNU ÖZENTİLİKTEN VE KİBİRDEN...
...TEMİZLİYORUUUZ!
ÇIKTI!
PUP!
HEEEEEEEEY!
Merhaba kerneli

# DUKA FİLM

## GRİNİN ELİ TONU

1 Eylül 2016 - ABD / Harlem - Greyoğulları inşaat şantiyesi.

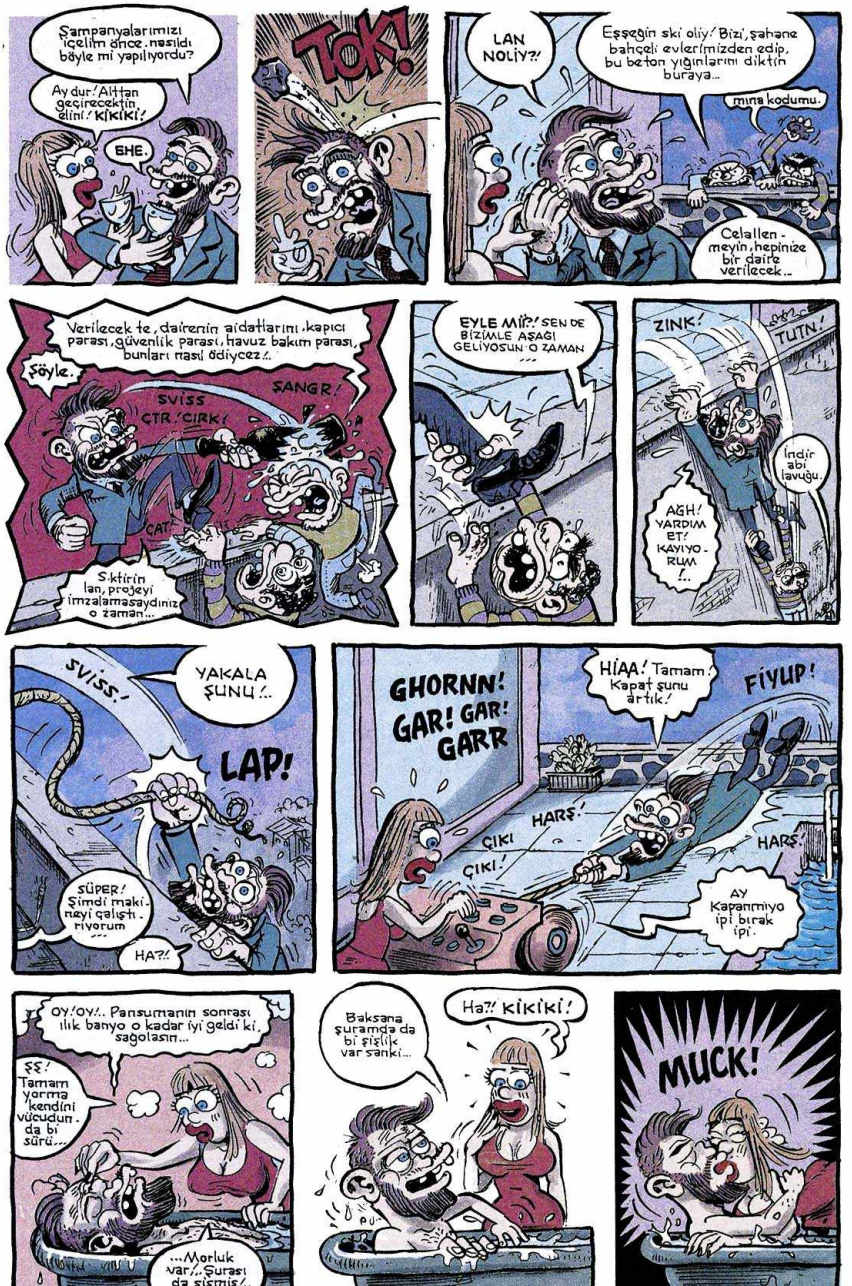
Şampanyalarımızı içelim önce..nasıldı böyle mi yapılıyordu?
Ay dur! Alttan geçirecektin elini! KIKIKI!
EHE.
TOK!
LAN NOLİY?!
Eşşeğin ski oliy! Bizi, şahane bahçeli evlerimizden edip, bu beton yığınlarını diktin buraya...
mına koydumu..
Celallen - meyin, hepinize bir daire verilecek..
Verilecek te, dairenin aidatlarını..kapıcı parası, güvenlik parası, havuz bakım parası, bunları nasıl ödiycez?..
Şöyle..
SVISS
ÇTR!
ÇIRK!
SANGR!
PF
ÇAT!
S*ktirin lan, projeyi imzalamasaydınız o zaman...
EYLE MİR?! SEN DE BİZİMLE AŞAĞI GELİYOSUN O ZAMAN
ZINK!
TUTN!
İndir abi tavuğu
AĞH! YARDIM ET! KAYIYO - RUM !..
SVISS!
YAKALA ŞUNU!..
LAP!
SÜPER! Şimdi maki - nayi çalıştı - rıyorum
HA?!
GHORNN! GAR! GAR! GARR
HİAA! Tamam Kapat şunu artık!
FIYUP!
HARŞ!
ÇIKI
ÇIKI!
HARŞ!
AY Kapanmıyo İpi bırak İpi.
OY! OY!.. Pansumanın sonrası ılık banyo o kadar iyi geldi ki, sağolasın...
ŞŞ! Tamam yarma kendini vücudun da bi sürü...
...Morluk var,,, Şurası da şişmiş!
Ha?! KIKIKI!
Baksana şuramda da bi şişlik var sanki...
MUCK!

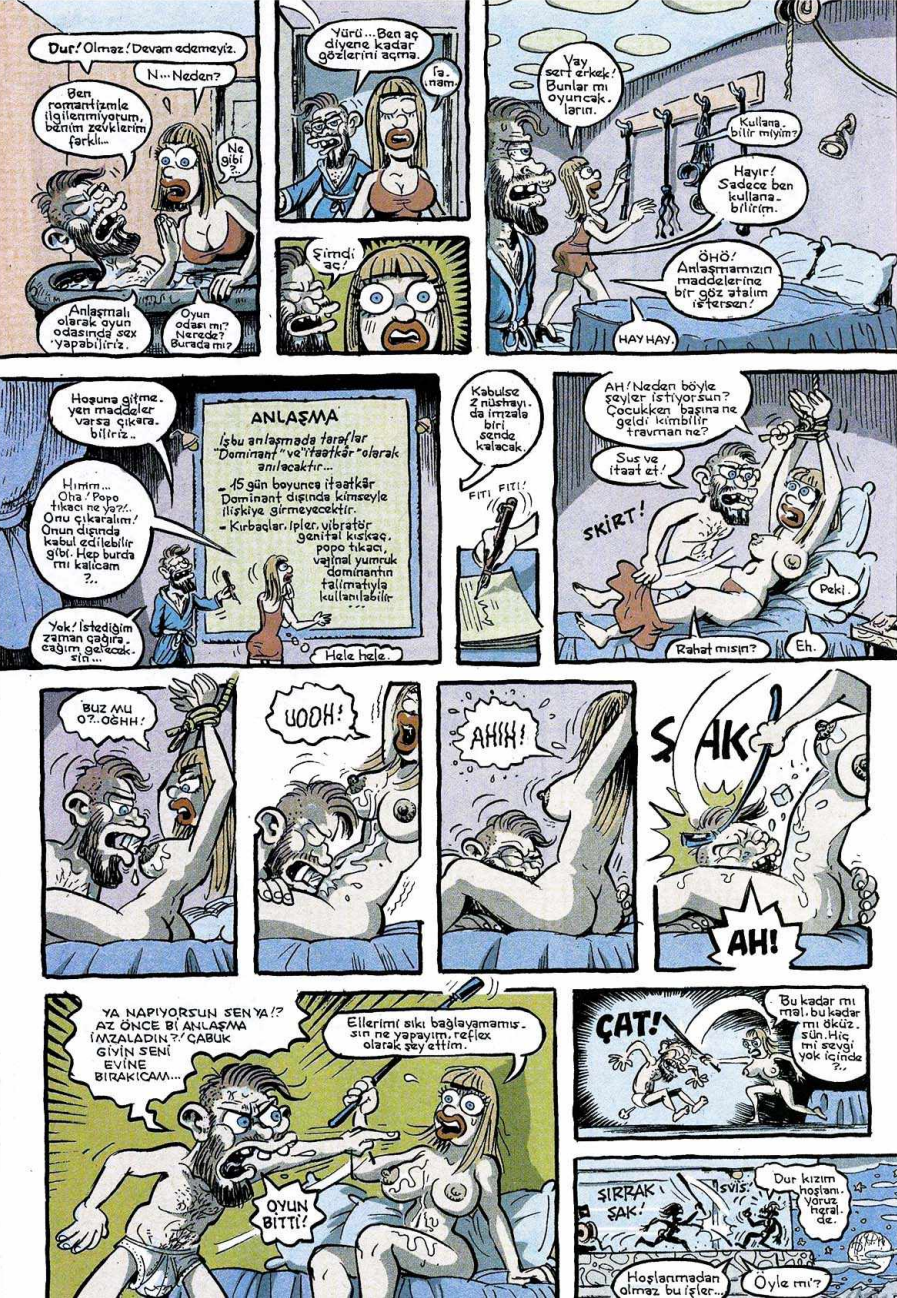
Dur! Olmaz! Devam edemeyiz.
N... Neden?
Ben romantizmle ilgilenmiyorum, benim zevklerim farklı...
Ne gibi?
Anlaşmalı olarak oyun odasında sex yapabiliriz.
Oyun odası mı? Nerede? Burada mı?
Yürü... Ben aç diyene kadar gözlerini açma.
Tamam.
Şimdi aç!
Yay sert erkek! Bunlar mı oyuncakların.
Kullana bilir miyim?
Hayır! Sadece ben kullana bilirim.
ÖHÖ! Anlaşmamızın maddelerine bir göz atalım istersen!
HAY HAY.
Hoşuna gitme. yen maddeler varsa çıkara. biliriz..
ANLAŞMA
İşbu anlaşmada taraflar "Dominant" ve "itaatkar" olarak anılacaktır...
- 15 gün boyunca itaatkar Dominant dışında kimseyle ilişkiye girmeyecektir.
- Kırbaçlar, İpler, vibratör genital kıskaç, popo tıkacı, vajinal yumruk dominantın talimatıyla kullanılabilir
Hımm... Oha! Popo tıkacı ne ya?!. Onu çıkaralım! Onun dışında kabul edilebilir gibi. Hep burda mı kalicam ?..
Yok! İstediğim zaman çağıra. cağım gelecek. sin...
Hele hele.
Kabulse 2 nüshayı. da imzala biri sende kalacak.
FITI FITI!
AH! Neden böyle şeyler istiyorsun? Çocukken başına ne geldi kimbilir travman ne?
Sus ve itaat et!
SKIRT!
Peki.
Rahat mısın?
Eh.
BUZ MU O?..OĞHH!
UODH!
AHIH!
ŞAK
AH!
YA NAPIYORSUN SEN YA!? AZ ÖNCE Bİ ANLAŞMA İMZALADIN?! ÇABUK GİYİN SENİ EVİNE BIRAKICAM...
Ellerimi sıkı bağlayamamış. sın ne yapayım. refleks olarak şey ettim.
OYUN BİTTİ!
ÇAT!
Bu kadar mı mal. bu kadar mı düküz. sün. Hiç mi sevgi yok içinde ?..
SIRRAK! ŞAK!
ISVIS!
Dur kızım hoşlanı. yorsa hayal. de.
Hoşlanmadan olmaz bu işler...
Öyle mi?

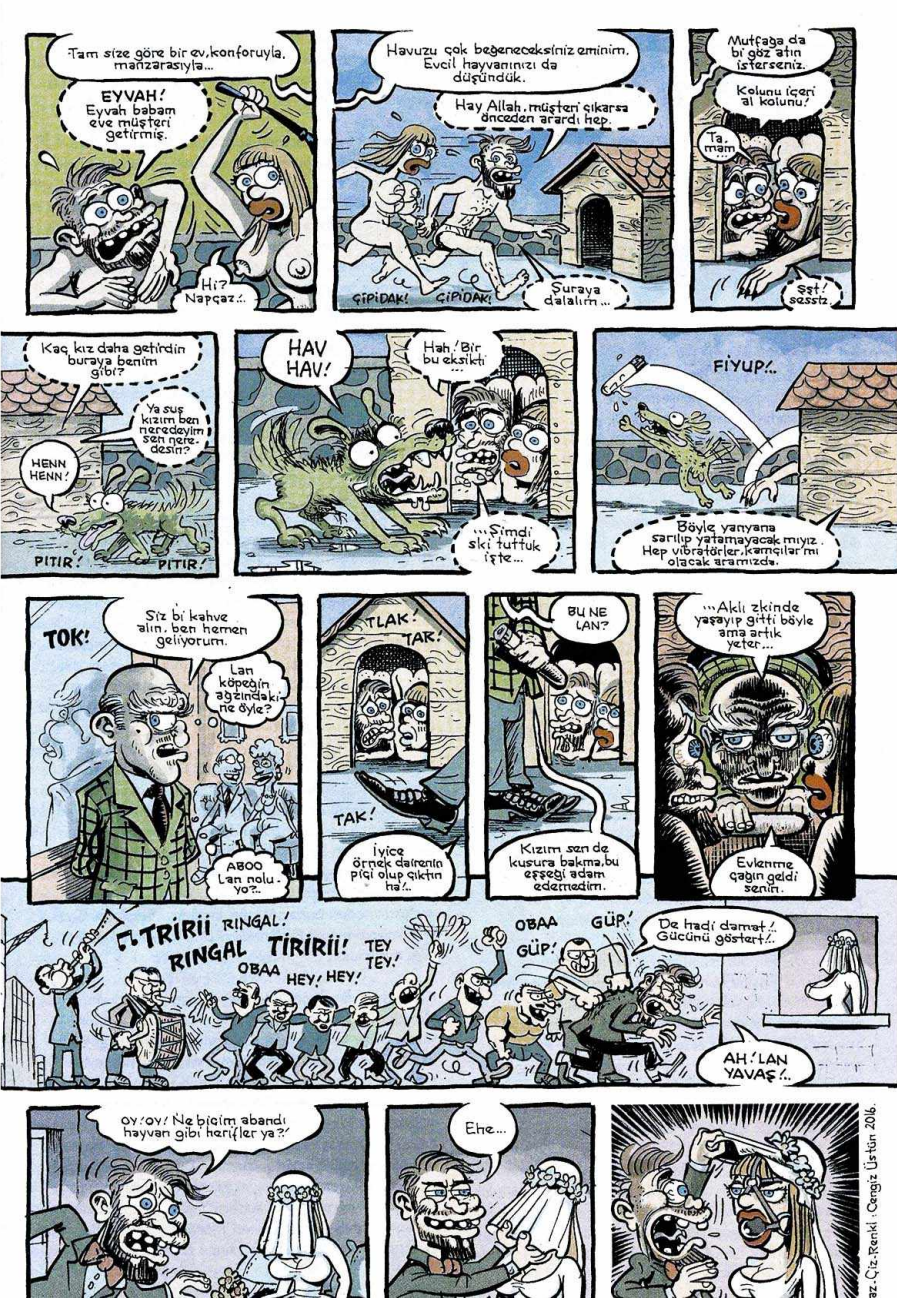
Tam size göre bir ev, konforuyla, manzarasıyla...
EYVAH! Eyvah babam eve müşteri getirmiş.
Hi? Napçaz!..
Havuzu çok beğeneceksiniz eminim. Evcil hayvanınızı da düşündük.
Hay Allah, müşteri çıkarsa önceden arardı hep.
ÇİPİDAK! ÇİPİDAK!
Şuraya dalalım...
Mutfağa da bi göz atın isterseniz.
Kolunu içeri al kolunu!
Ta, mam...
Şşt! sesstz.
Kaç kız daha getirdin buraya benim gibi?
Ya suş kızım ben neredeyim sen neredesin?
HENN HENN!
PITIR! PITIR!
HAV HAV!
Hah! Bir bu eksikti...
...Şimdi ski tuttuk işte...
FİYUP!..
Böyle yanyana sarılıp yatamayacak mıyız. Hep vibratörler, kamçılar mı olacak aramızda.
TOK!
Siz bi kahve alın, ben hemen geliyorum.
Lan köpeğin ağzındaki ne öyle?
ABOO Lan nolu-yo?..
TLAK! TAK!
TAK!
İyice örnek dairenin piçi olup çıktın ha!..
BU NE LAN?
Kızım sen de kusura bakma, bu eşşeği adam edemedim.
...Aklı zkinde yaşayıp gitti böyle ama artık yeter...
Evlenme çağın geldi senin.
TRİRİİ RINGAL!
RINGAL TİRİRİİ!
OBAA HEY! HEY!
TEY TEY!
OBAA GÜP!
GÜP!
De hadi damat!.. Gücünü göstert!..
AH! LAN YAVAŞ!..
OY! OY! Ne biçim abandı hayvan gibi herifler ya?!
Ehe...
az. Çiz. Renki: Cengiz Üstün 2016.

# Bölüm 3

**Önceki bölümün özeti:**

*Koray Karakaya gizli bir konseyin ellinci ajanı, Ajan 50 olarak göreve başlamıştır. Kendisine verilen ilk görev dünyanın en tehlikeli örgütlerinden X-Frat'in elindeki iki kozmik güç anahtarından birini ele geçirmektir. Bu tehlikeli görev için zorlu bir fiziksel eğitime başlar. Bir yıl boyunca yakın dövüş tekniklerinden her tür aracı kullanmaya, ağır ve hafif silahların en ufak vidasından patlayıcılara ve bir kaç yabancı dilin inceliklerine kadar birçok konuda yoğun ve zorlu bir eğitim alır.*

Koray Karakaya aldığı eğitimle bir ölüm makinesine dönüşmüş, Nazlı Ilıcak'tan bile çok daha uzun süre yakalanmadan dağda bayırda yaşayabilecek kıvama gelmişti. Tarihler 31 Ekim 2015'i gösteriyordu.

Securitas ajanları Wichita sokaklarında, Koch Genel Merkezi'ne izinsiz giriş yapan birini arıyorlardı. Güvenlik şefi Maxwell Epstein öfkeden deliye dönmüştü. Bir yandan davetsiz misafiri sokak sokak arayan ekiplere talimat yağdırırken diğer yandan kameraların nasıl olup da yarım saatliğine karardığını anlamaya çalışıyordu. Ellerinde sadece, kasa dairesinin kapısını kaydeden off-line kameranın görüntüsü vardı ve ondan varılabilecek tek sonuç davetsiz misafirin uzun boylu olduğuydu. *"Sulak yerde büyümüş amirim, Nebraskalı zaar,"* diyen güvenlik görevlisi, Epstein'ın sert bakışlarıyla susmuştu.

Epstein, Şerif'in bürosunu arayıp 81 ve 400 numaralı otoyolların girişine kontrol koydurmuştu. Şu an Wichita halkı bilmese de, şehir abluka altındaydı. Securitas ajanları şehrin kameralarında davetsiz misafirin izini arıyordu. Tüm uçuşlar ertelenmiş, Kansas'ın en büyük şehirlerinden birinin hava sahası uçuşa yasak bölge ilan edilmişti. *"Havayoluyla kaçmak için delirmiş olması gerekir,"* dedi son bir hafta içerisinde uçakla gelen ve bu akşam uçakla ayrılacak yolcuların listesini inceleyen bir ajan.

*"Birleşik Devletler'in en iyi korunan binalarından birine girmek için de delirmiş olması gerekir ama lanet pisliği tam da bu yüzden arıyoruz,"* diye cevapladı Epstein sinirle. Neden hep dalga geçtiği ucuz aksiyon filmlerindeki gibi konuşuyordu ki? Lanet pislik de neydi? Sadece filmlerde duymuştu.

Wichita halkıysa cadılar bayramı heyecanını yaşıyordu. Çoğu, tepelerindeki helikopterleri, bu gece için bir güvenlik önlemi sanmıştı. Ekiplerden gelen mesajlar, çaresizliklerini ifade ediyordu:

*"Efendim, herkes kostümlü, bu s.kik kostümlerden birini giydiyse bu adamı bulmamız imkansız!"* Epstein, elindeki kahve kupasını sinirle duvara fırlatarak *"Onlardan biri!"* diye bağırdı, *"Bilerek bugünü seçti orospu çocuğu! Kostüm giymiş olmalı, dikkatinizi kostüm giyenlere yöneltin! Kostüm satan mağazaların kameralarını inceleyin, kostümü yeni almış olabilir. Lanet olası bir vampir ya da Frankenstein kostümüyle yanınızdan geçiyor ve sizin ruhunuz bile duymuyor!"*

*"Frankenstein'ın canavarı,"* dedi şehirdeki güvenlik kameralarını inceleyen ajanlardan biri.
*"Efendim?"*
*"Frankenstein'ın canavarı demek istediniz. Frankenstein, canavarı yaratan doktorun adı..."*
*"Sinema tarihi dersinin sırası değil bok herif! Gözünü kameralardan ayırma ve işini yap!"*

Koray Karakaya için ise sinema tarihi dersinin tam sırasıydı. Hint klasiklerinden *Satranççılar* filminin gösterimine yetişmeye çalışıyordu. Saatte 40 mille adeta bir büyükbaba gibi sürüyor, tüm trafik kurallarına uyuyordu. Topeka bulvarından sola, 17. caddeden sağa döndü. Wichita Eyalet Üniversitesi'nin kampüsüne girince bir kenara parkedip arabadan indi. Epstein yanılmıştı. Elbette Koray baskın sırasında giydiklerini ve kendisini on santim uzun gösteren gizli topuklu ayakkabılarını değiştirmiş ama bir cadılar bayramı kostümü yerine ucuz bir takım elbise giymişti.

Yıllardır kampüste yaşıyormuş gibi kararlı adımlar ve sımsıkı tuttuğu anahtarla, Ulrich Sanat Müzesi'ne yürüdü. Bir yılık eğitimi sırasında karate dersinden hemen sonra yaptıkları sanat tarihi derslerine uyuz olmuştu ama gerçekten de Mavi'nin söylediği gibi dersler işe yaramıştı, bu sayede girişteki sütunların dorik mi iyonik mi olduğunu bir görüşte söyleyebiliyordu. Cebine yerleştirmeden önce anahtarı inceledi. *"Barok mu Gotik mi bilmiyorum ama PVD ya da PLD ile kaplanmış olmalı,"* diye mırıldandı.

Karakaya, aylar öncesinden bir çöpçatan sitesinde Wichita Eyalet Üniversitesi'nde antropoloji master'ı yapan Emily Carson'la ilişki kurmuş, genç kızın güvenini kazanmış ve cadılar bayramı gecesi için bir randevu ayarlamıştı. Kızı görür görmez tanıdı. Uzun sarı düz saçları, numarasız yuvarlak gözlükleri, tek kulağından sallanan bir küpe, eskiciden "vintage" diye alınmış bir hırka, 1960'lardan kalma çiçekli bir gömlek, diz hizasında dev bir çengelli iğneyle tutturulmuş kırmızı siyah ekose bir zarf etek ve altında beyaz kilotlu çoraplar. Tam bir antropoloji öğrencisi karikatürü. Tedirgin bir şekilde bekleyen Emily'ye yaklaştı ve "Merhaba," dedi. Aylardır yazıştığı adamı karşısında görünce genç kızın yüzü aydınlandı.

*"Ne zamandır bu filmi görmek için can atıyordum, bu gösterimi asla kaçıramazdım,"* diyerek kızın sözünü kesti Koray Karakaya, *"Ve tabii seni görme fırsatını da..."*

Koray, genç kızın avucunun içinde tuttuğu küçücük ellerinin titrediğini hissetti. Geceyi onunla geçirmek zorundaydı ama maalesef genç kız için bunun anlamı çok daha büyüktü. Gong çaldı, sinema meraklısı ya da öyle görünmek isteyen beş kişiyle beraber salona girdiler. Film başlayınca Koray anahtarı çıkardı. Salonun karanlığında parlaklığı daha da belli olan, büyük ve sarı bir anahtar. "Hepsi bunun için," diye düşündü, "Onlarca cinayet, suikast, katliam; yüzlerce komplo ve ayaklanma."

X-Frat'in iki kolundan biri ve güç anahtarlarından birinin sahibi Koch Kardeşlerdi. Diğer kol zamanla Habsburg hanedanına girmiş, yüzlerce yıl Avrupa'yı tek başlarına yönetmiş ve yirminci yüzyılda Habsburg-Thyssen ailesine dönüşmüştü. Her iki ailenin reisleri gerektiğinde bir araya geliyor ve iki anahtarın birleşmesiyle elde ettikleri gücü dünyanın kaderini istedikleri yönde değiştirmek için kullanıyorlardı. İşte bu iki anahtardan biri şu anda Koray Karakaya'nın elindeydi. Koray anahtarı eline geçirir geçirmez, anahtarın yüksek bir teknolojiyle kaplandığını ve anahtarın gücünü açığa çıkarmak için bu kaplamanın soyulması gerektiğini anlamıştı. Ama şimdilik buna gerek yoktu. Nasıl olsa diğer anahtar okyanusun öte yanında, Avrupa'daydı ve peşindeki Securitas ajanlarından anahtarsız da kurtulabilirdi.

Koray'ın güç anahtarını ellerinden aldığı Koch Kardeşler, yıllık yüz yirmi milyar doları aşan geliriyle, dünyanın en büyük şirketlerinden biriydi. Bill Gates'ler, Warren Buffet'ler, onların yanında beş parasız sayılırdı. Kanada, Amerika ve Afrika'da petrol işletmeleri, binlerce kilometrelik bir petrol boru hattı ağı, dev bir kâğıt fabrikası, hepsi sektöründe lider mürekkep, polimer, likra, kimya, gübre ve tarım şirketleri ve bütün bunların akıttığı parayı saklamak ya da aklamak için, İsviçre'de tamamen kendilerine ait ve başka hiçbir müşterisi olmayan özel bir banka. Üstelik bütün bu şirketlerin hiçbiri borsaya açılmadığından mümkün değildi.

Epstein Karakaya'nın Wichita'ya nasıl geldiğini asla bulamayacaktı. Kansas eyaleti veritabanlarında Karakaya'ya dair bir bilgi yoktu. Henüz bu sabah Oklohoma'daki Tulsa'ya inmiş, sahte bir kimlik ve kredi kartıyla kiraladığı otomobille üç buçuk saat direksiyon sallayarak Wichita'ya gelmişti. Şimdi tek sorun nasıl terkedeceğiydi. Emily'yle buluşmaya gelirken şehrin dört bir yanında arandığını biliyordu.

Epstein onun kim olduğunu bilmese de Koray Karakaya Epstein'ı çok iyi tanıyor ve çalışma prensiplerini biliyordu. Epstein soygunun cadılar bayramı gecesi gerçekleştirilmesinin bir tesadüf olmadığını düşünecek ve Koray'ı kostümlü kalabalığın içinde arayacaktı. O yüzden aylar öncesinden bu planı yapmış ve genç bir kızla sıradan bir sinema randevusu ayarlamıştı. Şimdi en azından film bitene kadar güvendeydi ama Epstein'ın bu işin peşini bırakmayacağını, bırakamayacağını da biliyordu.

Filmden sonra yakınlarda oturan Emily'nin evine yürüyerek gittiler. Koray kırlaşmış saçları, kötü takım elbisesi ve koluna girmiş genç kızla, tam bir üniversite hocası gibi görünüyordu. Yolda gezen devriyelerse tek başına, siyah kazaklı ve siyah pantolonlu bir adam arıyordu; ucuz takım elbisesiyle, muhtemelen asistanıyla bir kaçamak yapmak üzere gibi görünen olan bordro mahkumu bir profesör değil.

Emily'nin küçük stüdyo dairesine girdiklerinde Koray Karakaya "Bu gecelik bu kadar," diye düşündü. Ama gözlüklerini çıkaran Emily, Koray'ın anlamasına fırsat bile vermeden dudaklarına yapışıverdi. O şekingen görünümlü, kırılgan ruhlu, sessiz sakin antropoloji öğrencisi gitmiş, yerine vahşi bir kaplan gelmişti. Emily Koray'ın kıravatını gevşetti, gömleğinin düğmelerini çözdü ve yatağın üzerine itti. Hâlbuki Koray, Emily'nin çöpçatan sitesine koyduğu profili incelemiş ve ilk gece sadece sarılıp uyumayı tercih edecek bir kız olduğu kanaatine varmıştı. Hırkasını ve çiçekli gömleğini çıkartan Emily'nin diri ve biçimli göğüsleri ortaya çıktı. Emily çengelli iğnesini çözerek zarf eteğini ayaklarının dibine bıraktığında, Koray ilk gördüğünde sevimli ve çocuksu bulduğu beyaz çorapların, dantelli bir jartiyerle tutturulmuş diz üstü çoraplar olduğunu gördü ve yattığı yerden yutkundu. *"Her zaman kazanamazsın,"* diye düşündü, bu gece tahmininden çok daha uzun süre uyanık kalmak zorunda olduğunu anlamıştı.

# kibrit kutusundaki ceset

ABİİ! BU HERİF YAKALADI BENİ!
HERİF SENİN ANANDIR!
CÜ-CÜ!
AH!
AYKH!
ULAN SAYIYLA Mİ VERDİLER SİZİ BANA?
GAT
YIKIL AMINA KOYUYUM!
YILLARIN BADY GARDIYIM, DAHA BÖYLE BİR ŞEY GÖRMEDİM, SEN NASIL GELDİN BURAYA?
O HERİFİN PEŞİNDEN KOŞARKEN BEN DE SENİN ARKANDAN KOŞTUM... SONRA SENİ ARABAYA KOYARLARKEN GÖRDÜM!
MOTORLA TAKİP ETTİM DENİZ ABİ... DÖNMEDEN DAYAK YEDİĞİMİ KİMSEYE SÖYLEMEZSİN DİMİ?..

YASEMİN DENİZ O KARININ YÜZÜNDEN GELDİ BAŞIMIZA BÜTÜN BUNLAR!
BAY İZAK BEN ETHEL, HATIRLADINIZ DEĞİL Mİ-BUET FRİTZ VEİSE MESELESİ.
KESİN BİLGİLERE ULAŞINCA SİZİ ARAYACAĞIMI SÖYLEMİŞTİM... EVET ULAŞTIM... SİZİN ORDA OLMAZ DAHA SAKİN BİR YERDE BULUŞALIM...
TAMAM HAKLISIN ADRESİ BANA MESAJ AT, BİR SAAT SONRA ORDA OLACAĞIM...
AMAN DA AMAN DÖVMÜŞLER Mİ, UF MU OLMUŞ BENİM AVICIĞIM!
YAV, KES ARTIK ŞU BEBEK GİBİ KONUŞMAYI!
TARIK, GEÇENLERDE GETİRDİĞİN ŞU DENİZ'İ BU GECE BENİ KORUMASI İÇİN AYARLAYABİLİR MİSİN?
AYARLARIM İZAK BEY.

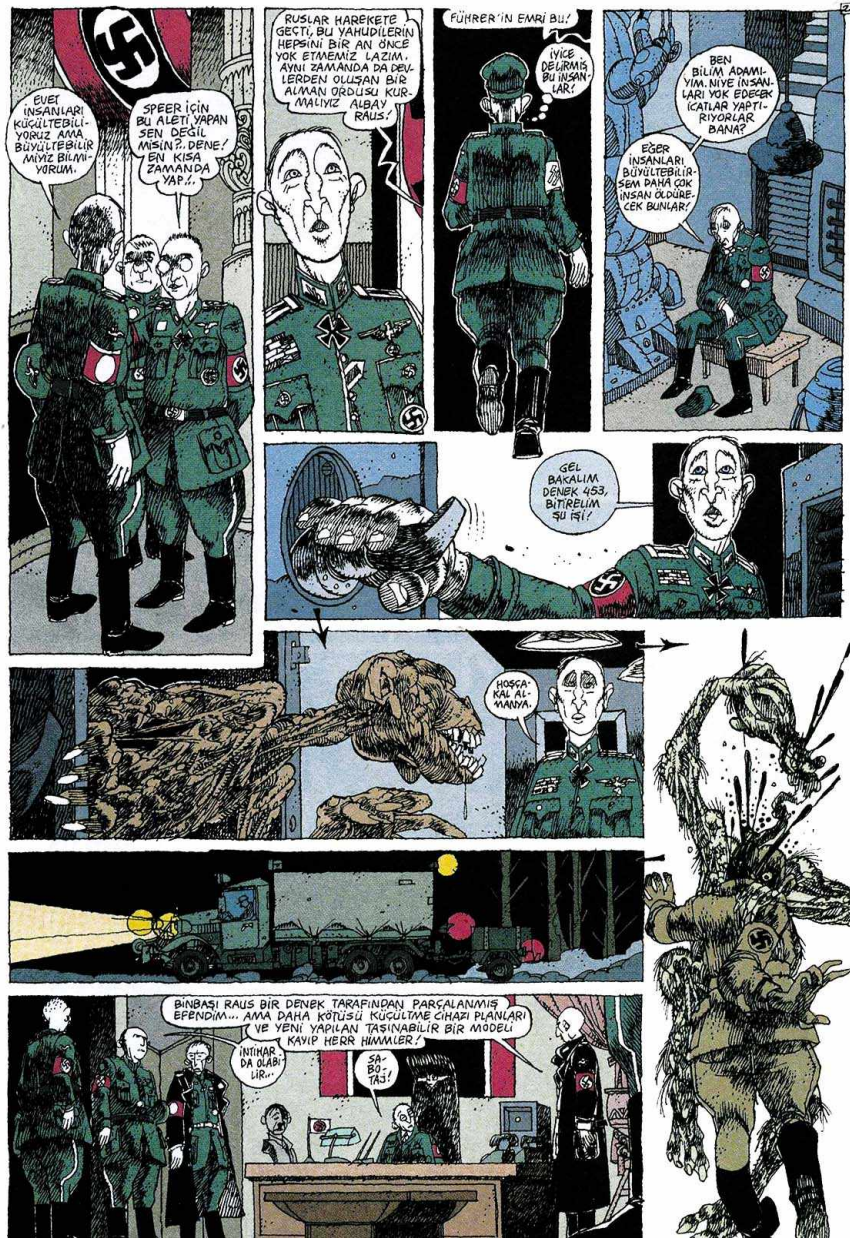
EVET İNSANLARI KÜÇÜLTEBİLİYORUZ AMA BÜYÜLTEBİLİR MİYİZ BİLMİYORUM.
SPEER İÇİN BU ALETİ YAPAN SEN DEĞİL MİSİN?. DENE! EN KISA ZAMANDA YAP!.
RUSLAR HAREKETE GEÇTİ, BU YAHUDİLERİN HEPSİNİ BİR AN ÖNCE YOK ETMEMİZ LAZIM. AYNI ZAMANDA DA DEVLERDEN OLUŞAN BİR ALMAN ORDUSU KURMALIYIZ ALBAY RAUS!
FÜHRER'İN EMRİ BU!
İYİCE DEĞİRMİŞ BU İNSANLAR!
BEN BİLİM ADAMIYIM. NİYE İNSANLARI YOK EDECEK İCATLAR YAPTIRIYORLAR BANA?
EĞER İNSANLARI BÜYÜLTEBİLİRSEM DAHA ÇOK İNSAN ÖLDÜRECEK BUNLAR!
GEL BAKALIM DENEK 453, BİTİRELİM ŞU İŞİ!
HOŞÇAKAL ALMANYA.
BİNBAŞI RAUS BİR DENEK TARAFINDAN PARÇALANMIŞ EFENDİM... AMA DAHA KÖTÜSÜ KÜÇÜLTME CİHAZI PLANLARI VE YENİ YAPILAN TAŞINABİLİR BİR MODELİ KAYIP HERR HIMMLER!
İNTİHAR DA OLABİLİR...
SABOTAJ!

EFENDİM TARIK ABİ, ABİ ÇOK YORGUNUM... PEKİ ABİ TAMAM, GELİYORUM SENİN HATIRIN İÇİN!
NEREYE?
BENİ KIRMAYIP GELDİĞİN İÇİN SAĞOL DENİZ. BİR İKİ SAAT BAY İZAK'LA TAKILACAKSIN.
SENİN İÇERİ GİRMENE GEREK YOK DENİZ AMA HER İHTİMALE KARŞI ŞUNU YAKANA TAK. ACİL BİR ŞEY OLURSA KIRMIZI IŞIK YANAR.
NEE!? ELİNİZDEN Mİ KAÇIRDINIZ..? GERİZEKALI OROSPULLAR!.. HAYIR BEN HALLEDERİM!
SEN DE ÇEKİL ÜZERİMDEN, BÜTÜN KEYFİM KAÇTI!..
KAMP ZİYARETİ MORALİMİ BİRAZ DÜZELTİR BELKİ.
LINKS MACHT FREI
BUGÜN KAMPIMIZA YENİ BİR MİSAFİRİMİZ GELECEK.
NASILSINIZ BENİM KÜÇÜK YAHUDİLERİM?
HERKES DIŞARI ÇIKSIN, SAYIM VAR! HADİ ÇABUK, ÇABUK! DIŞARI!

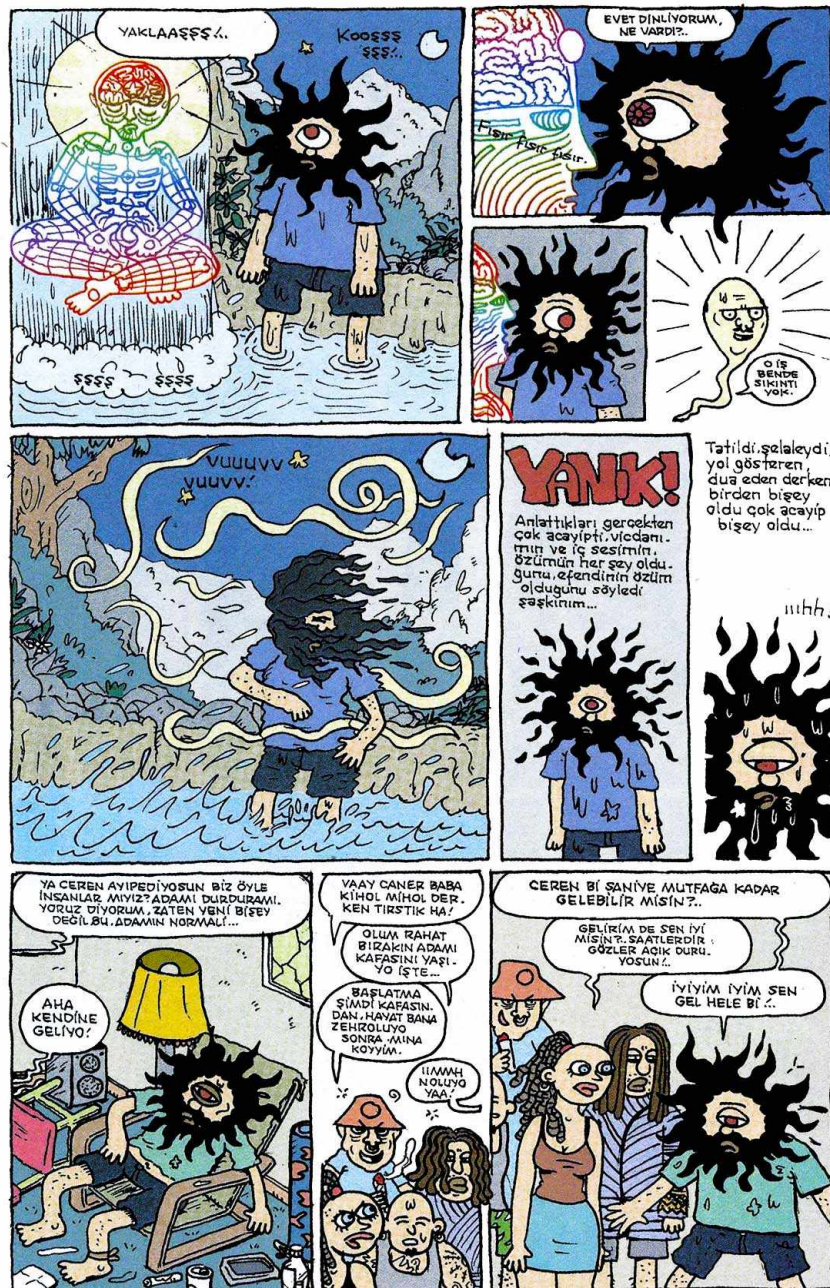
YAKLAAŞŞŞ..
Kooşşş şşş!..
şşşş şşşş
EVET DİNLİYORUM, NE VARDI?..
Fısır fısır bişiler.
O İŞ BENDE SIKINTI YOK.
Vuuuvv vuuvv!
YANIK!
Anlattıkları gerçekten çok acayipti, vicdanımın ve iç sesimin, özümün her şey olduğunu, efendimin özüm olduğunu söyledi şaşkınım...
Tatildi, şelaleydi, yol gösteren dua eden derken birden bişey oldu çok acayip bişey oldu...
mhh..
YA CEREN AYIPEDİYOSUN BİZ ÖYLE İNSANLAR MIYIZ? ADAMI DURDURAMI. YORUZ DİYORUM, ZATEN YENİ BİŞEY DEĞİL BU. ADAMIN NORMALİ...
AHA KENDİNE GELİYO!
VAAY CANER BABA KİHOL MİHOL DER. KEN TİRSTİK HA!
OLUM RAHAT BIRAKIN ADAMI KAFASINI YAŞI. YO İŞTE...
BAŞLATMA ŞİMDİ KAFASIN. DAN, HAYAT BANA ZEHROLUYO SONRA -MINA KOYUM.
İAMMH NOLUYO YAA!
CEREN Bİ ŞANİYE MUTFAĞA KADAR GELEBİLİR MİSİN?..
GELİRİM DE SEN İYİ MİSİN?. SAATLERDİR GÖZLER AÇIK DURU. YOSUN!..
İYİYİM İYİM SEN GEL HELE Bİ!..

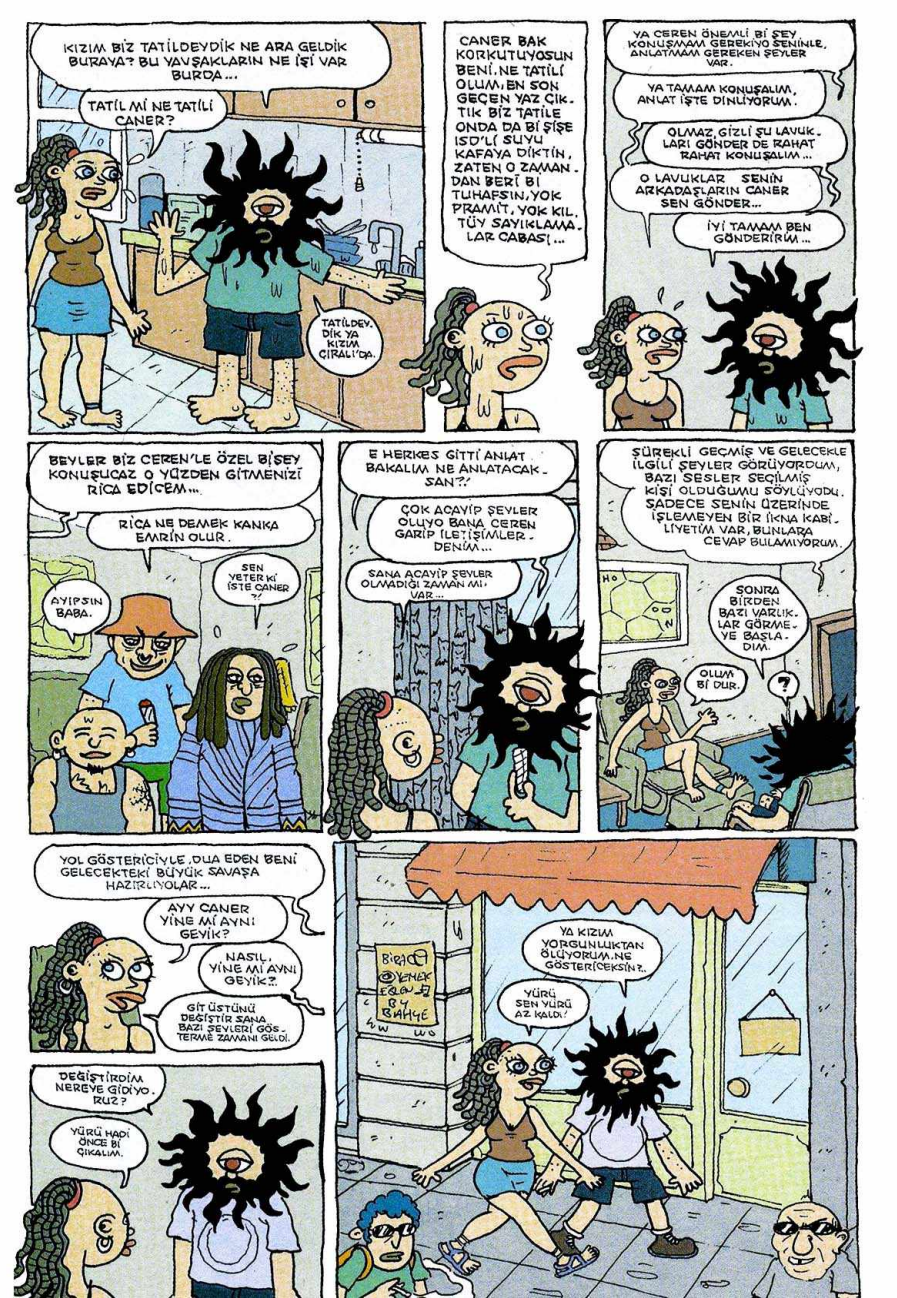
KIZIM BİZ TATİLDEYDİK NE ARA GELDİK BURAYA? BU YAVŞAKLARIN NE İŞİ VAR BURDA...
TATİL Mİ NE TATİLİ CANER?
TATİLDEY. DİK YA KIZIM ÇIRALI'DA.
CANER BAK KORKUTUYOSUN BENİ. NE TATİLİ OLUM, BN SON GEÇEN YAZ ÇIK. TIK BİZ TATİLE ONDA DA Bİ ŞİŞE ISD'Lİ SUYU KAFAYA DİKTİN, ZATEN O ZAMAN. DAN BERİ Bİ TUHAFSIN, YOK PRAMİT, YOK KIL. TÜY SAYIKLAMA. LAR CABASI...
YA CEREN ÖNEMLİ Bİ ŞEY KONUŞMAM GEREKİYO SENİNLE, ANLATMAM GEREKEN ŞEYLER VAR.
YA TAMAM KONUŞALIM, ANLAT İŞTE DİNLİYORUM.
OLMAZ, GİZLİ ŞU LAVUK. LARI GÖNDER DE RAHAT RAHAT KONUŞALIM...
O LAVUKLAR SENİN ARKADAŞLARIN CANER SEN GÖNDER...
İYİ TAMAM BEN GÖNDERİRİM...
BEYLER BİZ CEREN'LE ÖZEL BİŞEY KONUŞUCAZ O YÜZDEN GİTMENİZİ RİCA EDİCEM...
RİCA NE DEMEK KANKA EMRİN OLUR.
SEN YETER Kİ İSTE CANER
AYIPSIN BABA.
E HERKES GİTTİ ANLAT BAKALIM NE ANLATACAK. SAN?.
ÇOK AÇAYİP ŞEYLER OLUYO BANA CEREN GARİP İLETİŞİMLER. DENİM...
SANA AÇAYİP ŞEYLER OLMADIĞI ZAMAN MI. VAR...
ŞÜREKLİ GEÇMİŞ VE GELECEKLE İLGİLİ ŞEYLER GÖRÜYORDUM, BAZI SESLER SEÇİLMİŞ KİŞİ OLDUĞUMU SÖYLÜYODU. ŞADECE SENİN ÜZERİNDE İŞLEMEYEN BİR İKNA KABİ. LİYETİM VAR, BUNLARA CEVAP BULAMIYORUM.
SONRA BİRDEN BAZI VARLIK. LAR GÖRMEYE BAŞLA. DIM.
OLUM Bİ DUR.
?
YOL GÖSTERİCİYLE, DUA EDEN BENİ GELECEKTEKİ BÜYÜK SAVAŞA HAZIRLIYOLAR...
AYY CANER YİNE Mİ AYNI GEYİK?
NASIL, YİNE Mİ AYNI GEYİK?
GİT ÜSTÜNÜ DEĞİŞTİR SANA BAZI ŞEYLERİ GÖS. TERME ZAMANI GELDİ.
YA KIZIM YORGUNLUKTAN ÖLÜYORUM. NE GÖSTERİCEKSİN?.
YÜRÜ SEN YÜRÜ AZ KALDI!
DEĞİŞTİRDİM NEREYE GİDİYO. RUZ?
YÜRÜ HADİ ÖNCE Bİ ÇIKALIM.

Bütün dünyam başıma yıkıldı bildiğin aklım çıkmış meğerse gidip gelmeler, bayılmalar tüm bu yaşadıklarım toplamda altı saatlik boktan bi trip miş. Tinerciyi, iti uğursuzu eve toplamışım meğer... Peki şimdi nolucak ne yapıcam ben...

# BETMEN

NİSAN HAKAN

# SAYKODELİKO

## (KOVBOYLAR, İP, BARAN)

Alpay Erdem

Bisikletimle yoldaydım yine. Top sakal ailesini arkamda bırakmıştım. Neşeliydim. Ara ara bisiklet üzerindeyken cebimden top sakal ailesinin benim için kızarttığı mantarları yiyordum. Mutluydum. Şefaatli yolu üzerindeydim. Kuşçu köyünü geçtim, birkaç kilometre sonra yol kenarında çayırda dev bir kovboy gördüm. Büyülenmiş gibiydim. Bisikletimle birlikte çayıra girdim, dev kovboya doğru yürümeye başladım. Sonra dev kovboyun karşısında başka bir dev kovboy daha olduğunu fark ettim. Karşılıklı çifter silahlı düello pozisyonundaydılar. Kemerlerinden silahlarını çekmek üzereydiler. "Kavgaya, döğüşe, hıra güre gerek yok bence, yani konuşarak da meseleler çözülebilir, kocaman adamlarsınız" dedim dev kovboylara. Silahlar çekildi ve patladı. Kendimi yere attım. "Çok ayıp ama" dedim. İkişer silahtan da çıkan kurşunlar birbirlerinin yanından geçerken arkalarında hız çizgileri bıraktı. Daha sonra bu hız çizgileri ete kemiğe bürünürcesine belirginleşti ve aşağı doğru hafifçe esnedi. Bu çizgiler aslında elektrik direklerinin kablolarıydı. Elektrik direklerini kovboylar gibi görmüştüm. Yıllar önce Lombak'ta İsmail Hasta Ruh'a çizmiştim böyle bir şeyi, başıma geldi. Dizlerimin üzerindeydim. "Yalnız benim kafam çok mu güzel olmuş, güneşin altında, kafası yeni geldiyse demek ki, çok yedim ya, çok mantar yedim ama, hayali kuzenim demişti ama" diye konuştum kendi kendime. Bir an önümde bir çift bacak gördüm. Hayali kuzenimin bacaklarıydı bu bacaklar. Hayali kuzenim başımda dikilmekte, bana bakmaktaydı. "Ben demiştim" dedi. "Tamaam, ben de onu diyorum zaten, sen demiştin diyorum, ben sana sen dememiştin mi diyorum" dedim. "Ölüceksin" dedi. "Yok daha neler, o kadar da diil artık" dedim. Göz kapaklarım kısıldı, yere yıkıldım. Çayırın ortasında hareketsiz yatmaktaydım. Hayali kuzenim yok olmuştu. Bilincim hala açık gibiydi ama rüya da görmeye başladım. Nesli 1936'da tükenmiş olan Tazmanya Kaplanı'nın internetteki siyah beyaz görüntülerini izledim rüyamda. Sonra bir an uyanır gibi oldum ama tam da uyanamadım. Güneş kavurucuydu. Yolda bir kamyonet durmuştu. İki adam koşa koşa telaşla bana doğru gelmekteydiler. Kısık göz kapaklarım tamamen kapandı, dünyam kararda.

Gözlerimi açtığımda bir yataktaydım. Etrafıma baktım. Bir sağlık ocağında olduğumu anladım. Göz kapaklarım yeniden kapandı. Dünyam yine kararda.

Gözlerim yeniden açıldı. Hemşire vardı odada. "Köylüler getirdi seni buraya, mideni yıkadık, zehirlenmişsin, cebinde mantar bulmuş köylüler" dedi. "Bisiklet" diyerek doğrulmak istedim fakat doğrulamadım. Midem sancıdı. "Bisikletin burda, içeriye

"Beni aldıkları yer burdan kaç kilometre geride veya ilerde, nerdeyim ben" diye sordum. "On kilometre ya var ya yok, Kızılkoca köyü burası" dedi. "Geride" diye fısıldadım. Geceyi sağlık ocağında geçirdim.

Sabah iyiydim. Bisikletimle sağlık ocağından çıktım. Köylülerin beni aldığı yöne doğru bisiklet sürmeye başladım. Tek bir kilometreyi bile bisikletsiz atlayamazdım. Yaklaşık bir saat kadar sonra sağlık ocağının önünden hızla ters yöne doğru geçtim. Nihayet yolumdaydım.

Bir süre sonra Şefaatli'ye vardım. Şefaatli'de bir lokantaya girdim, bir şeyler yemeye koyuldum. Karşımda hayali kuzenim oturuyordu. "Ölüyordun, köylüler seni fark etmeseydi gidiyordun" dedi. "Gitmedim ama" diye cevap verdim. "Ben demiştim demeyi sevmiyorum ama ben demiştim" dedi. "Ben demiştim demeyi sevmiyorum ama ben demiştim diyeni sevmiyorum, seni sevmiyorum" dedim. "Ben, senim" dedi. Cevap vermedim. Yemeğimi yemeye devam ettim.

Yola çıktım yeniden. Karahasanlı yönüne doğru devam ettim. Bir kez çeşmeden su doldurdum, bir kez de hayali kuzenimi uzaktan beni izlerken gördüm. Toprağa oturmuş, karpuz yiyordu. Beni izliyordu.

Kozaklı'ya saptım. Birkaç kilometre sonra, yolda yolun sağında yol boyunca uzanan halat tarzı bir ipe doğru ilerlediğimi fark ettim. Önce ipin yanından geçtim. İlerledikçe ipin sonunun gelmediğini fark ettim. Geriye dönüp baktığımda başını da göremiyordum artık. Yolda durdum. İpe baktım. "Kafası devam ediyosa demek ki, ne mantarmış arkadaş, yemesi çok zevkliydi ama, bu nedir artık ya, hayır bi yandan da sporcu muyum, keş miyim görüntü olarak, o da belli diil, hiç iyi örnek olmuyorum, hiç ama" diye konuştum yine kendi kendime.

Yola devam ettim. Kozaklı'yı da geçtim. Yirmi, yirmi beş kilometre sonra ana yola çıkacaktım. Muhteşem bir doğa ve ip eşliğinde yolculuğuma devam ettim. Mükemmel bir bisiklet sürüşüydü. Bu arada ipi de kabullenmiştim.

Topaklı'da ana yolda yol ayrımına geldim. Kayseri yönüne doğru devam edecektim. İp ise Kırşehir yönüne doğru devam ediyordu. İpe şöyle bir baktım, ve yoluma devam ettim. İple yollarımız ayrılmıştı. Hava kararmaktaydı. Birkaç kilometre ötede Çalış vardı önümde.

Çalış'ta küçük bir otelde kaldım. Ertesi sabah yola koyuldum.

Çallıgedik Geçidi'ne doğru tırmanmaya başladım. Rakım 1350'ydi. Zorlu bir yolculuk sonrası geçide

dayadım ve öyle tabelalı bisikletli bir fotoğraf çektim. "Çallıgedik Geçidi'nden selamlar" diye de fotoğraflı bir tweet attım. Arkadaşım Baran aradı. Açtım telefonu. "E gelmişsin Alpay, Çallıgedik Geçidi he mi" dedi. "Geldim valla, bikaç saate Avanos'a girerim, hazırsın diil mi" dedim. "Hazır olmaz olur muyum, şehrin anahtarıyla birlikte bekliyor olucam seni girişte, sana bir de Emral kasedi hediyem olucak" dedi. "Emral kasedi mi" dedim. "Emral kasedi tabi, beni biliyosun, bi şeyin örjinalini asla vermem hediye olarak" dedi. "Bilmez miyim, geçen sene de Eskişehir'in girişinde yine şehrin anahtarıyla birlikte, bir adet de Julian Lennon plağı hediye etmiştin bana, kapakta aynı John Lennon gibiydi Julian Lennon, bilmez miyim, hayır benim anlamadığım şu, sen bir Emral olarak Emrah'ı taklit edebilirsin, çünkü sen Emral'sin, peki sen Julian Lennon, senin baban dünya müziğine yön vermiş, yenilik olsun diye diye aklını yitirmiş bir ikonik dahi John Lennon, sen bu adamın oğlu olarak Julian Lennon, babanı nasıl taklit etmeye kalkıyosun sen ya, hiç mi bi şey öğrenmedin babandan, hiç mi felsefesini kapmadın, insan John Lennon'ın oğlu olur, biraz ağırbaşlı olur, biraz efendi olur, ee, boşuna dememişler, alimden zalim doğar diye, atalarımız hiçbi zaman için boş konuşmaz, hiçbi zaman için ama" dedim. "Hadi bekliyorum seni, elimde şehrin anahtarı, elimde Emral kasediyle" dedi. "Geliyorum" dedim. Telefonu kapattım. Geçitten inmeye başladım.

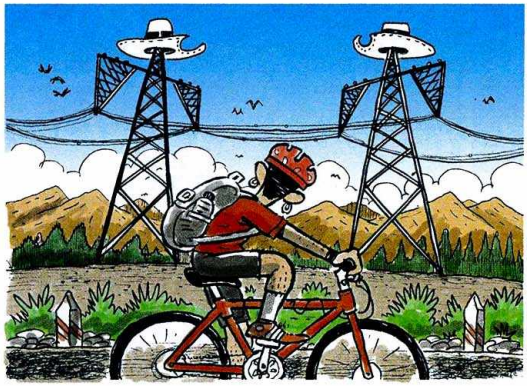

Muhteşem bir yolculuk sonrası Avanos'un girişinde Baran'ı gördüm. Arabasını yol kenarına çekmiş, beni beklemekteydi. Sevinç içinde kenara yanaştım. Bisikletimi yere bıraktım. Sarıldık birbirimize. Baran cebinden anahtar çıkardı. "Buyur, şehrin anahtarı senindir" dedi. Anahtarı neşe içinde kaptım. "Tamam da benim asıl kasedim nerde, benim asıl Emral kasedim nerde" diye sordum. Baran arabasının içinden Emral kasedini çıkardı, bana uzattı. Kasedi aldım. "Bu kadar olur ya, aynı Emrah, ayy-nı, aynısının tıpkısı" dedim kapağa bakarak. İçini açtım. "Ee, içi nerde" dedim. "İçinde" dedi. Arabanın içine gireyazdı, teybi çalıştırdı. Emral çalmaya başladı. "Ağlamak istiyorum" dedim.

Baran arabasıyla önde, ben bisikletimle arkada, yola koyulduk. Emral çalıyordu yol boyunca. Avanos'a girdik.

Avanos'ta nehir kenarında bir kafeye oturduk. Garson geldi. "Bana bi karışık tost, bi de çay lütfen" dedim garsona. Baran, "Alpay istersen meyve de söyleyelim, öyle tost şimdi kuru kuru, senin vitamine ihtiyacın var" dedi. "Ha yok ya, ben meyve ihtiyacımı yolllarda ağaçlara dala dala gideriyorum, şey diil yani" dedim. Garson, "karpuz getireyim" dedi. Yüzümü ekşitirken Baran hemen müdahale etti. Beni çok iyi tanıyordu Baran. "Ha yok, getirmeyin karpuz, ben de bi tost alıyim, aynı olsun, çay bi de" dedi garsona. Siparişi aldı, gitti garson. Baran, "yol boyunca ne çok karpuza maruz kaldın diil mi" diye sordu. "Sorma, benim en sevmediğim şeyin, insanların en sevdiği şey olması büyük sıkıntı, ama mesela kaldığım bazı evlerde söylüyodum, hassasiyetimi dile getiriyodum, sofraya asla karpuz gelmiyodu biliyo musun" dedim. "Ee, anadolu insanı abi bu, başka bi gani gönüllülük" dedi. "Öyle" dedim. "Özlem nasıl" dedi. "İyi" dedim. "Kediler, kuşlar nasıl" diye sordu. "Hepsi iyi, balık da var, o da iyi" diye cevap verdim.

Nehir kenarında bir kurbağa vırakladı. Önce kurbağaya baktım, sonra Baran'a döndüm. Ona çocukluğumdan dokunaklı bir kurbağa hikayesi anlattım. Baran bana biraz düşünceli bakıyor gibiydi. Bu arada tostlar ve çaylar geldi.

Baran, "yolculuk seni biraz yormuş, belli, sen birkaç gün dinlen istersen, Ürgüp'te bir tanıdığımın oteli var, güzel otel, ben konuşurum, sana indirim de yapar" dedi. "Biliyosun, benim için iyi otel kötü otel diye bi şey yok, bana her otel güzel, hatta imkanları kısıtlı otelleri daha çok seviyorum ben galiba, bana daha samimi geliyo" dedim Baran'a. "Sen yine de bu kez güzel otelde kal, bikaç gün dinlen" dedi. "Zaten halüsinasyonlar da görmeye başladım" dedim. "Nasıl yani" dedi. "İp gördüm" dedim. "İp mi" dedi. "Bayaa yani yol boyunca ip gördüm, bi yerden soora da ip mi beni takip ediyo, ben mi ipi takip ediyorum, onu da bilemedim, soora da ayrıldı yollarımız" dedim. Baran bir iki saniye duradurdu, telefonuna davrandı. "Ben şu oteli hemen ayarlıyim sana, sen dinlen bak bikaç gün, sen beni dinle" dedi. Oteli aradı.

Baran arabasıyla, ben bisikletimle Ürgüp'e otele doğru yola koyulduk. Ürgüp'te sanki başıma bir şeyler gelecek gibiydi.

SON (devam etmesi, olayların gelişmesi muhtemel)

# ÇAĞATAY
## EVİNİN ERKEĞİ...

KUBİLAY ODABAŞ

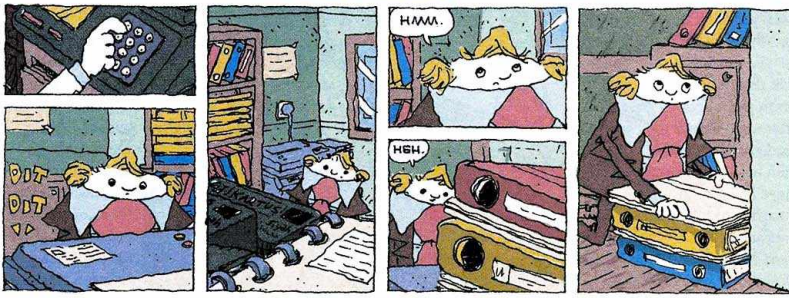

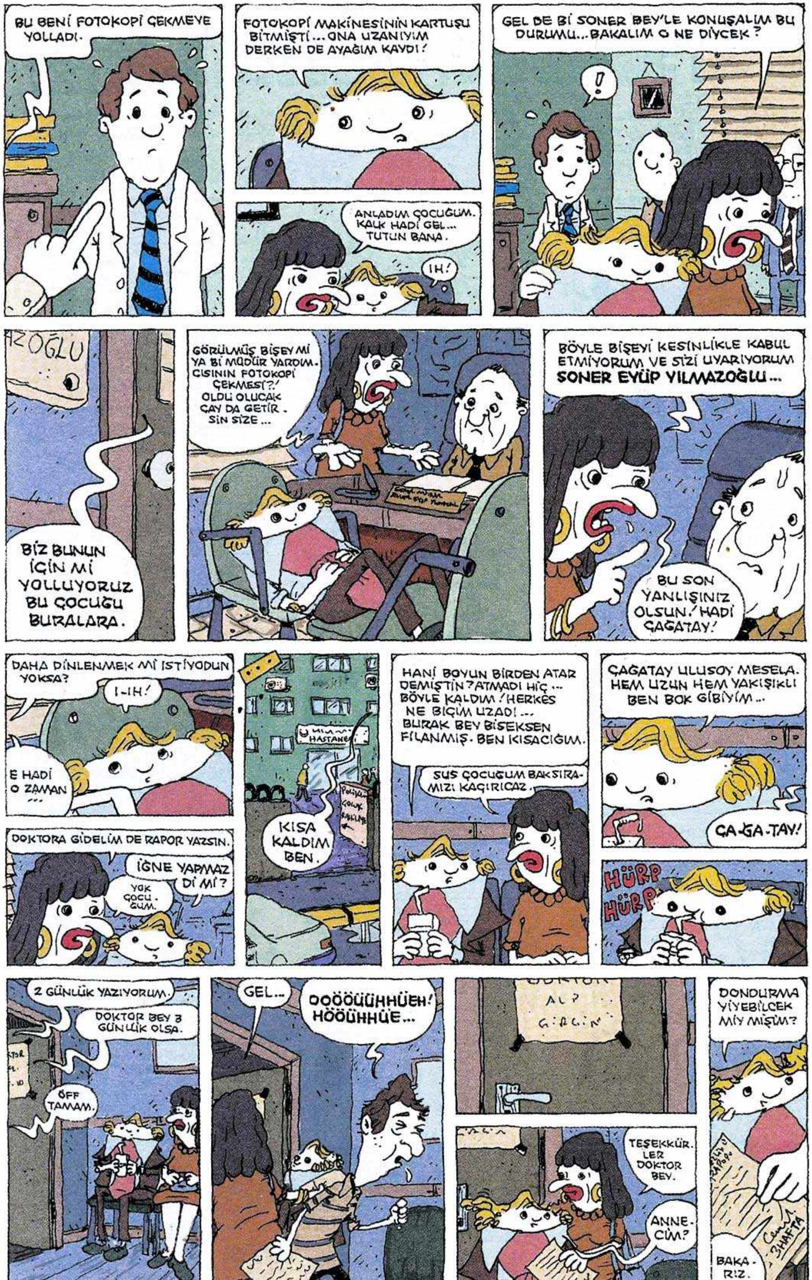
BU BENİ FOTOKOPİ ÇEKMEYE YOLLADI.
FOTOKOPİ MAKİNESİNİN KARTUŞU BİTMİŞTİ... ONA UZANIYIM DERKEN DE AYAĞIM KAYDI!
ANLADIM ÇOCUĞUM. KALK HADİ GEL... TUTUN BANA.
IH!
GEL DE Bİ SONER BEY'LE KONUŞALIM BU DURUMU... BAKALIM O NE DİYCEK?
!
ZOĞLU
BİZ BUNUN İÇİN Mİ YOLLUYORUZ BU ÇOCUĞU BURALARA.
GÖRÜLMÜŞ BİŞEY Mİ YA Bİ MÜDÜR YARDIMCISININ FOTOKOPİ ÇEKMESİ?! OLDU OLUCAK ÇAY DA GETİRSİN SİZE...
BÖYLE BİŞEYİ KESİNLİKLE KABUL ETMİYORUM VE SİZİ UYARIYORUM SONER EYÜP YILMAZOĞLU...
BU SON YANLIŞINIZ OLSUN! HADİ ÇAĞATAY!
DAHA DİNLENMEK Mİ İSTİYODUN YOKSA?
I-IH!
E HADİ O ZAMAN...
DOKTORA GİDELİM DE RAPOR YAZSIN.
İĞNE YAPMAZ Dİ Mİ?
YOK ÇOCUĞUM.
HASTANESİ
KISA KALDIM BEN.
HANİ BOYUN BİRDEN ATAR DEMİŞTİN? ATMADI HİÇ... BÖYLE KALDIM! HERKES NE BİÇİM UZADI... BURAK BEY BİSEKSEN FİLANMIŞ. BEN KISACIĞIM.
SUS ÇOCUĞUM BAK SIRAMIZI KAÇIRICAZ.
ÇAĞATAY ULUSOY MESELA. HEM UZUN HEM YAKIŞIKLI BEN BOK GİBİYİM...
ÇA-ĞA-TAY!
HÜRP HÜRP
2 GÜNLÜK YAZIYORUM.
DOKTOR BEY 3 GÜNLÜK OLSA.
ÖFF TAMAM.
GEL...
DOÖÖÜÜHHÜEH! HÖÖÜHHÜE...
TEŞEKKÜRLER DOKTOR BEY.
ANNECİM?
DONDURMA YİYEBİLCEK MİY MİŞİM?
3HAFTA
BAKARIZ.

# Çarşambalar Güzeldir

ÖMER GÖKSEL

TOPU ALMA BAHANESİYLE BİZE YAKLAŞTI SANIRIM...
AMA BİZ KANMADIK.
Bİ S.KTİR GİT OLUM.! SEN MANYAK MISIN?..YÜZMÜYOSAN DA BİR GİR ÇIK SUYA KAFAN YANDI İYİCE...
İRADEMİ KIRKANIYOSUN!
AYILAR!
SİZ NAPIYOSUNUZ LAN BURDA?
AA?.. ASIL SEN NAPIYON?
TATİL
YANINCA SÜT DİİL YOĞURT SÜRCEN!
YOK LAN ŞURDA YAVRU KEDİLERE VERCEM...
KÖTÜ DİİLMİŞ BEN DE Mİ ALSAM KOLLUK?..
NASI?
AL TABİİ LAN SONRA DA KULLANIRSIN...
VER Bİ!
BAK BUNU BÖYLE ALIYOSUN... BURASINA KREM SÜRÜYOSUN...
EE?.
KOLUN RAHAT GİRİYO İŞTE O ZAMAN...
VER LAN!..
SAPITTI BU! HADİ SEN SÜT VER GEL DE DUBAYA YÜZELİM..
OLUM HERİFE AYIP OLMASIN? YÜZEMİYO İŞTE...KOLLUKLARI GÖTÜRSENE O DA GELSİN!
S.KTİRET! EŞYALARA BAKSIN ORDA!..
ŞEREFSİZ DUVUYORUM.
AA, SES GİDİYO MU ORAYA?..
ŞEVETT! GELSENİZE Bİ!..
VİSKİ GETİRMİŞTİM BEN...
OLUM ÖLMEYELİM SICAKTA!?
BATIYO GÜNEŞ...
PLASTİK BARDAKTA VİSKİ Mİ İÇCEZ?..
ŞİŞEDEN İÇELİM AĞIZDAN AĞIZA...
YOOK! YOK! BARDAK İYİ...
SICAK LAN BU?
ULAN CAHİL! VİSKİ SOĞUK İÇİLMEZ ZATEN...
SOĞUĞU GEÇTİM SİDİK GİBİ...
SANKİ SİDİK İÇTİN DE...
ELİME İŞEDİM SICAĞI AYNI BÖYLE!..
HARBİ SICAK SANKİ BİRAZ.
EE, DENİZE KOYSAK BİRAZ.
OĞLUM! ŞU VİSKİYE KARPUZ MUAMELESİ YAPIYOSUNUZ YA!.. YATACAK YERİNİZ YOK!
YANMIŞ LAN ZATEN ÇADIRDA! AÇTIĞIMIZ GİBİ ALKOLÜ BUHARLAŞTI...
KAÇ DERECEDE BUHARLAŞIYO..
AZ!
KOLLUKLARI NAPTIN?
NİYE, NAPCAN?..
NAPCAM BE! RÜZGAR ÇIKTI UÇMASIN DİYE SARDIM.
UÇMAZ! İNDİRDİM KOYDUM.
NEREYE?
SANANE YA?!
RAHAT BIRAKSANA LAN HERİFİ!
VİSKİYE BAKIYIM SOĞUDUYSA
A?!
AA?..
AAA?!
VİSKİ?!
ON!

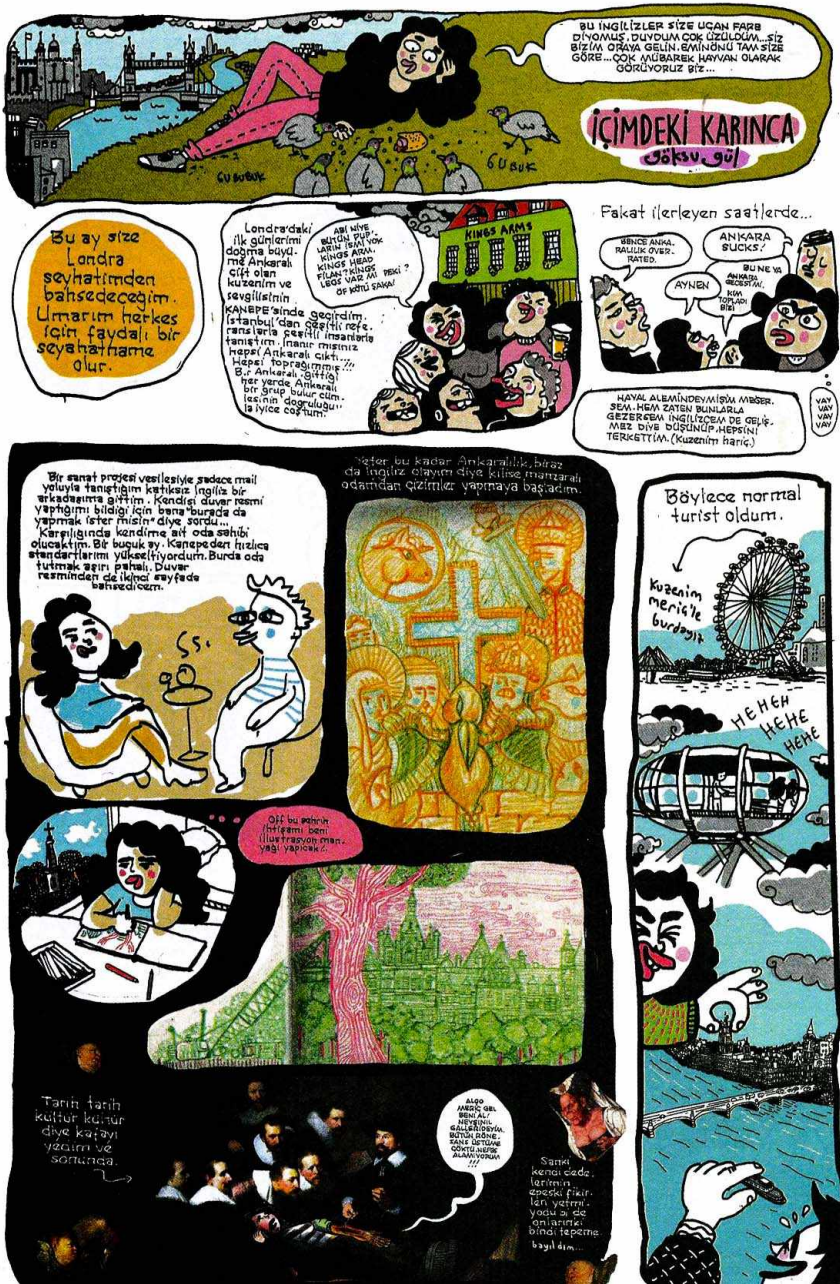
BU İNGİLİZLER SİZE UÇAN FARB DİYOMUŞ. DUYDUM ÇOK ÜZÜLDÜM... SİZ BİZİM ORAYA GELİN. EMİNÖNÜ TAM SİZE GÖRE... ÇOK MÜBAREK HAYVAN OLARAK GÖRÜYORUZ BİZ...
İÇİMDEKİ KARINCA
Göksu. Gül
GU BUBUK
GU BUK
Bu ay size Londra seyhatimden bahsedeceğim. Umarım herkes için faydalı bir seyahatname olur.
Londra'daki ilk günlerimi doğma büyüme Ankaralı çift olan kuzenim ve sevgilisinin KANEPE'sinde geçirdim. İstanbul'dan çeşitli referanslarla çeşitli insanlarla tanıştım. İnanır mısınız hepsi Ankaralı çıktı... Hepsi toprağımmış!!! Bir Ankaralı gittiği her yerde Ankaralı bir grup bulur cümlesinin doğruluğu-la iyice coştum.
ABİ NİYE BÜTÜN PUPLARIN İSMİ YOK KINGS ARM. KINGS HEAD FİLAN? KINGS LEGS VAR MI PEKİ? OF KÖTÜ ŞAKA!
KINGS ARMS
Fakat ilerleyen saatlerde...
BENCE ANKARALILIK OVERRATED.
ANKARA SUCKS!
AYNEN
BU NE YA ANKARA GECESİ Mİ. KİM TOPLADI BİZİ
HAYAL ALEMİNDEYMİŞİM MEĞER. SEM. HEM ZATEN BUNLARLA GEZERSEM İNGİLİZCEM DE GELİŞMEZ DİYE DÜŞÜNÜP. HEPSİNİ TERKETTİM. (Kuzenim hariç.)
VAY VAY VAY VAY
Bir sanat projesi vesilesiyle sadece mail yoluyla tanıştığım katıksız İngiliz bir arkadaşıma gittim. Kendisi duvar resmi yaptığımı bildiği için bana "burada da yapmak ister misin" diye sordu... Karşılığında kendime ait oda sahibi olucaktım. Bir buçuk ay. Kanepeden hızlıca standartlarımı yükseltiyordum. Burda oda tutmak aşırı pahalı. Duvar resminden de ikinci sayfada bahsedicem.
Şşı.
Şeter bu kadar Ankaralılık, biraz da İngiliz olayım diye kilise mağzaralı odamdan çizimler yapmaya başladım.
Off bu şehrin ihtişamı beni illüstrasyon manyağı yapıcak!
Tarih tarih kültür kültür diye kafayı yedim ve sonunda.
ALGO MERİÇ GEL BENİ AL! NEYİNİ GALLERİDEYİM. BÜTÜN RÖNE. SANS ÜSTÜME ÇÖKTÜ. NİFİS ALAMIYORUM!!!
Sanki kendi dedelerimin, epeski fikirleri yetmiyodu şi de onlarınki bindi tepeme.
bayıldım...
Böylece normal turist oldum.
Kuzenim meriç'le burdayız
HEHEH HEHE HEHE

Londra'da inanılmaz derecede yeşil alan var. Yolda yürürken bir anda ormana giriveriyosunuz.
hipsi
hipsi
hipsi
BENİM PÖZEN ALER-JİM Mİ VAR-MIŞ YA? İSTANBUL'DA HİÇ OLMU-YODU!!!
Anca yüzümü gözümü kapatınca nefes alabiliyodum.
bilin bakalım hangisi ben? böce sakta sakta #brenit

Ve annem vihata apartan aradı...Kendisi de İstanbul'dan, Ankara'ya teyzesi ziyarete gitmişti.
NEY? NE DARBESİ ??? ALO? ALO ANNE? TARAMALI TÜFEK Mİ O NOLUYO YA?..

O gün gezip tozup resim yaptım fakat eve döndüğümde farkettim ki aşırı sinirlerim bozuk...
Ü HÜ HÜ

Orda yaptığımız duvara gelirsek; gugil'a Goksugul Londra yazınca direk röportaj çıkıyo, ayrıca; #allswellwall
Bayaa hristiyan işi bişey yaptım ya, Londra'da Camberwell diye bir yer var, oranın armasını hikayeleştirdik.
Duvarın bitişinde barbekü partisi düzenledik ve insanları davet ettik. Ben Ankaralı arkadaşları da çağırdım, hani Ankaralılık sucks diyenler vardı ya...
SEN NELER YAPMIŞSIN BİZDEN HABERSİZ YA?!
Ay yok canım.
Girdi mi?

Kaldığım ev kuzenime aşırı uzaktı... Evdekiler tamamen ingiliz. İyice fena oldum, kalkıp yakındaki Türk markete gittim, darbeye laptoptan baktık...
çıt çıt çıt çıt çıt çıt
Sonra da onlara Eypio dinlettim. Ben biliyordum senin meşhur olacağını Eypio. Bu arada ingilizler çekirdek yemeyi bilmiyor, hepsine sırayla öğrettim.
BURDAN BÜYÜNÜ

Dönüş vakti → Uçak korkusu
Üçlü su:
Türk
Türk
İngiliz
Yanımdaki kızın bi defteri vardı, içine sıkıntı anında okunacak dualar diye bi başlık atmış. O dua okudukça ben daha da korktum ya, başıma imam gelmiş gibi, töbe töbe... Korktukça viski içtim napiyim panik atak oldum...
İkimiz de kendi kendimizi sakinleştirdikten sonra sonunda bir ortak nokta bulduk, uçakta yaptığım resmi baya beğendi...
Eee o kadar da boş değiliz kızım...
BU ARADA SİZE ART WALK ÇİZDİM. MURAT PALTA'YLA BERABER YAPTIĞIMIZ DUVARLARIN ROTASI # tagulduvar.
Beyoğlu
Karaköy
Kadıköy
C. Section, bir ajansın duvarını yaptık.
Burdan Fanus cafe, kahvaltısı süper.
Arkaoda
Burada akşam biranızı içersiniz.
Ya da tam tersi rota çizip sabah da bira içebilirsiniz, sizin hayatınız sonuçta.

# Geride Kalanlar

Erman Çağlar

*Geçen ayın özeti: Benim adım Ferhan. Altı senelik kız arkadaşımın beni terk edip alman iç mimarla evlenmesi üzerine yakın arkadaşım Murat'ın evine taşındım. Murat ve kız arkadaşının yaptığı yemekleri yiyorum, kanepede yatıyorum. Kanepesini ve normal yaşantısını özlemeye başlayan Murat beni topluma geri kazandırmak için önüme eski laptopunu koydu ve yıllardır birlikte yazmayı hayal ettiğimiz bilim-kurgu filmini yazmaya başlamamı söyledi. Filmi önce yazacağız, sonra yönetmen arkadaşımız Hakan'la çekeceğiz. Ama her şeyden önce kendime bir muhabbet kuşu alacağım.*

*(Önceki bölümlerin tamamını http://www.groagh.com/geridekalanlar.htm adresinden okuyabilirsiniz.)*

Yalandan bir ferahlamayla çıktım psikoloğun yanından. Ailesiyle pikniğe giden bir babanın zoraki huzuruyla... "O kadar geldik .mına koyayım, şimdi bir şeyler hissetme zamanı" düşüncesi; çabanın ve harcanan paranın karşılığını vücuda ve beyine zorla yaşattırma vakfı. Bence psikolog hanım da benden memnun kalmadı. Erkek berberi gibi. Erkek berberlerini memnun edemedim hayatım boyunca. Hiçbir muhabbeti sürdüremeyen, açılan hiçbir ortaya doğru düzgün kafa vuramayan, en basit saç modelini bile çirkin kılmayı başaran yamuk kafalı bir hilkat garibesiyim berber koltuğunda. Benden önceki onbeş yaşında ergenle çok tatlı futbol konuştu, benden sonraki hacı abiyle kıran kırana siyaset konuşacaklar; ben tatsız bir anı, hayatın günlük akışını aksatan ufak bir sıkıntı olacağım. Berberin canını sıkıyorum diye üzülecek de değilim, s.keyim berberi çok afedersin, eski kız arkadaşım kültürler arası köprü olmuş, gitmiş alman iç mimarla evlenmiş, bmw arabayla geziyor. Berbere bunu anlatsam nasıl da cana gelirdi muhabbet, bir anda alev alırdı tutuşurdu berber koltuğu. Her gün elledığı başlar arasında bir numaralı baş olurdum. En son berbere gittiğimde daha kız benden kaçıp Almanya'ya sığınmamıştı, o yüzden anlatmamış olabilirim. Bayadır berbere gitmiyorum. Saçlarım da çok uzamıyor kız gittiğinden beri, sanırım ellerinden geldiği kadar yardımcı olmak, destek vermek için böyle yapıyorlar.

Dört seans sonunda psikoloğa ayrılan paranın sonuna geldiğimizi, bu noktadan sonra tedaviye hurriyet.com okuyarak ve youtube dan eski Cüneyt Arkın filmleri izleyerek devam edeceğimi bildirdim psikolog hanıma. "Aslında devam etsen çok iyi olur ama sen bilirsin. Yine de ilk geldiğin zamana önerdi; uzunca bir süredir arkadaşımın evinde kaldığımı hatırlattım ve arkadaşımın evinde laminant zemine yatmayacağımı, bu acılı halimle götümü havaya dikerek duramayacağımı belirttim. O zaman akvaryum al, şu an senin başka bir şeye, tercihen bir canlıya bağlanmaya ihtiyacın var dedi. Bence balıktan canlı olmaz. Balık canlı sayılmaz. Bilimsel bir şey söylemiyorum, kalbimin içine bakıyorum ve balığı orada göremiyorum. Kusura bakmayın. Bir de ben canlı balığa dokunamam, bu da param bittiği için size anlatmaya fırsat bulamadığım başka bir problemim. Canlı balığa elim değince çıldıracak gibi oluyorum. "Rahatsızlıklarım" listemde çok aşağı sıralarda, belki iki sene kıran kırana bir psikanaliz sürecine girseydik iki sene sonunda laf arasında konusu açılırdı, balığa gelene kadar çok daha lezzetli dertlerim var. Yakın akrabalar, başarısızlık korkusu, cinsel güvensizlik falan. Mütahitlerin apartman yıkıp yerine yenisini dikmeleri bir sene sürmüyor. Biraz öyle düşünün.

En sonunda canlıyı pazarlıkla muhabbet kuşuna çevirdim. Psikolog hanım bir türlü emin olamadı, meslektaşını aramak zorunda kaldı, benim önümde benim hakkımda konuştular.

"Evet... Yani... Hastamız canlı balığa dokunamam diyor... Muhabbet kuşu olursa bakarım diyor, muhabbet kuşu istiyor... Yani, ben de öyle dedim, muhabbet kuşlarına çok hastalık giriyor, çabuk ölüyorlar, bazen pencere açık kalıyor pencereden kaçıyorlar, bazen elektrik süpürgesine bile yakalanabiliyorlar, bağlandığı hayvan çabuk ölürse ya da kaçarsa daha da sıkıntı olur... Evet, kız arkadaşına evlenme teklif etmiş, kız arkadaşı da Almanya'ya kaçıp Alman bir çocukla evlenmiş... Peki, çok teşekkür ederim, kolay gelsin, görüşmek üzere."

Olabiliyor muymuş muhabbet kuşu?

"Ersin Hoca "muhabbet kuşu olur, ama bakabilecekse alsın, balığa göre bakımı daha zor bir hayvan, bunu göz önünde bulundursun" diyor."

En son ortaokulda annemlerle böyle bir hayvan pazarlığına girmiştim, o zaman da karşı taraf bana japon balığını ittirmek için amansızca uğraşmıştı. O zaman muhabbet kuşunu kabul ettirememiştim, annemler bir miktar taviz verdi, ben onlara doğru bir adım attım ve su kaplumbağası alındı. Şimdiki aklım olsa kaplumbağanın adını demokrasi koyardım. Herkes fikrini bildirdi, kimsenin tam istediği gibi olmadı. Bu sefer muhabbet kuşunu kabul ettirdiğim için sevinçliyim ama oysa ne kadar saçma. Ersin Hoca "muhabbet kuşu alamazsın, asla izin vermiyorum" dese ne olacak? Ersin Hoca kim? Günün sonunda muhabbet kuşu da psikolog masraflarına ekleniyor.

Eve elimde muhabbet kuşuyla gidince Murat çok

ona da çok seviniyor eminim. Kız arkadaşı da inanılmaz memnun durumdan. Şimdi bir de vakitsiz öten tosun bir muhabbet kuşu götüreyim evlerine, huzurumuz katlansın. Ne yapayım? Faydası olacak kuşun bana. Psikolog Hanım beni muhabbet kuşuna devretti. Bundan sonra muhabbet kuşu devam edecek tedavime. Ersin Hoca da hemfikir. Sonsuza kadar Murat'ın evinde yaşayacak değilim, ama şu an kendi evime dönecek durumda da değilim. Bilmiyorum, muhabbet kuşunun yanına bir kilo muz alırım, kaliteli marka çikolata falan alırım, biraz olsun hafifletirim misafirliğimin mental yükünü.

Çevremde muhabbet kuşundan anlayan insan bir tek Hasan İnceler var. Evinde iki tane muhabbet kuşu var, ikisinin de karakterleri birbirinden çirkin, ikisi de Hasan'dan nefret ediyor. Hasan'la alakası olan bir durum değil, avrupa standartlarında bir bakım sağlıyor hayvanlara. Sabahtan akşama muhabbet kuşu forumlarında dolaşıyor, fikir alıyor, fikir beyan ediyor. İnsan tedavisinde kullanılacak muhabbet kuşunu Hasan'dan daha iyi bilebilecek kimse yok tanıdığım.

Hasan'ı arıyorum, durumu anlatıyorum. Hemen "benim kuşlardan birini vereyim sana" diyor. Hasan'ın kuşlarını tanıdığım için yanaşmıyorum bu önerisine. Berbat hayvanlar. "Psikolog 'sıfır kuş al, ilk sahibi sen ol' dedi" diye yalan söylüyorum. "İyi o zaman, Eminönü'ne geç, ben de geliyorum, benim kuşçu var orada, oradan alırız sana en güzelinden" diyor.

Eminönü'nde iskelede buluşuyoruz. Hasan kuşçuya gidene kadar kendi kuşlarının korkunç huylarından bahsediyor. Son zamanlarda Hasan ne zaman kuşları evin içine salsa doğrudan duvara bitişik eşya dolabının arkasına kaçıyorlarmış, sonra oradan çıkmayıp panikleyip inanılmaz bağırıyorlarmış. Hasan onları kurtarmak için uğraşınca Hasan'dan da dolabını yerinden oynatmak zorunda kalıyormuş kuşlar yüzünden. En sonunda beli sakatlanmış; otururken, yürürken inanılmaz ağrı çekiyormuş. Ne kadar korkunç bir kader bu ya... "Cezalı olduklarını anlasınlar diye ayrı kafeslere koydum ikisini" diyor. Hasan'ın muhabbet kuşları şu an evde "evet, yaptığım yanlıştı" diye düşünüyorlar.

Kuşçuyla Hasan bayağı tanış olmuşlar. Çay kahve söylüyor, oturuyoruz. Ben kısaca durumu açıklıyorum, kuşçu inanılmaz gururlanıyor. "Demek muhabbet kuşları akıl hastalarının tedavisinde kullanılıyor..." diye düşünüyor. "Tabii, muhabbet kuşu adı üstünde, huzur verir, mutluluk verir. İnsanın çok afedersin kendi karısından bile daha yakını olur... Neden? Çünkü karınla her şeyi konuşamazsın, problem olur bazı konular, maddi konular mesela, ya da eski defterler; ama muhabbet kuşunu al karşına saatlerce anlat dinler seni. Anlar da yani..." diye inanılmaz iddialarda bulunuyor. Şahane muhabbet. "Sana nasıl verelim, konuşan cinsinden mi verelim?" diye soruyor. Konuşacak ne var? Bana uzun yaşayacak, sağlıklı, gür ötüşlü, tosun bir muhabbet kuşu lazım. Benim gücümün yetmediği yerde benim için sağlam duracak, benim için güçlü olacak bir kuş. Kaliteli bir hayvan istiyorum. Ölmesin.

Kuşçu bana koca kafalı jumbo cinsi yeşil bir muhabbet kuşu öneriyor. Muhteşem hayvan, müdür gibi bir tavrı var. Tam aklımdaki. Kafesini, yemliğini falan ayarlıyoruz, kuşçuyla helalleşip dükkandan ayrılıyoruz. Hasan yolda "yalnız çok iyi hayvan aldın, ben de bir daha jumbo alacağım, iyiymiş bunlar" diyor. Ben de beğendim ama göreceğiz. Sabahlara kadar anlatacağım bu kuşa. Bakalım ne kadar dayanacak? Yeterince anlattıktan sonra kızın bende kalan eski elbiselerini, eski eşyalarını koklatacağım. Av köpeği gibi kızın peşine salacağım muhabbet kuşunu. Git onu bana getir muhabbet. Gelmek istemezse oyunlar yap, ötüşler öt, aklını karıştır. İkna et. Edebilir de belki. Kız, depresyondan muhabbet kuşlarını eğitecek hale geldiğimi görünce etkilenebilir. Bu hayatta her şey olabilir.

# TANKUT

ÖMER GÖKSEL

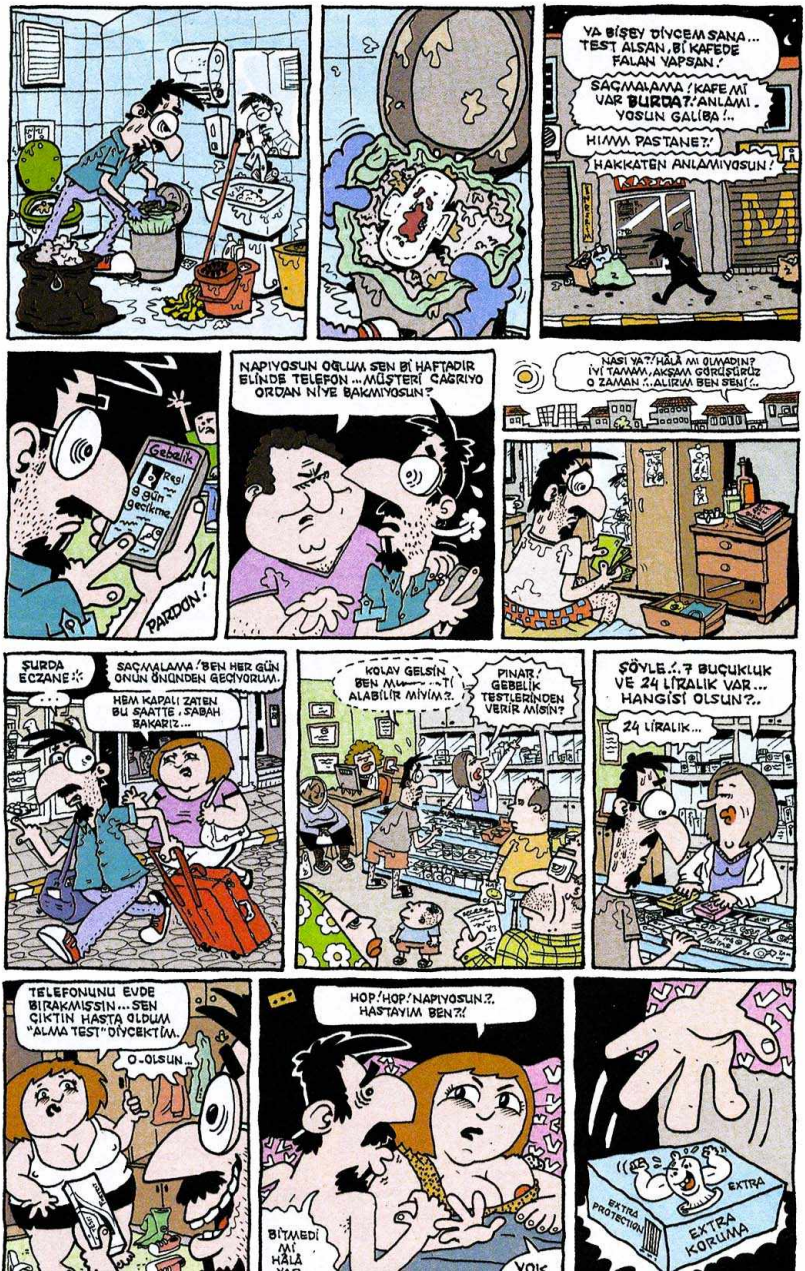
YA BİŞEY DİYCEM SANA... TEST ALSAN, BİR KAFEDE FALAN YAPSAN!
SAÇMALAMA! KAFE Mİ VAR BURDA?! ANLAMI. YOSUN GALİBA!..
HIMM PASTANE?!
HAKKATEN ANLAMIYOSUN?
Gebelik
Regl 3 Gün Gecikme
PARDON!
NAPIYOSUN OĞLUM SEN BİR HAFTADIR BİNDE TELEFON... MÜŞTERİ ÇAĞRIYO ORDAN NİYE BAKMIYOSUN?
NASIYA?! HÂLÂ MI OLMADIN? İYİ TAMAM, AKŞAM GÖRÜŞÜRÜZ O ZAMAN.. ALIRIM BEN SENİ!..
ŞURDA ECZANE!
SAÇMALAMA! BEN HER GÜN ONUN ÖNÜNDEN GEÇİYORUM.
HEM KAPALI ZATEN BU SAATTE. SABAH BAKARIZ...
KOLAY GELSİN BEN MU——Tİ ALABİLİR MİYİM?.
PINAR! GEBELİK TESTLERİNDEN VERİR MİSİN?
ŞÖYLE.. 7 BUÇUKLUK VE 24 LİRALIK VAR... HANGİSİ OLSUN?..
24 LİRALIK...
TELEFONUNU EVDE BIRAKMIŞSIN... SEN ÇIKTIN HASTA OLDUM "ALMA TEST" DİYECEKTİM.
O OLSUN...
HOP! HOP! NAPIYOSUN.?. HASTAYIM BEN?!
BİTMEDİ Mİ HÂLÂ
EXTRA
EXTRA PROTECTION
EXTRA KORUMA

CENGİZ ÜSTÜN - YILDIRAY ÇINAR

# MACERAYI SEVEN ADAM

**ÖZET:** Süper güçleri olduğunu farkeden Macerayı Seven Adam, bunların neler olduğunu ve nasıl kullanacağını henüz yeni yeni keşfetmektedir...

DOBUR! DOBUR! DOBUR!
Hə? Yukarıdan sesler geliyor ?.. Dayım evde miydi Muammer usta?
Yok dün çorba getirdiydi bana. Sonra çıkıyorum dedi, yengenle barışmışlar galiba ?..
Hadi yaa! O zaman hırsız var abi yukarda...
MACERA LAN BU!

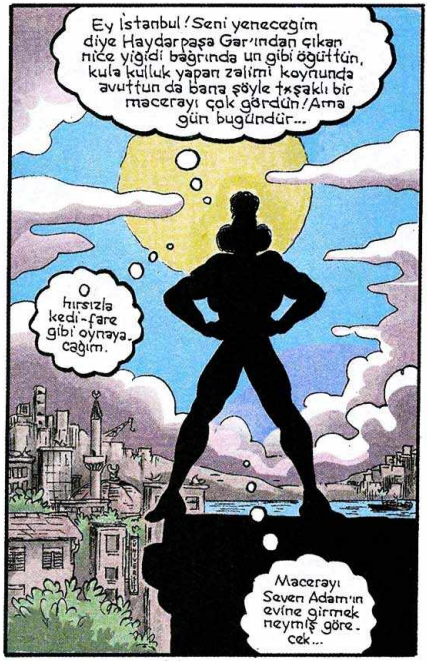
Ey İstanbul! Seni yiyeceğim diye Haydarpaşa Gar'ından çıkan nice yiğidi bağrında un gibi öğütt'ün, kula kulluk yapan zalimi kaynında avuttun da bana şöyle t×şaklı bir macerayı çok gördün! Ama gün bugündür...
O hırsızla kedi-fare gibi oynaya-cağım.
Macerayı Seven Adam'ın evine girmek neymiş göre-cek...

Haydi bismilla...
FİYUP!
Çok sakin takılıcam, havada karada katlarım zaten lavuğu! O pıtır pıtır fare gibi gezsin, ben pamuksu patilerimle peşinde olacağım. Hehehe.
OYUN BİTTİ PİS FARE! YANLIŞ EVE DADANDIN!

ROOARRSS

GÖM
İçindeki cevheri açığa çıkaracağın günü sabırla bekledim...
...Ama bana karşı kullanacağın aklıma gelmemişti Macerayı Seven Adam SUMSUK GÜCÜ...
DAYI?! SEN?! AHH!..
SVIZZLL!..
Sumsuk gücü mü? Aman Allahım dayımın süper...
...Güçleri var! Tıpkı benim gibi!..
AH!
GÜÜMŞ
IHH!.. Beni bugünlere hazırlamak içinmiş tüm öfkesi, kol kanat gerişi, öğütleri hep bugün içinmiş...
Çok ayıp ettim çok! Böyle bir dayım olduğunu bilseydim.
TEPİK GÜCÜ!
?
AĞH!
BRROOM!
AĞH! Dayı niye söylemiyorsun ama ya böyle biriy olduğunu...
Korkutmak istemedim olum, görmüyo musun hayvan gibiyim.
EHE.
Estağfurulla dayı ver o mübarek ellerini
HOP!
ÖPLİM! LAN
LA YÖRÜ!.. Şu ibiş gibi kıyafetten kurtul, adam gibi çık karşıma önce!..
ZBAM!

ÇARP!
IĞHH!
FIVLIP!
SVİSS!
Tamam bugünlük bu ders yeter... Eve bi gît çay koy!
Gücümü test etmek için iyi bir fırsat.
ZIP!
Hatırlıyor musun dayı, ben küçükken halıda güreşirdik seninle...
OBUA
Yalandan yeniliyormuş gibi yapar, din.
ÇAT!
SVİSS!..
ŞİMDİ GERÇEK GÜCÜNÜ GÖSTER BAKALIM !!!
ULAAN..!

BAM!
GÜM
DUBA DUBA DUBA

IHH! Neler oluyor, nere-deyim? Dayım? Lan rüya mıydı yoksa.
Aman Allahım ben ne yaptım?! Yerden seken kurşunla Sibel'i vurdum!.. Maceraya Seven Adam'a ateş etmiştim, sana değil! ÜHÜ!..
Settar bu! Dövüş Kulübünün sahibi...
...Kız ölmüş... IHH! Kimi dayarmı-yorum... Beni tekme-lemiş olmalı... Her yanım sızlıyor...

Kendine geldin mi piç?
IHH! Settar kızı sen öldür-medin!
Bana ateş etmiş-tim kaza kurşunu o!

Şahidinim! Mahkemede şahitlik yaparım!..DUR!
Ben de seni şahit bırakmamak için vuracam zaten!
KLİK!..

HAYIR! HAYIR! Buraya senin için geldim Settar! Dövüş klübünü tekrar açıp canlan-dırabilirsiz...
?
Kimseye bişey anlatmamıza gerek yok!..
Her akşam maca çıkarım.

Güzel projeymiş ama çok geç!..
Rüyandaki kelebeğe selam söyle Maceraya Seven Adam!

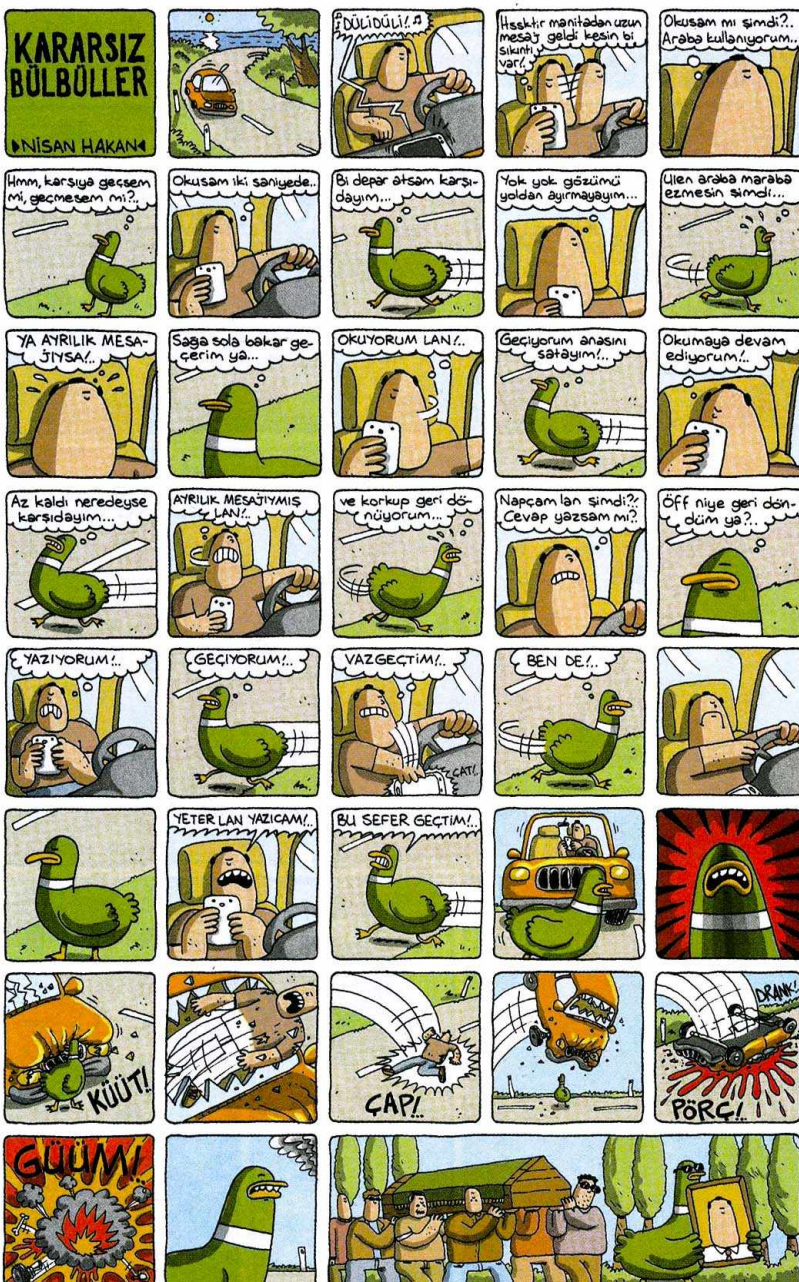
KARARSIZ BÜLBÜLLER
NİSAN HAKAN
DÜLİDÜLİ!♫
Heşkir manitadan uzun mesaj geldi kesin bi sıkıntı var!..
Okusam mı şimdi?.. Araba kullanıyorum...
Hmm, karşıya geçsem mi, geçmesem mi?..
Okusam iki saniyede..
Bi depar atsam karşıdayım...
Yok yok gözümü yoldan ayırmayayım...
Ulen araba maraba ezmesin şimdi...
YA AYRILIK MESAJIYSA!..
Sağa sola bakar geçerim ya...
OKUYORUM LAN!..
Geçiyorum anasını satayım!..
Okumaya devam ediyorum!..
Az kaldı neredeyse karşıdayım...
AYRILIK MESAJIYMIŞ LAN!..
ve korkup geri dönüyorum...
Napçam lan şimdi?.. Cevap yazsam mı?..
Öff niye geri döndüm ya?..
YAZIYORUM!..
GEÇİYORUM!..
VAZGEÇTİM!..
BEN DE!..
YETER LAN YAZICAM!..
BU SEFER GEÇTİM!..
KÜÜT!
ÇAP!
DRAAK!
PÖRÇ!
GÜÜM!

# RİHANNA'NIN SEVGİLİSİ

CİHAN CEYLAN

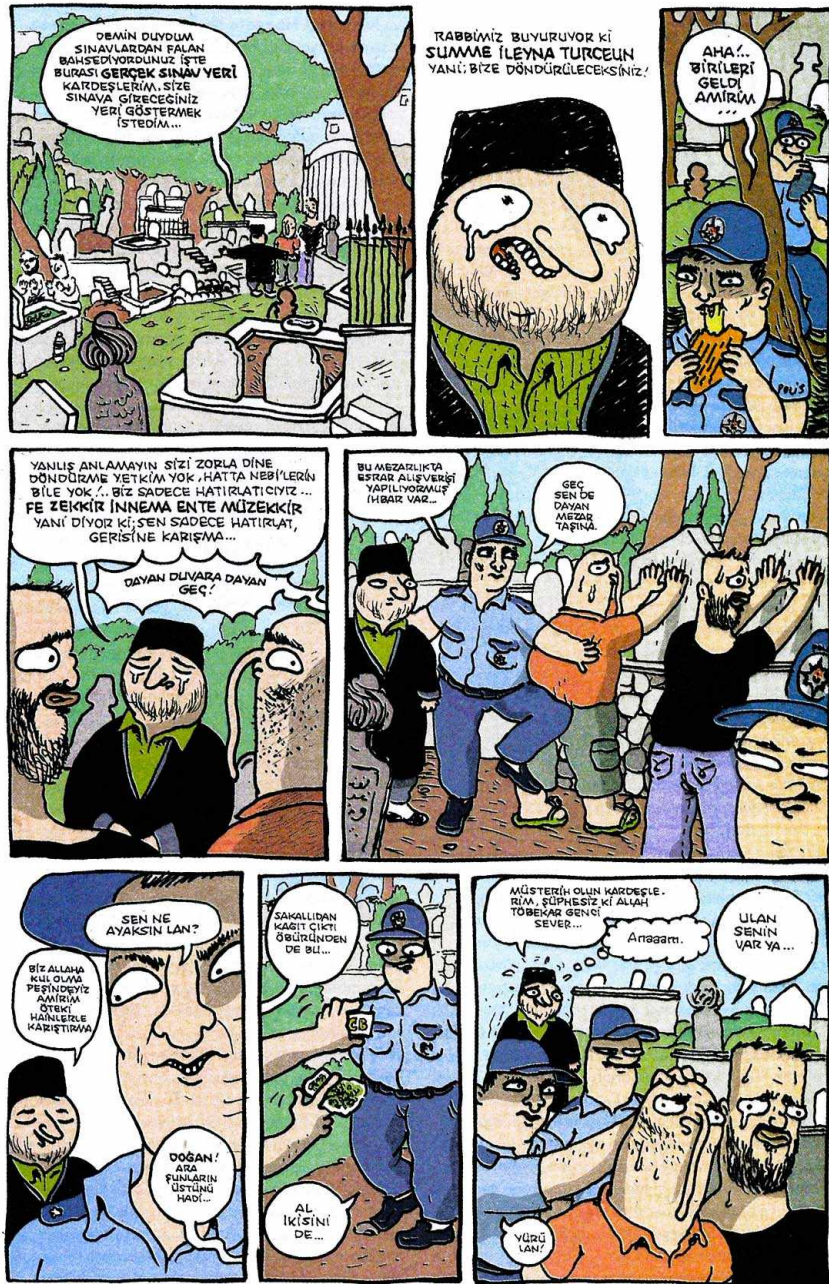
DEMİN DUYDUM SINAVLARDAN FALAN BAHSEDİYORDUNUZ İŞTE BURASI GERÇEK SINAV YERİ KARDEŞLERİM. SİZE SINAVA GİRECEĞİNİZ YERİ GÖSTERMEK İSTEDİM...
RABBİMİZ BUYURUYOR Kİ SUMME İLEYNA TURCEUN YANİ; BİZE DÖNDÜRÜLECEKSİNİZ.
AHA!.. BİRİLERİ GELDİ AMİRİM
YANLIŞ ANLAMAYIN SİZİ ZORLA DİNE DÖNDÜRME YETKİM YOK, HATTA NEBİ'LERİN BİLE YOK.. BİZ SADECE HATIRLATICIYIZ... FE ZEKKİR İNNEMA ENTE MÜZEKKİR YANİ DİYOR Kİ; SEN SADECE HATIRLAT, GERİSİNE KARIŞMA...
DAYAN DUVARA DAYAN GEÇ!
BU MEZARLIKTA ESRAR ALIŞVERİŞİ YAPILIYORMUŞ İHBAR VAR...
GEÇ SEN DE DAYAN MEZAR TAŞINA.
SEN NE AYAKSIN LAN?
BİZ ALLAHA KUL OLMA PEŞİNDEYİZ AMİRİM ÖTEKİ HAİNLERLE KARIŞTIRMA
DOĞAN! ARA FUNLARIN ÜSTÜNÜ HADİ...
SAKALLIDAN KAĞIT ÇIKTI ÖBÜRÜNDEN DE BU...
AL İKİSİNİ DE...
MÜŞTERİM OLUN KARDEŞLERİM, ŞÜPHESİZ Kİ ALLAH TÖBEKAR GENCİ SEVER...
Amaaam.
ULAN SENİN YAR YA...
YÜRÜ LAN!

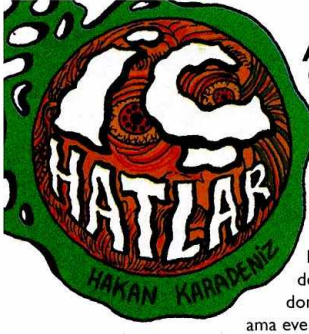


## Acı Dolu Geceler... (üç noktalı geceler)

Gecenin bir yarısı telefonum acı acı çaldı. Arayan Nisan Hakan'dı. Nisan kız ismi değil. "Hakancıim dondurma aldım ama eve geldiğimde dondurmam erimişti. O kadar mutsuzum ki şu an. O kadar hüzünlüyüm ki. Eriyen dondurmanın bir kısmını içtim ama bunu yapınca iyice canım sıkıldı. Ne yapacağımı bilemedim seni aradım" dedi. Dedim "Sakın yerinden kıpırdama! Telaşlanma! Sükunetini koru! Ben hemen geliyorum!". "Peki" dedi kapattık telefonu. Bir buçuk saat sonra Nisan'daydım ve elimde iki adet dondurma vardı. Dondurmaları Kadıköy'de almıştım, Kurtuluş'a gelene kadar erimişti. Nisan ikinci kez bu acıyı yaşayınca dayanamadı ve evin içinde kendini yerden yere atmaya başladı. "Yapma! Etme!" desem de sinir krizleri, ağlama nöbetleri geçirdi. "DUUUR!" diye kocaman bağırdım. Nisan da şaşırdı, dondu kaldı. Üst kattan aşağıya üç kere ayağının tabanıyla biri vurdu. Aynı anda tavana baktık. Sonra tekrar göz göze geldik. "Bu gece o dondurma yenecek Nisan. BU GECE O DONDURMA BİR ŞEKİLDE YENECEK!" dedim. Resmen Rocky'e gaz veren antrenörü gibi gazın en büyüğünü veriyordum Nisan'a. "Gerçekten mi söylüyorsun Hakan? Bak benim hayallerimle oynamıyorsun değil mi?" dedi. "Kalk elini yüzünü yıka, kendini toparla ve gördüğün en büyük dondurmayı yalamaya hazır ol!" dedim. "Oğlum iş yetiştireceğiz ya daha dönüp çalışmamız lazım. Çok takılmayız, gecelere akmayız değil mi? Sen hiç tekin bir tipe benzemiyorsun, sanki böyle gidecekmişiz de altı ay sonra sakallarımızla üstümüz başımız yırtık pırtık bu kapıdan tekrar içeri girecekmişiz gibi geliyor bana. Öyle olmaz değil mi?" dedi. "Başımıza her şey gelebilir, ya gözünü karart çıkalım ya da otur işimizi yapalım Nisan! Dondurmayı bulmadan dönmek yok!" dedim. Garip bir sessizliğin ardından Nisan silkelenip kendine gelerek, "Dondurma artık onur meselesi oldu. Bekle beni özel kıyafetimi giyip geliyorum!" dedi. Bir saat süslendi. En son gözlüğünü takıp 'hah şimdi hazırım' dedi. Bir saat önceki halinden zerre değişiklik yoktu. "Hani lan özel kıyafet?" dedim. "İçime giydim" dedi. Konu çok başka yere gidecek, Nisan birden gecelerin yargıcı çıkacak diye çok korktum. Kafamda deli sorular oluştu. Hemen yolladım o deli soruları başka zaman düşünmek için...

Ardı ardına gördüğümüz kapalı dükkanlar acımıza acı katıyordu. Her gördüğümüz tenteye yanağımızı yaslayıp ağlıyorduk. Birkaç tentede alarm çaldı, ayaklarımız götümüze vura vura kaçtık oradan. Bayağı bir dolandık. Bazen evrene bir mesaj yollarsınız, o mesaj karşılıksız kalmaz ve telefonunuz çalar. Evrene değil de Pınar'a mesaj yollamıştım "Dondurma aramaya çıktık. Senin oralardayım, biliyor musun acaba açık yer?" diye. Pınar dönmedi ama evren mesajı üstüne alındı, telefonum çaldı. "Neredesiniz, yanınıza geliyoruz" dedi arkadaşlar. "Dondurma alabilir misiniz?" diye sordum. "İstersen dondurmacıyı da ikna eder getiririz!" dediler. "Abi geç oldu, dondurmacıyla süt fiyatlarına gelen zammı, fabrikasyon dondurmaların içindeki kimyasalları konuşacak hiç takatim yok. Şu an hiiiç algida seçicilik yapacak durumum yok. Ayrıca köşeyi yetiştirmem lazım, siz gözümüzün doyacağı kadar dondurma alın yeter bize" dedim. Telefonu kapatıp, Nisan'a durumu anlattım. Sevinçle küçük kızlar gibi seke seke eve dönüp, işlerimizin başına oturduk. Bir saat geçti kimse gelmedi. Bir iki kere aradım arkadaşlar açmadılar. Bu arada dondurma hasretiyle işlerimize de tam odaklanamadık. Daha birer kare bir şeyler çizebilmiştik ve son yarım saattir arkadaşlarımız tarafından kandırıldığımızı düşünmekten başka bir şey yapamıyorduk. "Nerde kaldılar acaba? Lan yoksaa bunlar bizimle dalga mı geçtiler. Yoksaaa bizi sevmiyorlar mı ha, sevmiyorlar mı? Ne yaptık lan biz onlara?" diye kendi aramızda isyan ederken zilin sesiyle yerimizden sevinçle fırladık. Bu Nisan'ı son sevinçle gördüğüm andı. Dondurma bulamamışlar ama buz tutmuş bira bulmuşlar. "Bu olmaz mı?" diye gösterdim. Boynu büküldü ama olmaz da diy emedi. Şişesini kırıp ucuna çubuk takarak buz kalıbı birayı çubuklu dondruma formuna soktuk. Buz kalıbı biralarımızı yalarken çok mutsuzduk...

## Nekropsi'ye İsyan

Nekropsi eğer benim kuzenim olsaydı, ilk gördüğüm aile toplantısında kenara sıkıştırıp "Neredesin oğlum sen? Niye hiç arayıp sormuyorsun bizi? Nedir yaaani? Ayda yılda bir görsek, görüşsek ölür müsün yaaani?" derdim. "Abi işten güçten fırsat bulamıyoruz yeaa. Hem internetten yazışıyoruz ya abi ayda bir" diye bana açıklama yapmaya çalışsa da. "Bırak oğlum! Ara sıra birbirimizi canlı görelim, görüşelim, şinirimizi şitresimizi atalım birlikte" derdim. Ama Nekropsi benim halamın oğlu değil. Nekropsi bir müzik grubu. Zalım, vicdansızlardan oluşan bir grup. Tıpkı bir vıcdansız gibi çalayorlar. Öttürüyorlar. Kırk yılda bir konser veren, hayatımda da hep bir şekilde tam o gün çok önemli bir şeyi yapmak zorunda olduğum gün konser veren bir grup. Öyle konserden konsere gezen biri de değilim ama Nekropsi biraz takıntı sanırım bende. Bana bu acıları yaşattığınız için Erciyeste şoklarda kalasınız Nekropsi. Kesin

beni çağırmıyorsunuz. Kessin! Bu bana yapılacak şey mi? Ben ki sizi İbrahim Erkal'ın İbrahim Erkal olduğu zamanlardan beri seven biriyim be **canısı**. Eğer öyleysee! Eğer ki bir yerlerde toplanıyor da bana haber vermiyorsaanız! Bundan sonra benim sizin gibi bir halamın oğlu olmaz Nekropsi. Yüzde sıfır nokta üçü evde zor tutuyorum onu da bilesiniz halamın oğulları Nekropsi...

### İstemek Babayı Almanın Yarısıdır

Kavurucu güneş çadıra vurdukça çadırın içi mahşer yeri gibi olmuş, nefesim çadırın dışına çıksa da sanki sıcaklığı içeride tutuyormuş gibi bir haldeydi. Bir tavuk en güzel nasıl pişer ben size söyleyeyim. Güneşin altında kalmış bir çadıra sosladığınız tavuğu bir saat koyun. Sonra nefasetle yeyin. Bunun yok sotesi güzel olur, yok tavası güzel olur, vay efendim haşlaması güzel olur diyenlere kanmayın. Büyük ihtimalle en lezzetli bu şekilde olur... Su kaynatmış bir araba gibiydim. Terden sırılsıklam olmuş, vücudumun hararetinden dolayı uyanmıştım. Tek fark onlar çalıştıkları için su kaynatmış, ben yattığım için kaynatmıştım. Gece geç saatte gelip çadır kurmanın en berbat tarafı buydu. Gündüz kurmuş olsam çadırı belki sabah doğacak güneşin gölgesini hesaplar öyle kurardım. Birkaç saat daha uyuyabilirdim böylece. Güneş tıpkı bir anne gibi, sıralı ve aynı tempoda dürte dürte uyandırmazdı beni. Yattığım yerden doğrulur doğrulmaz çadırın fermuarına yapışıp, çadırın ön kapısını açtım. Kafamı dışarı çıkarıp derin bir nefes aldım. Dışarısı kırk dereceydi fakat bana buz gibi sular üstüme dökülmüş gibi geldi. Çünkü abartmayı sevmem ama içerisi yaklaşık olarak bence iki yüz dereceydi. İki yüzden kırka geçince, bir Himalayalar'a çıkmış etkisi yaratıyor... Abartmayı sevmediğini belirten en vahşi abartandır bu arada sevgili yaralı dostlarım, yeri gelmişken hayata dair bu ayrıntıyı da paylaşmak isterim. Kamu spotu gibi oldu ha. Sigarayı acilen bırakmalısınız bu arada. (anlamlı bakışlar) Biraz nefes aldıktan sonra kırk derece de üstüme üstüme geldi ve çadırdan fırladığım gibi çadırımı kenarına

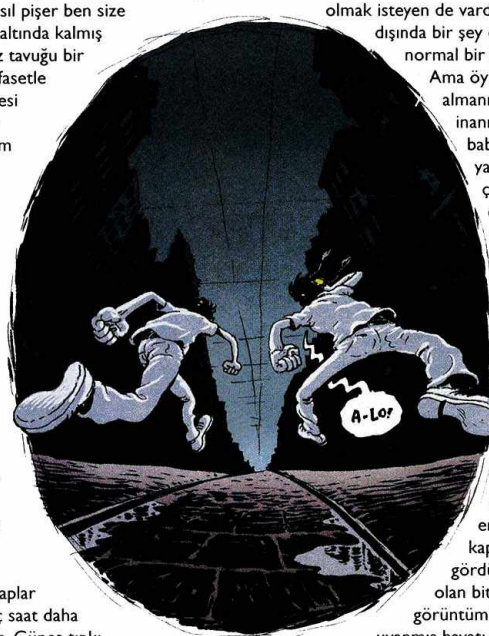


Bütün vücudum o kadar sıcaktan soğuk suya birden geçince ortadan çatlar içinden yeni bir ben çıkar diye düşündüm. Çatlamadım. Eski benle yine baş başaydım. Balık olup gitmek istedim suyun içinde birden. Gerçi daha akarsuyun köşesini dönmeden bir balıkçı ağına yakalanır, belki zevkli belki de zevksiz bir rakı sofrasına yemek olurdum ben. Olsun yine de balık olmak istedim. Neden bilmiyorum. İnsan aklına gelen her şeyi isteyebilme lüksüne sahip! Olur, olmaz orası ayrı. Ama isteme lüksümüz var ise neden istemeyelim ki? Kapitalist bir söylem gibi gelmesin, balık olmayı istemekten bahsediyorum. Masa olmayı istemek mesela. Ne bileyim ayakkabı olmak isteyen de vardır. Kessin vardır! İnsan dışında bir şey olmak istemek kadar normal bir istek daha görmedim. Ama öyle olmuyor. İstemek almanın yarısıdır deseler de inanmayın, böyle isteklerde babayı alırsınız. Ortadan yarılıp yeni bir ben çıkaramadığım gibi balık da olmadım tabi. Balık olmayan aynı kendimi çadırın önündeki mata kadar taşıdım. Şöyle bir etrafa baktım. Bir ben keriz gibi çadırımı güneşin altına kurmuştum. Arkadaşlarım mis gibi çadırlarında uyuyordu. Hele bana en çok "Buraya kur işte! Burası çok güzel" diyen arkadaşımın en güzel gölgelik yeri kaptığını bu gözlerimle gördüm. Derin derin tüm bu olan bitenleri düşünüyormuş görüntümün altında daha yeni uyanmış hayatı algılamaya çalışan biri vardı. Kafamın üstündeki hışırtılara merakla baktım. İki sincap ağacın dallarını sanki dört şeritli otoban gibi kullanıyordu. Bir müddet onları izledim. Birkaç gün sonra İstanbul'a dönecek, bu sefer tavanımdan gelen üst kattaki yaşlı azgın dayının ayak seslerine ya da yatak sesine doğru bakacaktım. Birden sincap olmak istedim. Abartmayı sevmem ama sincap oldum arkadaşlar. Bu sefer oldu. Bu size sincap olarak yazdığım ilk yazı. Sincap olur olmaz hemen diğer sincapları organize ettim ve mis gibi gölgeye çadırını kurmuş arkadaşımın fermuarını açıp üç sincabı üstüne saldım. Ağzını burnunu kırdılar arkadaşımın. Ödemeyi fındıkla yaptım. Bütün doğanın içinde geçirdiğim zaman boyunca sincaptım. Herhangi bir şehir tabelasını görmemle birlikte büyü bozuldu

# ÖLÜ, DİRİ VE DİĞİ

YİRMİ YIL ÖNCE ÖLEN TEOMAN, KATİLİ VE YAKIN ARKADAŞI KORAY'DAN İNTİKAM ALMAK İÇİN HORTLAMIŞTIR... KORAY İSE EVLENMİŞ, DÜZENLİ HAYATIN İÇİNDE GEÇMİŞİN PİŞMANLIKLA RIYLA BOĞUŞMAKTADIR...

MEHMET TEMEL GÜZEL

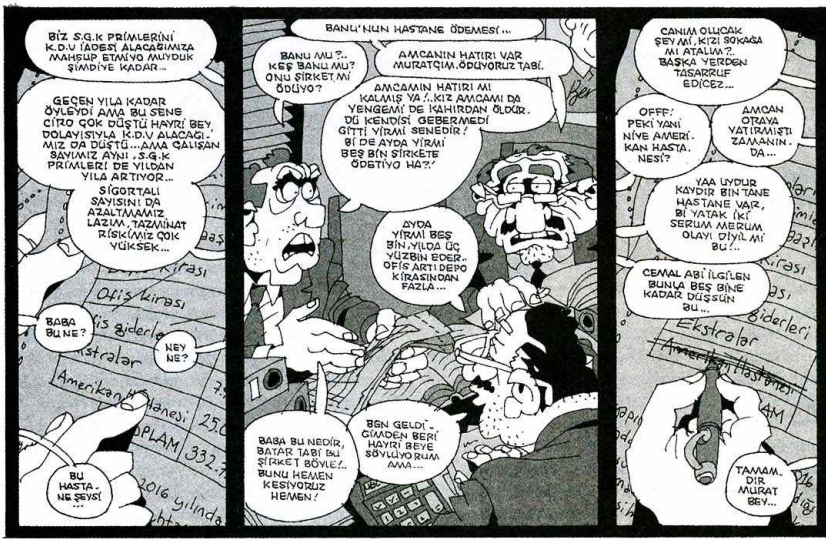

VAAY, ESKİ ARKADAŞ MESKİ ARKADAŞ DERKEN BANU HANIM OLDU HA?
SİZ BU BANU HANIM-EFENDİDEN PEK BİR BAHSEDER OLDUNUZ KORAY EFENDİ.
ESKİ MANİTA-LARININ PEŞİNDE FALAN MI KOŞUYOSUN YOKSA...
BEN TANIYO MUYUM O Bİ ARKADAŞI?
YOK BEE, Bİ ARKADAŞI-MIN SEVGİLİ-SİYDİ ESKİ-DEN...
YOK TANI-MAZSIN.
YİRMİ YIL ÖNCE ÖLDÜ.
MERA-BA...
HİAEE EEK!
İMDAAT HEMŞİREE!
BİRİNE BAKIYO-DUM. İNTİ-KAM İÇİN AMA BUR-DA DEĞİL GALİBA!
İMDAAAAT!..
NEYSE SİZE ACİL ŞİFALAR.
YA HER NEYSE. SEN BENLE DALGA GEÇİYOSUN DA HADİ GEÇ OLUYO DAHA Bİ SÜRÜ YERE UĞRIYCAZ...
YOO NE DALGA GEÇMESİ.
AYY, HAKKATEN SAAT KAÇ OLMUŞ KORAY?
KO-RAY...
KO-RAY...
ON BEŞ DAKKA SONRA HALUK BEY-LE RANDEVUMUZ VAR...
HAA. ÖNCE O VARDI DİMİ? BEYBİ ŞAVIR İÇİN SONRA MI DOLAŞICAZ?
EVET.
HATIRLIYOR MUSUN?
AMA GERÇEKTEN HATIRLIYO MUSUN?
GÜNKÜ HATIRLAMAK SADECE GEÇMİŞİ DÜŞÜNMEKTEN ÖTE. BUGÜNLE İLİŞKİLENDİREREK GEÇMİŞİ ANLAMLAN-DIRMAK DEMEKTİR ...
ÜFF YİRMİ KÜSÜR KİŞİ GELİCEK YAA... YİRMİ KÜSÜR KİŞİLİK YEMEK HAZIRLIYCAM...
NE YAPICAN?
BÖREK... KEK... KIZARTMA... KISIR...
ÜFF. KISIR ÇOK AÇIM BEN...
KIZ KIZA DİMİ OLAY? BENİM KATİL-MAM GEREKMİYO YANİ...
K... KORAY...
AMA SENİN İÇİN BUGÜNÜN BİR ANLAMI YOK...
GÜNKÜ SEN YİRMİ SENE ÖNCE ÖLDÜN...
İNTİ-KAM!..
YAKA-LADIM.
LAP
HIŞIRT

# Pasaklı Korkuluk

Deniz GENÇER

Atlas Sineması'nda vizyona girmiş ve girecek filmlerin afişlerini sinemasever disiplinle incelediğim bir eylül gününün tam ortasında Tanıl beni buldu. Beni bulmak kolaydır zaten. En son nerede bırakıldıysam orada ya da film afişlerinin dibinde bulunabilirim hemen! Tanıl, alışık olmadığım şekilde Eyşan'sızdı, yalnızdı. Eyşan, Tanıl'ın sevgilisiydi ve aşklarının uzunluğu çocukluklarına kadar sarkıyordu. Eyşan'ı sordum, "Evde" dedi. Yığınla şey söylemek isteyen bir hali vardı, ama dili tutukluk yaptı. Aşk böcüklerinin birlikteliği sallantıdaydı anlaşılan. Üzerindeki beceriksiz sıkıntıyı silkelenerek dağıttı ve "Bize gidelim, Eyşan seni görünce çok sevinir!" türünden bir kanala geçti. Mırın kırın itirazlarımı tınlamadan ite çekiştire beni Moda'daki eve götürdü...

Tanıl ve Eyşan arasındaki duygusal soğukluk saatler içinde şiştikçe şişti. Eyşan bir fotoğraf dergisine bakıyor, Tanıl ise özene bezene bir savaş uçağı maketi üzerinde çalışıyordu. Bu davranışları normaldi, ama kendi aralarında tek kelime konuşmamaları sıra dışıydı. Fazla harf israf etmeden bana bir şeyler geveliyorlardı arada. Örselenmiş bir ilişkinin ortasına boylu boyunca örülmüş Berlin Duvarı gibi hissettim kendimi! "Çikolata yiyelim mi?" Eyşan'ın ani sorusu sessiz gecenin ölü toprağını kaldırıp attı, ortamı hareketlendirdi. "Çikolata mı? Hiç sevmem!" dedim. "Delisin sen! Çikolata sevilmez mi, dünyanın en güzel şeyi çikolatadır!" Aynı lafları yüzlerce insandan defalarca duymuştum. Çikolata sevmemenin neden delilik sayıldığını asla anlayamıyordum. Eyşan, o geceye kadar görmediğim büyüklükte bir çikolata kavanozuyla mutfaktan döndü. Kavanoz öylesine büyüktü ki onu semiz bir bebek taşırcasına kucaklamıştı. Yarısından çoğu daha önce bitirilmiş çikolatanın kalan kısmını ihtirasla kaşıkladı. Her kaşıktan sonra gözlerini kapadı, hımmmlayarak damağındaki çikolatayı eritti. 'Asıl delilik bu olmalı!' diye geçirdim içimden. "Çikolata yemek beni inanılmaz mutlu ediyor" dedi Eyşan. "Belli. Çikolatayı öyle bir kaşıklıyorsun ki bu dünyadan kaçmak için tünel kazıyorsun sanki! Mutluluk diyarına çıkacak herhalde kazdığın tünelin ucu!" Bu benzetmem karşısında hayranlık dolu bir "Vayy!" çıktı Eyşan'dan. "Çikolatayı kaşıklayarak tünel kazmak ve o tünelden mutluluk diyarına kaçmak süper fikir!" Bir ağız dolusu çikolata yüzünden son sözleri çok tatlı pelteleşti. Biz tünel geyiğindeyken Tanıl maket mesaisini bitirdi ve kullanılıp atılmış sevgili moduyla yer minderlerinin üzerinde buruştu. Eyşan da uyumak için yatak odasına yollandı az sonra, ama yanına Tanıl'ı değil çikolata kavanozunu aldı...

"KAÇTI! EYŞAN KAÇTI!" Tanıl'ın öğle civarı patlayan bağırtısı yarım yamalak uykumu enlemesine bıçtı, beni kanepeden düşürdü. Bağırtının geldiği yatak odasına uçarak gittim! Manzara garipti. Yatağın üstünde duran boş çikolata kavanozuna sarılmış olan Tanıl, ciyak viyak ağlıyordu. Geldiğimi görünce, "Söylediğin oldu, Eyşan kavanoz içinde tünel kazarak mutluluk diyarına kaçtı!" dedi bana. "Bak, bu not kavanozdan çıktı." Uzattığı notu okudum. "Mutlu olmak istiyorum. Umarım kazdığım tünelin ucu gerçekten mutluluğa çıkar. Elveda." Düşük ayar gülümseyerek, "Eyşan şaka yapmış sanırım, ağır ama komik şaka" dedim. "Şaka maka yok, pılını pırtını toplayıp resmen gitmiş!" diye hüngürdedi. "Tamam. Gitmiştir ama kapıdan çıkıp gitmiştir. Kavanoz, tünel falan mantık kurallarına aykırı! Mutluluk diyarına hiç girmiyorum bile!" Saçmalık boyutuna yükselmeye çalışan durumu gerçeklik zeminine oturtmaktı niyetim. "Kapıdan çıkmış olamaz! Kapıya baktım, kapı içeriden kilitli şu an. Hem kapıdan çıkıp hem kapıyı içeriden nasıl kilitlesin? Sen mi kilitledin kapıyı yoksa, Eyşan'ı çıkarken gördün mü?" Sevgilisinin bir çikolata kavanozuna sığdığına, o kavanozdan tünel kazarak tüydüğüne inanıyordu ama aynı sevgilinin hem kapıdan çıkıp hem de kapıyı içeriden kilitleyebileceğine inanmıyordu! Haklıydı. Benim de bir tercih hakkım olsa kavanozu seçerdim. "Kapıyı ben kilitlemedim, alakam yok! Başka bir yerden çıkmış olamaz mı?" dedim, "Olamaz!" dedi, "Beşinci kattayız!" Bu manyak hikayeye bulaşmak istemediğimi anladığım saniye Tanıl'ı kendi halinde bırakıp Beyoğlu'na uzadım...

Bulunmam kolay olduğu için bilmem kaç gün sonra Tanıl beni eliyle koymuş gibi yine buldu. Yalnız değildi. Çikolata kavanozu yanındaydı ve galiba Eyşan'ın yokluğunu güzelce temizlenmiş, marka etiketi kazınmış kavanozla doldurmaya başlamıştı. Eyşan'ın nerede olduğunu ailesinin dahi bilmediğini, onu çok özlediğini, mutluluk diyarı her neresiyse orayı aramaya başladığını, tüneli geçen Eyşan'ın büyük olasılıkla oraya ulaştığını, yakın zamanda pasaport cart curtunu halledip onun peşine düşeceğini bir çırpıda anlattı. Anlattıklarından çok, kucağından indirmediği kavanozdaydı aklım. Eyşan'a ait bir hızmayı, bir çift küpeyi, mor bir ruju, sağı kayıp sol bir çorabı ve banyo giderinden ayıklanmış saç tellerini, tükenmiş bir ilişkinin dipte kalan tortuları olarak kavanozun içine yerleştirmişti. Etrafındaki fazlalıkları atarak vücut dış hatlarından makasladığı Eyşan'ın tam boy bir fotoğrafını da kavanozun içine yapıştırmayı ihmal etmemişti. Gözlerimi kısıp baktığımda kavanoza kapatılmış minik bir Eyşan görüyordum. Birisi kavanozun kapağını açsın ve onu oradan çıkarsın diye bekliyordu adeta...

Çikolata kavanozu Tanıl'ın her şeyiydi. Onunla uyuyor, onunla kalkıyor, onunla barlara, sinemaya, konserlere gidiyor, onunla üzülüyor, onunla gülüyordu! Durumdan vazife çıkaran eş dost tayfası, kafayı sıyırdığına inandıkları Tanıl'ı kavanozdan kurtarmaya karar verdi. Karşı çıktım. "Bırakın takılsın! Eyşan şokunu böyle nefis bir mizansenle atlatmaya çalışıyor bence." Durumdan vazife çıkarıcıgillerin başı İdil, "Nasıl bu kadar rahat konuşabiliyorsun? Kavanoz Tanıl'ı ele geçirdi! 'Eyşanımss, Eyşanımss' sesleriyle kavanoz okşuyor çocuk! Kavanoz yok edilmeli!" diyerek karşı çıkmama karşı çıktı. Altta kalmamak için "Hüküm Dağı diye Pasabahçe'ye gidersiniz artık!" dedim. İdil'le atışmamdan

iki gün sonra Kadıköy'e gitmek için bindiğimiz vapurda kavanozun yok edilme şansı kendi ayaklarıyla elime geldi. Tanıl, kavanozunu bana emanet etti ve işemeye gitti. Vapurun arka kısmındaydık. "Tam sırası, hadi kavanozu denize at! Tanıl'a kazara düşürdüğünü söyleriz!" Bulunmaz bir fırsata anında üşüştü İdil. Başıma azmettirici kesildi ve beni gazladı. "Eyşan'ı denize atmayacağım!" kararlılığımı görünce gevşedi ama vazgeçmedi. "O Eyşan değil, o aptal bir kavanoz! Tanıl'ın iyiliği için onu denize atmalısın!" dedi. "İyilik yap denize at!" atasözü beynimde çınladı. Yüksek ihtimalle bu söz benzer bir anda atalara malum olmuştu! Bir kavanoza, bir vapurun köpürttüğü denize baktım. Atmadım kavanozu. Algılandığının aksine kimseye bir zararı yoktu. Dünyanın en masum kavanozuydu o! Camdan ve candandı...

Gerzek bir uydurma olan mutluluk diyarını ve haliyle Eyşan'ı arayan Tanıl, kavanozuyla beraber uzun bir keşif yolculuğuna çıktı. Daha önce görmediği yerleri gördü, yeni insanlar tanıdı, küçük ölçek aşkları tattı. Mutluluk diyarını ararken kendine gelmiş, Eyşan'ı ararken kendini bulmuştu! "Döndüm! Aylar oldu ben döneli." Sesi telefonda cıvıltılar saçıyordu. "Çabucak Moda'ya gelmelisin! Tünelin ucu nereye çıkıyor artık biliyorum!"

Sabırsız cümlelerini kapının eşiğinde üzerime döktü. "Yolculuğum sırasında dank etti kafama. Eyşan'ın en mutlu olduğu yer burası
lan, burası, evimiz! Bu evdeki ilk gecemizi hatırlıyorum, 'Çok mutluyum, hiç olmadığım kadar mutluyum' demişti bana. Yani buraya gelecek Eyşan, tünelin ucu buraya çıkıyor!" Konuşması bittiğinde salak bir sırıtışı yüzüne yaydı ve benden coşkusunu dengeleyecek bir tepki bekledi. Aval aval bakmak dışında bir tepki veremedim. Beni dumura uğratacak şey yatak odasındaymış meğer! Tanıl, maket yapma yeteneğiyle yüzlerce çikolata kavanozunu yan yana, üst üste koyarak ve onları devrilmez biçimde birbirlerine tutturarak yatak odasında dev bir kavanoz inşa etmişti. Kavanozun tepesi neredeyse tavana değiyordu ve eğilerek geçilebilen girişi bile vardı. Girip çıkmadığım delik kalmasın merakımla içine girdim. Dışarıda kalan Tanıl'ın sesi kavanoz camlarına çarparak saydam bir tını aldı. "Tüneli bulurum umuduyla kaşık kaşık çikolata yedim. Kavanozlarını atmadım ama, biriktirdim. İnternet üzerinden iletişime girdiğim sürüyle insan da dünyanın her köşesinden bana çikolata kavanozu gönderdi. Ben de bunu yaptım. Tünelin ucunu!" Aşk ızdırabının her evresinde kendini aşan Tanıl'ın pırıl pırıl kafasını acayip kıskandım o an...

Canı bira çekti, Moda sahiline indik. Eyşan kavanozu da elbette bizimleydi. Tanıl yine çişe gidince kavanozla baş başa kaldım. İkide bir kavanoz ve deniz ikilisiyle sınanıyor gibiydim. İdil'in tepemde dikildiğini ve bana, "At şunu denize! Onu yok etmedikçe kavanoz büyüyor! Bütün dünyayı kaplayacak durdurulmazsa!" dediğini hayal ettim. Atmadım kavanozu. Ben, Tanıl ve kavanoz biraz daha muhabbetin ardından eve döndük. Evde bizi müthiş bir sürpriz bekliyordu. Bir yıldır kayıplarda olan Eyşan geri gelmişti ve dev kavanozun içinde oturuyordu! İri cüsseli bir özlemle sevgililer birbirine sırnaştı, öpüşüp koklaştı. "Sonsuza dek mutluluklar. Hadi ben kaçtım!" yazan serseri bir notu tüm hikayenin başlamasına sebep olan kavanozun içine bıraktım ve çaktırmadan oradan ayrıldım. İskeleye doğru yürürken, Eyşan'ın kayıplara karıştığı sabahı hatırladım. İşin gerçeği Eyşan'ı kapıdan çıkarken görmüştüm o sabah, ama uyur numarası yapmış, gık çıkarmamıştım. Tanıl kalkıp Eyşan'ın arkasından kapıyı kilitleyince, onun da uyur numarası yaptığını ve gık çıkarmadığını anlamıştım!

İskelenin önünde sokak gösterisini çoktan tamamlamış pandomim sanatçısı bir kız oturuyordu. Beni görünce birden ayağa kalktı ve bana doğru gelmek istedi. Gelemedi. Pandomim sanatının olmazsa olmazı görünmez duvara çarptı. Elleriyle o duvarı yokladı. Kocaman bir kavanoz içinde kısılıp kaldığını, kurtarılması gerektiğini düşündüm. Pandomim hareketlerle aslında olmayan bir balyozu yerden aldım ve tüm güç salladım. Görünmeyen kavanoz, duyulmayan şangırtılarla kırıldı. Özgür kalan pandomimci kız, minyon bedeniyle harika bir sahne selamı verdi, pürneşe koşarak uzaklaştı. Tünelsiz, diyarsız, tarifsiz bir mutluluğa bulandım...

# 2.5 METRELİK YAYIN BALIĞI

Murat KARADAN

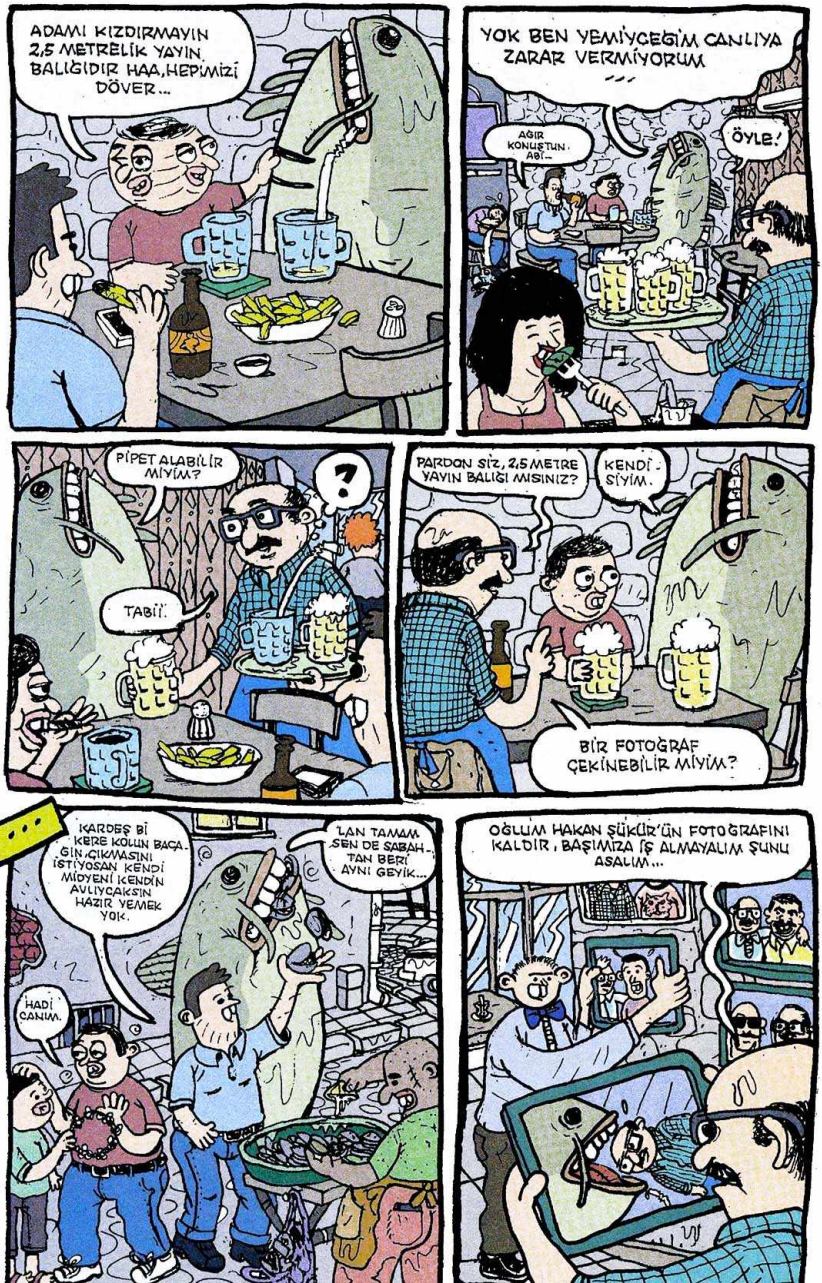
ADAMI KIZDIRMAYIN 2,5 METRELİK YAYIN BALIĞIDIR HAA, HEPİMİZİ DÖVER...
YOK BEN YEMİYCEĞİM CANLIYA ZARAR VERMİYORUM
AĞIR KONUŞTUN ABİ...
ÖYLE!
PİPET ALABİLİR MİYİM?
?
TABİİ!
PARDON SİZ, 2,5 METRE YAYIN BALIĞI MISINIZ?
KENDİSİYİM.
BİR FOTOĞRAF ÇEKİNEBİLİR MİYİM?
KARDEŞ BİKERE KOLUN BAÇAGIN ÇIKMASINI İSTİYOSAN KENDİ MİDYENİ KENDİN AVLIYCAKSIN HAZIR YEMEK YOK.
LAN TAMAM SEN DE SABAHTAN BERİ AYNI GEYİK...
HADİ CANIM.
OĞLUM HAKAN ŞÜKÜR'ÜN FOTOĞRAFINI KALDIR, BAŞIMIZA İŞ ALMAYALIM ŞUNU ASALIM...

# Hilâl

Kenan Yarar

...wenn sich die spät'n, nebel drehn... Werd' ich bei der, laterne steh'n... Wie einst Lili Marleen... Wie einst Lili Marlen...

Yine o huzursuz sabahlar... Uzaktan, cephe gerisinden ilahi bi marş, ninni gibi bi melodi geliyo kulağıma... Hay skilm, yine bizi almaya gelecekler!..

Gardımı aldım, korkak bir it gibi yatağın altına saklandım... Geldiler kapıyı dövüyorlar!.. Sesimi çıkartmazsam belki gider.

MACH DIE TÜR AUF, DU SCLAMPE!

TÖNK TÖNK TÖNK

HÖRST DU MICH NICHT?!?!

Yatağın altından ses boğuk geliyo, Alman mı bunlar yoksa Avusturyalı mı?..

KLÜRT!

WO BIST DU?

SCHEIBE!.. KIZ İKİ SAATTİR SANA BAĞIRIYORUM ANLAMIYOR MUSUN DİLİMİ, KAPILARI KIRDIRTTIN BANA KAHPE. KALK, GİYİN, ÇIK ORTAYA!..

GİT BURDAN!

ARSCHLOCH! SENİ TASMALI SIÇAN! YATAĞIN ALTINA GİZLENİYORMUŞ BOK!

OHA YA BIRAK, TAVUK MU TUTUYON KADIN!..

SCHWEIN!
KAMYONLAR GELMİŞ KAPIDA SENİ BEKLİYO HALA SALLANIYO! HAYDİ, HIZLI, SÜRATLİ, NAŞ!..
DUR BE GİYİNİYORUZ ANLADIK DUMKOPF!
JIRAAK
OAĞĞ! ÇÜŞ, VURMA! BEYŞİR Mİ GÜDÜYOSUN!
FİCK DİCK! BU DAHA BAŞLANGIÇ, BUNUN Bİ DE DEVAMI VAR BEKLE!..
AMAN NE MATAH ŞEY, İYİ EĞLENİYOR MUSUNUZ BARİ...
ŞU HALE BAK, EV EV KAPI KAPI TOPLUYORLAR İNSAFSIZLAR!..
ÖTME, BİN KAMYONA, GİDİŞİN OLUR DA DÖNÜŞÜN OLMAZ İNŞALLAH! VERSCHWINDE!
NEIN!..
ACHTUNG!

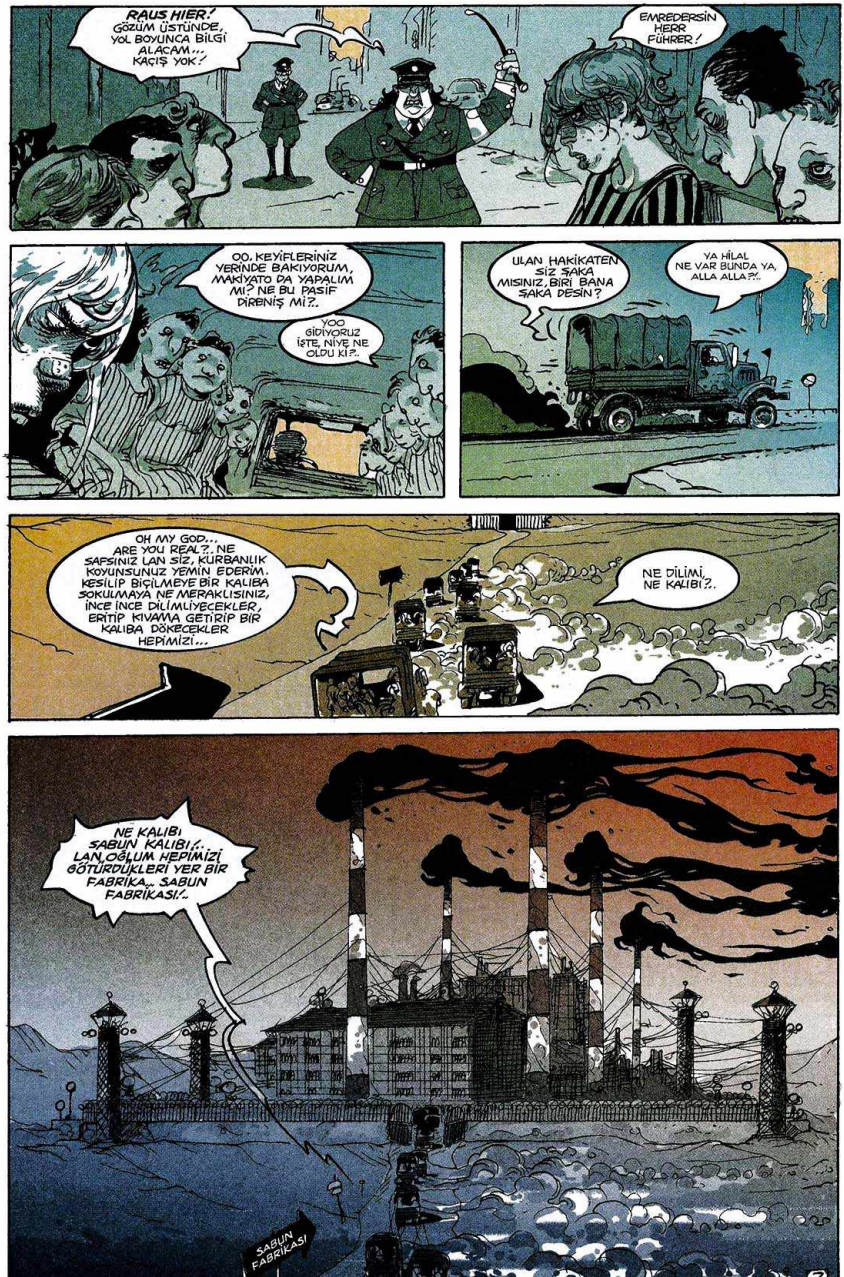
RAUS HIER! GÖZÜM ÜSTÜNDE, YOL BOYUNCA BİLGİ ALACAM... KAÇIŞ YOK!
EMREDERSİN HERR FÜHRER!
OO. KEYİFLERİNİZ YERİNDE BAKIYORUM, MAKİYAJTO DA YAPALIM MI? NE BU PASİF DİRENİŞ MİŞ?.
YOO GİDİYORUZ İŞTE, NİYE NE OLDU KİŞ?.
ULAN HAKİKATEN SİZ ŞAKA MISINIZ, BİRİ BANA ŞAKA DESİN?
YA HİLAL NE VAR BUNDA YA, ALLA ALLA?.
OH MY GOD... ARE YOU REAL?. NE SAFSINIZ LAN SİZ, KURBANLIK KOYUNSUNUZ YEMİN EDERİM. KESİLİP BİÇİLMEYE BİR KALIBA SOKULMAYA NE MERAKLISINIZ, İNCE İNCE DİLİMLİYECEKLER, ERİTİP KIVAMA GETİRİP BİR KALIBA DÖKECEKLER HEPİMİZİ...
NE DİLİMİ, NE KALIBI?.
NE KALIBI SABUN KALIBI!.. LAN,OĞLUM HEPİMİZİ GÖTÜRDÜKLERİ YER BİR FABRİKA... SABUN FABRİKASI!..
SABUN FABRİKASI

SİZİ BİLMEM AMA BEN GİDİYORUM AĞBİ. BU KÖPRÜDEN ÖNCEKİ SON ÇIKIŞ... GET OUT.!.
SİZ BİLİRSİNİZ AĞBİ. HER GÜN BEYNİNİZİ ERİTİP KALIPLARA SOKTURURSUNUZ ARTIK...
FREEDOM LAN...
AĞBİ ÇOK HAKLI HİLAL YA, BEN KAÇAR.
AĞBİ ÖZGÜRLÜK.!
FABRİKAYA GİRMEDEN ATLAYAN KURTULUR.
EVET YA, BİZİM HAYATIMIZ YA, NİYE YA, EVET YAA.!
İÇİM ÜRPERİYO.!. BEN DE GELİ CEM.
ÇEKİLİN ÇIKÇAM.!
HAKKATEN BÜTÜN SINIF HİLAL'E İNANIP OKUL SERVİSİNDEN ATLADI MI?
VALA ÖYLE. SEN NASI Bİ LAF CAMBAZI, YALANCISIN, O ÇOCUKLARI NASIL GAZA GETİRDİN ATLATTIN AKIL ALMIYOR.
SONRA GEL SEN PİŞKİN PİŞKİN HİÇ SUÇU YOKMUŞ GİBİ BOŞ SINIFTA OTUR...
ŞİMDİ DE SAYFA ONİKİYİ AÇIYORUZ... BABİL KRALLIĞI.

BU ÇOCUK DEĞİL, BU BAŞKA BİŞEY... BÜYÜCÜ CADI..
HİÇ DE RENK VERMİYO, BİŞUÇU YOKMUŞ GİBİ ROL KESİYO, PES YANİ...
NE CİNSLERLE UĞRAŞIYO'Z ...

ÇOCUK EĞİTMEK SİZİN İŞİNİZ, BECEREMİYORSANIZ KAPI AÇIK BEYLER...
MÜDÜR BEY?!
KEM KÜM!..

BİZ BÖYLE YETİŞTİRMİYORUZ.
MÜFREDATTA NE VARSA...
GEÇİN MÜFREDATI AYSEL HANIM...

BENİM ANLADIĞIM SU Kİ, OKUL KARİYERİMİZDE GÖRÜP GÖREBİLECEĞİMİZ EN ENTERESAN ÖĞRENCİ İLE KARŞI KARŞIYAYIZ. BUNDA HERKES HEMFİKİR. KLASİK YÖNTEMLER BİR İŞE YARAMAZ. CEZA, KORKU, ŞİDDET, ASİMİLASYON BU ÇOCUĞU DAHA DA TEHLİKELİ KILIYOR.
BENİM YENİ BİFİKRİM VAR BEYLER...

BU KIZDA BÜTÜN BİR SINIFI GÖZÜ KAPALI SERVİS ARACINDAN ATTIRACAK BİR İNANDIRICI LİDERLİK KARİZMASI VAR İSE BU ÖĞRENCİLERE KİMBİLİR DAHA NELER YAPTIRABİLİR?..
BUNU NİYE BİZ KULLANMIYORUZ?.. HİLAL'İN BİZDEN İSTEDİĞİ NE İSE, KARNE PUANI, OKULDAN SÜRESİZ İZİN, KANTİNDEN BELEŞ YİYECEK İÇECEK HER ŞEYİ VERİN, KARŞILIŞINDA, BÜTÜN ÖĞRENCİLERİ BİZİM İÇİN ORGANİZE ETSİN.

TAMAM, KABUL...

Birinci gün...
BU KIZ ÇOK ANASININ GÖZÜ... VAY HİNZİR. OKULUN EN ÇALIŞKAN İNEKLERİNİ AŞINA DÜŞÜRÜP STATÜ KAZANIYO KERATA... ETRAFINA POPÜLER BİAĞ KURUYOR...
YA KANKİSLER YA İKİ SİNEMA BİLETİM VAR VALLA SİZDEN BAŞKASINA YEDİRMEM BUNLARI.

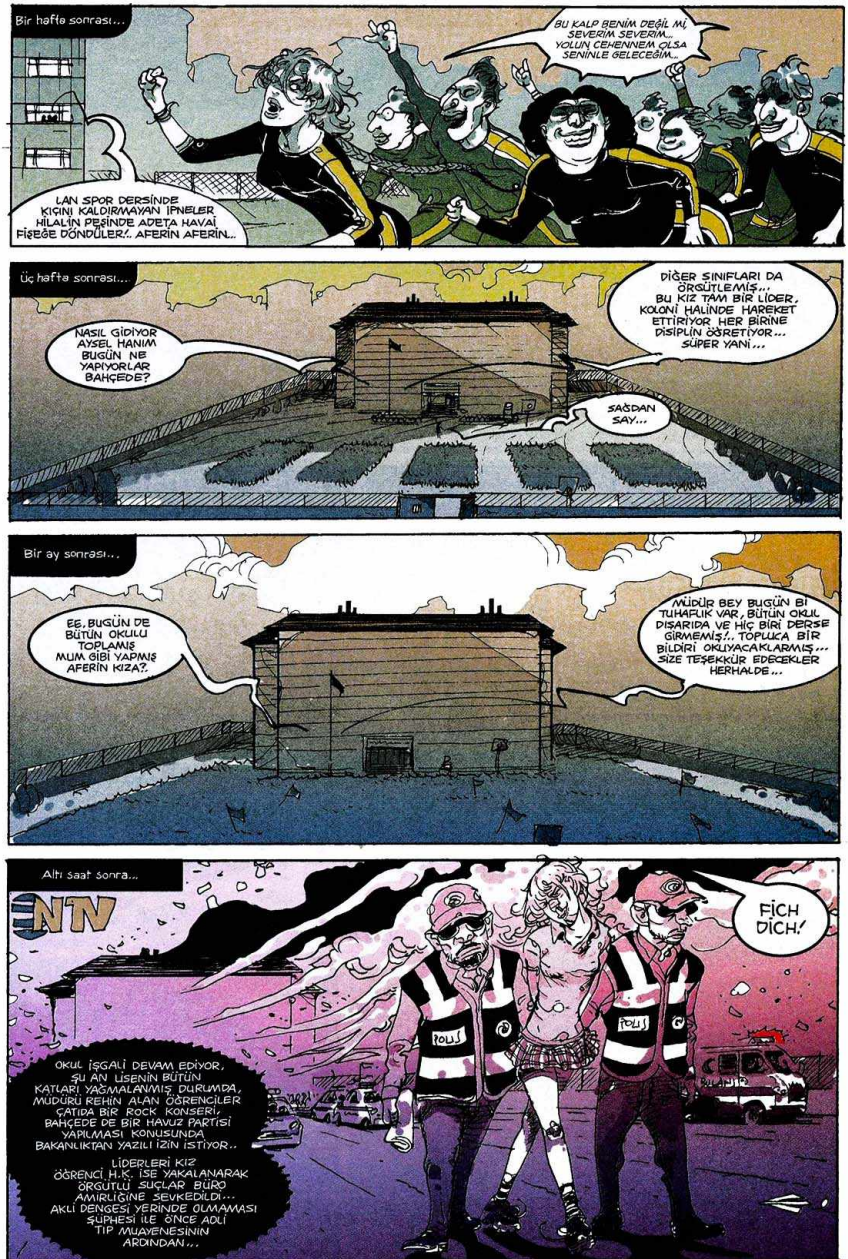
Bir hafta sonrası...
BU KALP BENİM DEĞİL Mİ, SEVERİM SEVERİM... YOLUN CEHENNEM OLSA SENİNLE GELECEĞİM...
LAN SPOR DERSİNDE KIŞINI KALDIRMAYAN İPNELER HİLALİN PEŞİNDE ADETA HAVAİ FİŞEĞE DÖNDÜLER.. AFERİN AFERİN..
Üç hafta sonrası...
NASIL GİDİYOR AYSEL HANIM BUGÜN NE YAPIYORLAR BAHÇEDE?
DİĞER SINIFLARI DA ÖRGÜTLEMİŞ... BU KIZ TAM BİR LİDER, KOLONİ HALİNDE HAREKET ETTİRİYOR HER BİRİNE DİSİPLİN ÖĞRETİYOR... SÜPER YANİ...
SAĞDAN SAY...
Bir ay sonrası...
EE, BUGÜN DE BÜTÜN OKULU TOPLAMIŞ MUM GİBİ YAPMIŞ AFERİN KIZA?
MÜDÜR BEY BUGÜN Bİ TUHAFLIK VAR, BÜTÜN OKUL DISARIDA VE HİÇ BİRİ DERSE GİRMEMİŞ!.. TOPLUCA BİR BİLDİRİ OKUYACAKLARMIŞ... SİZE TEŞEKKÜR EDECEKLER HERHALDE...
Altı saat sonra...
NTV
ÖKUL İŞGALİ DEVAM EDİYOR, ŞU AN LİSENİN BÜTÜN KATLARI YAĞMALANMIŞ DURUMDA, MÜDÜRÜ REHİN ALAN ÖĞRENCİLER ÇATIDA BİR ROCK KONSERİ, BAHÇEDE DE BİR HAVUZ PARTİSİ YAPILMASI KONUSUNDA BAKANLIKTAN YAZILI İZİN İSTİYOR..
LİDERLERİ KIZ ÖĞRENCİ H.K. İSE YAKALANARAK ÖRGÜTLÜ SUÇLAR BÜRO AMİRLİĞİNE SEVKEDİLDİ... AKLI DENGESİ YERİNDE OLMAMASI ŞÜPHESİ İLE ÖNCE ADLİ TIP MUAYENESİNİN ARDINDAN...
FİCH DİCH!
POLİS
POLİS
SON DAKİKA SON DAKİKA SON DAKİKA SON DAKİKA SON DAKİKA

İLK İHSAN
ZZZZZ
ZZZZZ
ZZZZZ
ZZZZZ
FORSS!
TÖÜÜÖÖ!
HOP
PAT!
FIRS
FIRS
ÇAPSS!
SORPS!

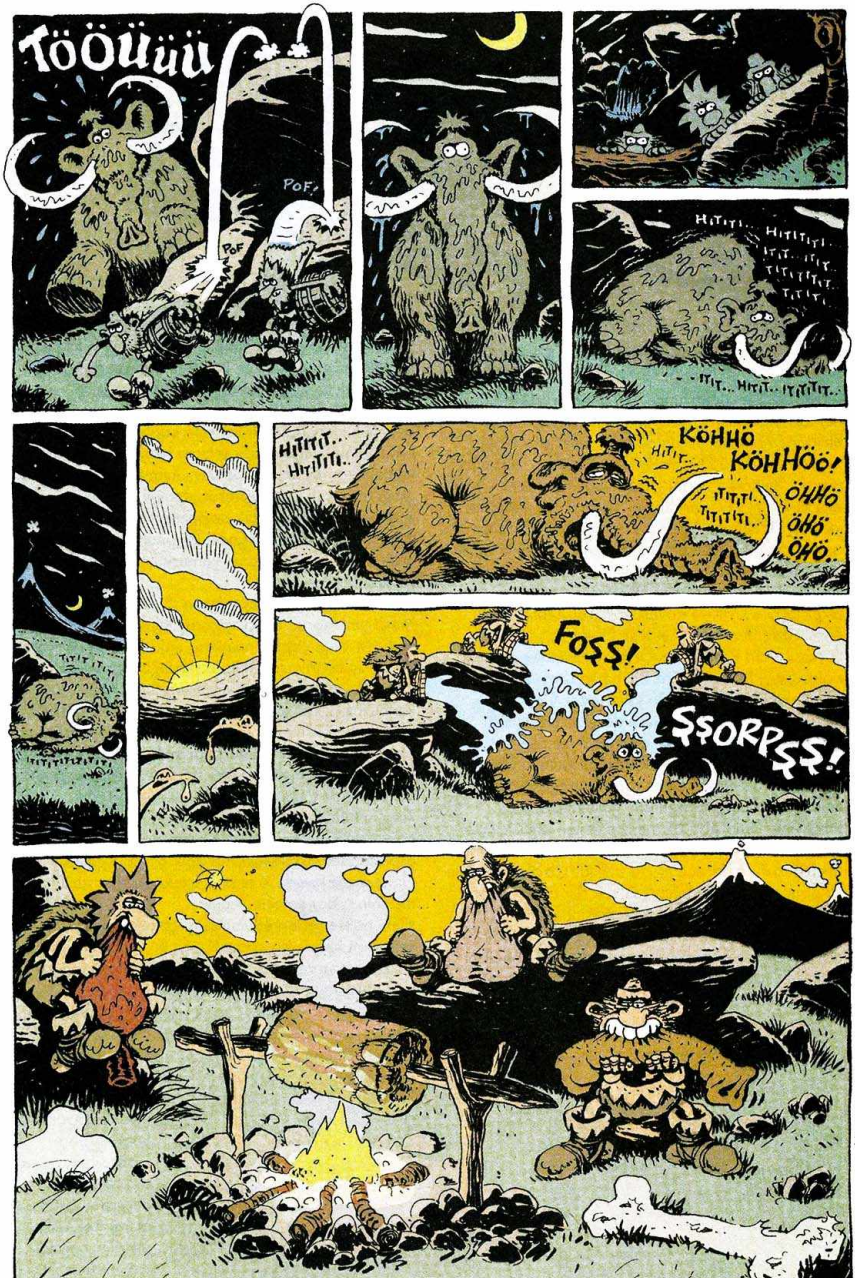
TÖÖÜÜÜ
POF!
POF
HITITI... HITITITI...
ITIT... ITIT...
TITITITITI...
TITITI...
ITIT... HITIT... ITITITIT...
HITITIT...
HITITITI...
HITIT...
KÖHHÖ
KÖHHÖÖ!
ITITITI...
TITITITI...
ÖHHÖ
ÖHÖ
ÖHÖ...
TITITITITI
ITITITITITITITI
FOŞŞ!
ŞŞORPŞŞ!
EMRAH ✶→ HAKAN—

**Levent CANTEK**

# MEMLEKET ÇİZGİSİ

## İki Üşütük

*Gırgır*, 1980'de, dokuzuncu yaşını kutlarken, gündelik hayatta ölümlerin çoğalarak normalleştiği başka bir dönemimizde, bütün popüler kahramanlarını birbirlerini dövüp paralarken resmederek kapağına taşımış: "yıldönümlerini günümüzün modasına uygun olarak kutlayan *Gırgır* Takımı" diyerek bir açıklama yazmıştı. Utanmaz Adam, Korna'nın boğazını sıkarken, omzunda testereyle kafasını kesen Zihni Sinir vardı veya Bediş, Hasan'ın Saksısı'nı, Korna'ya patlatmak üzereydi. Dokuz ayrı çizgi roman kahramanı birbirleriyle kıyasıya dövüşüyorlardı. Avni, Avanak Avni, Hasbi Tembeler, Gaddar Davut vs... Bir başkası Altan Erbulak ile Orhan Alev'in kendilerini tipleştirdiği İki Üşütük'tü. Bir başka deyişle kapakta kavga edenler arasında iki yazar-çizer vardı. Yaşadığımız dönemde, mizah dergilerinde, çizgi romanlarımızda, yazar ve çizerlerin kendilerini tipleştirmeleri okur için alışıldık bir durum olabilir. Geçmişte, bu denli rağbet gören bir eğilim değildi, anlaşıldığı kadarıyla uygun da görülmüyordu. Hikâyenin kendisi ya da mesele edilen olgu, eserin üreticisinden daha önemli sayılıyordu, öyle ki, kimin ürettiği dahi o derece hayati değildi. Çizgi tarihimizin ilk dönemlerine baktığımızda, tek tük örnekler yok değil, örneğin Cemal Nadir, kendisini aralıklarla çizerdi. *Gırgır*'la ilintili düşünürsek, Oğuz Aral, ilk dönemlerinden itibaren her çalışmasında kendisini hikâyelere kattı. Hakeza, Altan Erbulak, gazetelerin ön sayfasında günlük siyasi karikatürler çizerken bile, kendisini çizgileştirirdi. Aral ile birlikte, 1950'li yıllarda, *Yeni Sabah* gazetesinde günlük bantlar çizerlerken, birbirlerinin öykülerine tip olarak dâhil olurlardı. *Gırgır*'a kadar kendilerini en çok çizen iki isim, sanıyorum Aral ve Erbulak'tır. Tiyatroya yakınlıkları, tek kişilik sahne performansları yapmaları, geniş anlamıyla oyunculukları, bu eğilimlerinde etkili olmuş olabilir. Okura "bu hikâyeyi size anlatan benim" demenin, kendini komikleştirmenin veya kahramanlaştırmanın garip bir tarafı yok kuşkusuz, demek istediğim onlar aracılığıyla yaygınlaşarak normalleştiler. Buna rağmen tersi de oldu, örneğin Engin Ergönültaş, ne kendisini çizdi ne de bir başkasının kendisini çizmesine izin verdi.

İlk kez 1978 yılında yayımlanan İki Üşütük, *Gırgır*'ın mutfağını anlatan bir çizgi romandı. Altan Erbulak ile *Gırgır* tarzı çizgi romanların ünlü senaristi Orhan Alev'i tipleştiriyordu. İkili, haşarı oğlan çocukları gibiydiler, sürekli işten kaytarıyor, Oğuz Aral'ı kandırmaya, Dürdane isimli güzel dergi sekreterini tavlamaya çalışıyor, aralarında rekabete giriyor, Çaycı Kambiz'in tuzaklarına düşüyorlardı. Dizinin başlangıcı, pek çizgi roman gibi değildi, karakter devamlılığı yoktu, tekrara dayalı espirilere dayanmıyordu; Alev'in bulduğu espirileri Erbulak karikatür olarak çiziyordu. Günümüz dergilerinde on yıllardır süren espirici-çizer ortaklıklarının tipik bir örneğiydi. Hatta, bana kalırsa, o başlangıçtaki espriler, absürd mizahın o dönem için yenilikçi örnekleriydi, elindeki silahı polise teslim eden adam "çok sarhoştum, ne yaptığımı hatırlamıyorum. Kapıyı iki yerinden vurdum, cezam neyse razıyım" derken arkada iki yerinden vurulmuş, menteşelerinden çıkmış, acıyla kıvranan kapı görülüyordu. Eskimo, evinden çıkarak "kapatın şu sayfayı donuyoruz" diye bağırıyordu. Sonraları bu absürd havadan uzaklaşıldı, dergiyle uyumlu olarak televisüel espriler çoğaldı, dizi, aktüele ve hafifsen erotizme

yaslanan bir komiklikle kendini yeniden biçimlendirdi. Altan Erbulak, diziyi çizerken elli yaşındaydı, bir başka deyişle o yıllarda pek çoğu yirmili yaşlarda olan *Gırgır* kadrosunun en yaşlı isimlerinden biriydi, örneğin birlikte çalıştığı Orhan Alev'den yirmi bir yaş büyüktü. Öte yandan dizide ya da *Gırgır*'ın içinde kimseyle bir yaş hiyerarşisi kurmuyor, rekabete girmiyor, mesleki hırslara kapılmıyordu. Her zaman çok yoğun ve çalışkandı, enerjik ve pozitifti, işini yapıyor ve bir başka işe yetişmek için tekrar koşuyordu. İki Üşütük yayımlanırken eş zamanlı olarak gazinolarda komedyen olarak sahneye çıkıyor, televizyonda canlı yayında karikatür çiziyor, tiyatro oyunlarında rol alıyor, gazetelere günlük-haftalık iş yetiştiriyordu. Erbulak, uzun bir dönem, açık ara, ülkenin en ünlü çizeriydi, sempati dolu ilgi çekici bir popülerliğe sahipti: "Kendimi [aynada] ilk gördüğümde öyle güldüm, öyle güldüm ki... Bu surat olsa olsa karikatür olur dedim ve başladım çizmeye" diyordu. Bugün dahi, o ölçüde sevilen ve bilinen, farklı mecralarda kendini kabul ettirebilen bir başka çizgi üreticimiz yok. İki Üşütük, ister istemez, böylesi bir tanınırlığın izlerini taşıyordu, daha çok Erbulak'ın köşesiydi demek gerekiyor, aralıklarla Üşütükler adıyla yayınlanıyor, Orhan Alev dışında başkaları da espri veriyor, hikâyede ona hempalık ediyordu. Erbulak'ın gündelik hayatı ve televizyon yıldızlığı hikâyelere dâhil edilmekle birlikte dizinin amacı derginin çalışanlarını komikleştirerek kahramanlaştırmak, okurla yakınlaşabilmek, samimi bir dil kurabilmek olduğu için Erbulak'ın asıl işi çizerlik gibi gösteriliyordu. Buna göre diğer işler para içindi, geçiciydi, önemsizdi. Gerek Erbulak gerek Orhan Alev, kıt kanaat geçinen, tembel ve hazcı iki kafadar gibi anlatılıyorlardı, hafiften saftılar, kolay kandırılıyor, kolay çuvallıyorlardı. Sevimli ve iyimser, kin tutmayacak kadar naif ve balık hafızalıydılar. Dizinin mizahı, tiyatro kökenli komedyenlerin televizyonda yaptıkları skeçleri, hatta Yeşilçam'ın

ve televizyonda benzer espriler yapıyor; siyasete, genel ahlaka, tabulara veya underground denebilecek bir koyuluğa hiç bulaşmıyordu. Orhan Alev de bu tarzın uzun yıllar en önemli üreticilerinden biri oldu. Öyle ki, *Gırgır*'ın kimilerince *Mad* dergisine benzetilmesinde pay sahibi olduğu iddia edilebilir. Popüler figürleri ve klişeleri makaraya alan, sözden çok hareket komiği kullanan ve güzel kadınlar karşısında aptal erkek kahramanların acizine odaklanan bir mizah anlayışı vardı. Amerikan tarzı, sürpriz son kareli, tek etkiye odaklanan komik çizgi hikâyelerin yaygınlaşmasında katkısı büyüktü. Doksanlı yıllarda, özel tv kanallarının açılmasıyla mizah dergileri büyük tiraj kaybederken gerekçe olarak *Gırgır* tarzı mizahın (gevşeyen sansürle birlikte) televizyona taşınması gösteriliyordu. Mizah dergileri o tarihten sonra televizyonda anlatılmayanı anlatma tercihinde bulunarak esprilerini başkalaştırdılar. İki Üşütük, bizatihi kendisi televizyon yıldızı ünlü bir üreticisi olan, beyazcamın parodileştirildiği yılların çizgi romanıydı. O günlerden geriye espriler olmasa bile *Gırgır* kadrosunun Erbulak eliyle tek tek çizilmesi kaldı. *Gırgır* yazar ve çizerleri, en çok Erbulak'ın fırçasıyla çizgileştirildiler desek yanlış olmaz. Erbulak, 1988 yılında vefat edince, dergi mutfağını anlatan başka çizgi romanlar kullanıldı ve galiba onların en ünlüsü, arada Üşütükler'e espri veren Hasan Kaçan'ın, Ergün Gündüz'le birlikte yaptığı Hasan ile Ergün oldu, mizah mantığı büyük

# BİR AŞKIN ORTOPEDİSİ

Cansın Çağlar

# HORTLAK KERİZLERİ

YETKİN GÜLMEN · ALPAY ERDEM · BARIŞ UNGUR · EMRAH ABLAK · KUBİLAY ODABAŞ · MURAT KARADAN · CİHAN KILIÇ · SALİP TEKİN · HAKAN KARATAŞ · NİSAN HAKAN · GÖKSU GÜL · MEMO

LEVENT CANTEK · ÖMER GÖKSEL · DENİZ GENÇER · CİHAN CEYLAN · BU KİM LAN? · CENGİZ ÜSTÜN · İLTEM DİLEK · HAKAN KARADENİZ · CANSIN CAĞLAR · B.ÜSTÜN · FIRAT BUDACI · KENAN YARAR

Merhaba sevgili Hortlak okurları.. Mahkeme koridorlu ofisimizde sıradan bir Hortlak mesaisi.. Aşırı bireylerimiz kimse kimsenin skinde olmadığı bu tuhaf ortamın uzayında yitip gitmişlerdir.....

Cihan Kılıç ve arkadaşlarının ikamet ettiği oda

Yetkin Emrah Murat Salip abi odası

Sekreterimiz Nuriye hanım

ölümüne horlanış

6hh arrr zzz hh

K..k.. k..khh

keke kekeke

eee soora noolduu abi?

soora Jandarmalar daldı..

Teknik oda

WC

Yaa lan rakunların elleri çok güzel değil mi yaa?

Değil..

Bana bes islah hamburger söyleh!

Dışardan bişey isteyen var mı hacı?

komşuları paketleyip götürdü..

Aslen Otisabi'nin odası, Büstün'de takılıyo

Bu salonda Meme, Oky, Barış Fırat gibi kişiler çalışıyor. Dergi-nin tek güneş gören bölümü..

Murat Karadan pis geyiğiyle Yetkin'i esir almıştır oysa önündeki çizgiromanın diyaloglarına yoğunlaşmak zorunda olan Yetkin zerre dinlememektedir bu iri kişiyi..

Sergi açılışı varmış, gidelim mi? Gereze yumuruz.

Gitmiyelim..

....

...hmmm.. -PEKİ NEDEN BEN? NEDEN BENİ SEÇTİNİZ? - SEN SEÇİLMEDİN, ZATEN VARDIN

püs-kuüt yer misin?

Yemem

Herne kadar dramatik pilotta beleş lakırdıları ile kafa ütülese de geçmişinde boks sporuyla profesyonel olarak ilgilenmiş oluşu onu elestiri oklarından korumaktadır..

Çokonat'ta var ama veremem..

Peki Tombi tekrar çıksa yermisin?

KRONÇ KORÇ!

Çokonat

Yemem

Peki şey?

Yanni Kayan

O esrada Rize Ayder yaylası..Emrah Ablak maaile çadır turizmine yurmuştur kendini..Ağustos'un sıcak esen rüzgarı dergi kondurlarını yalarken Emrah'ı sorar gibidir..

LAN YİNE GENEYE YER KALMADI..

okurun yıllarca erkek sandığı İltem'in sosyal medya sayesinde kadın olduğu ortaya çıktı, bi' de Küba'dan tatil fotoşu paylaşıp biz iyice tilt ediyor..İltem lütfen bırakbu işleri ve rutubeti dergine dön!!

cırk

Barış yedi yirmidört ofiste takılırken sen bi anda kalk gib Amarikaya yerleş. Sentırıl Parkta çekirdek kabuklarını takip ederek kendisine ulaşabilirsiniz. (Ajan dabilir)

Hiç hazırladığınız bi derginin matbaada basılırken çıkardığı o sese kulaklarınızı bırakmışlığınız var mıdır.. Bizim var... Kafa bomboş olur.. işte şimdi şaane uyunur.

Kenan adlı kişi yavruyken kapısının önünde bulduğu kargayı nası bi muhabbet kuşu muamelesiyle büyüttüyse hayvan da iyice tiskinmiş bu kişiden..

Cengiz motorunu satmaya karar verir, internet üzerinden alış veriş, motoru yeni sahibine teslim, eve dönüş.. sonuç 10 cüstün şaşırma gücünde olur...!!!

Çok yönlü sanatçılarımızdan Göksu kendini duvar resmine verdi, şahane şeyler çizerkene hızını alamayıp badarıcı oldu.. Aramıza dön Göksu.

Galip abi çizmeye başlamadan önce parmaklarını ısıtmak için evden dergiye tespih çekerek geliyomuş.. işte açlanmışlık! Gençler fayz alıyomuyuz?

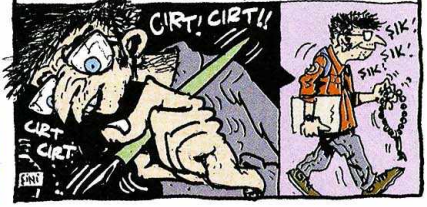


Hakan adlı kişi uzun süredir ofiste sabahlamıyor, en son gördüğümde şöyle uyuyordu, sonra bende sızmışım, hayal meyal Hakan için ambulans çaarıldığını vs..

Acılar içindeki Hakan'ı acile yetiştirirler, tetkik, ve sonuç: pankreası patlamıştır kanını zehirlediğinden acil operasyona alınır. Şimdi alyanaklı neyseki

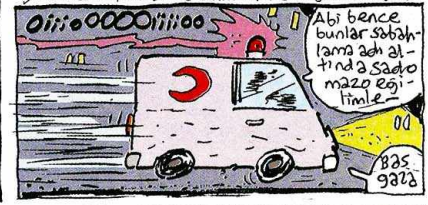


Sabahlama sonrası açkama bi sürü midye paketlet, evde yemek ve sızmak. Sabah midyeden zehirlenmiş olarak masmavi uyan.. Ambülans!!!!!

Ulan ne çizsem diye koridorda dolanırken ömer üçüncü sayfa haberi gibi alçıda kolla geldi dergiye. Geçmiş olsun hacı nası oldu anlat çizicem dedim.

Dergide telefonun doğru düzgün çektiği tek nokta daysan Penguen sürüsü gibi üşüşmüş mesai arkadaşlarının iletişim çabalarını müzikle ört te çalış.. Hasan Cihat örter.

Alpay da bebeklenenlerden imiş, Hortlak kerizleri ailesi olarak tebrik ederiz. Geçen bisikleti geldi dergiye. İhmal edilmiş, alkol almış.. Götürdük barıştılar zaten hemen.

Fırat hem yazar hem de dişçidir fakat ne yazarlık ne de dişçilikle alakası olmayan bir ortak paydası vardır, biz bu paydaya anti-Fırat, Fırat parçacığı ya da müfit deriz.

Dergide elektrikler kesikti, Ankara'dan Levent Cantek adlı kişi gelmiş sağolsun kafasının fosforuyla aydınlattı da öyle çizebildim sahifemi.. Sağdasın abim..

Diğer çok yönlülerimizden Hakan Karadeniz DJ olarak katıldığı saykodelik festivalde kavga çıkmış, Jandarma gelmiş, kıl, yün, sıkıntı... iyi ki gelmemişin dedi

Aslında bayaa kalabalıkmışız bööle bakınca Hortlak ailesi olarak, misal başlıktaki portreler arasında okyve Erman Çağlar adlı kişileri unutuzlamış olmam.

Videosu yoksa inanmamanısı yaşamış Cansın, sinirle telefonu fırlat bu ve sekerekten basket! Anlattı.. inandım. Koskoca adam, yalan söyliyecek değil ya! Olmuştur o.

Deniz Gençer'de Hortlak ekibinin diğer yaşlıları gibi Galata köprüaltı Kemancı kuşağındandır. O yılları yazıyor, iyi yapıyor.. Ne kusulmuştu be dimi Memo?

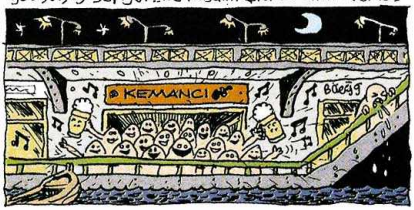


Aslında kendisinin çizilmesinden bayaa hoşlanıyo insan.. Murat'ın başrolde olduğu "Sokak dövüşçüsü" ne Cihan ara verince hemen gelmiş.. Neyse burada doydu çizilmelere.

Çizerin en büyük düşmanı, terden kağıtları buruş buruş eden Ağustos ayını atlattık, artık yağmur damlalarının cama vurduğu, demli çayla çizdiğimiz sayıda görüşürüz.

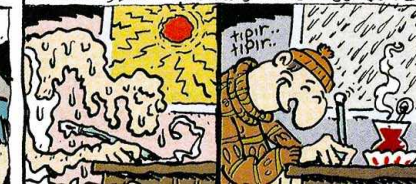

# HORTLAK
# ÇİZGİ ROMAN OKULU

Merhaba Sevgili Arkadaşlar. Bu ayki Çizgi Roman Okulu toplantımız da bayağı kalabalaktı. Amatör arkadaşlarımız çizimlerinin yanı sıra öyküler de getirmeye başladılar. Gelen öykülerde en dikkat çeken mesele, öykülerin ve çizginin "gerçek"lik meselesi. Çizdiğimiz bir öykü ister delilerle, ister uzaylılarla, isterse canavarlarla ilgili olsun, yine de bize gerçeklik hissini vermesi gerekir. Ya öykünün geçtiği ortam kendi hayatımızdan, çevremizden, mahallemizden, ailemizden veya okulumuzdan bilip gördüğümüz ortamlar olmalı, ya karakterler tanıdığımız insanlar gibi davranmalı ve konuşmalı, ya kendimizi bir karakterle özdeşleştirebilmeliyiz. Diyaloglar bildiğimiz tarzda, ya da mantıken inandırıcı olmalılar. Ya da mekanlar, binalar, kıyafetler bildiğimiz gibi olmalı. Hiç biri olmuyorsa en azından karakterlerin girdiği ruh halleri ve tavırları gerçekçi ve inandırıcı olmalı. Tüm bunları gerçekçi yapabilmek için, öykülemeye en iyi bildiğimiz konuları ve duyguları anlatmakla başlamalıyız. Çizerken ise gerçekçiliği sağlayabilmek için çizdiğimiz karakteri kendi kafamızda iyi tanımlamalı, onun giyimini, duruşunu, vücut dilini ve yüz ifadesini doğru çizmeliyiz. Bunu yapabilmek için biraz "oyunculuk" uğraşı gerekir. Koşan bir adamın vücudunun nasıl bir şekle girdiğini anlayabilmemiz için koşan adamları incelemek iyidir, ama en iyisi koşup, ya da en azından koşar gibi yapıp kendi vücudumuza odaklanmaktır. Bir diyalogda bir söz söyleyen adamın yüzünün ne şekle gireceğini ancak o sözü kendimiz, tiyatrocu gibi duygusunu vererek söylersek, kendi yüzümüzde hissedebiliriz. Diyaloglar, oyunculuk, kostüm ve mekan inandırıcı olursa ancak o zaman öykünün akışına kendimizi kaptırabiliriz ve bir sonraki aşama olan konunun inandırıcılığı kısmına geçebiliriz. "Sıfırdan bir öykü uydurdum" diye düşünerek veya tüm bu unsurların gerçekçi olup olmadığını önemsemeden, bize hiç bir açıdan tanıdık gelmeyen öykü anlatırsak, bu öykü kimseyi ilgilendirmeyen bir öykü olur.

Yarkın SAKARYA

Arkadaşımız bir süper kahraman çizimi yapmış. Güzel çiziyor, yüzün ve vücudun anatomisine hakim. Fakat adamın ifadesi de duruşu da bir Amerikan filminden çıkmış gibi. Çizim bir Amerikan çizgi romanından alıntı gibi. Normal hayatımızda, çevremizde böyle bir duruş, böyle bir ifade yok. Bu tarzda çizdiğimizde kendimize ait kişisel konularımızı öykülememiz çok zor, çünkü bir Amerikalının vücut dili bizim kendimizin ve çevremizdekilerin vücut diline benzemez. Okulda bizi itip kakan okul arkadaşımız, sokakta bize omuz atan mahalle delikanlısı bize dayılandıklarında bu çizimdeki gibi dayılanmazlar, duruşları ve ifadeleri daha farklı olur. Amerikan çizgi romanı sevebiliriz, onlar gibi çizmek hoşumuza gidebilir, fakat kendi hikayemizi anlatmak söz konusu olduğunda o çizgiyi bir ucundan yerlileştirmek zorundayız.

Ozan ATALAY

Arkadaşımız, öykünün sonuda karakterin delirdiği ve birilerini öldürdüğü ve intihar ettiği bir öykü çizmiş. Özenerek çizmiş, fakat çizerken bazı konulara biraz daha yoğunlaşması gerekiyor. Örneğin burada ateş eden adamın arkadaki eli, tüm vücuduyla yaptığı zor ve ani bir hareket esnasında olması gerektiği şekilde kasılmış, fakat vücudu hiç de zor ve ani bir hareket yapmıyor, düz duruyor. Aniden arkasına dönmemiş, düz dururken sadece silah tutan elini kaldırmış. Halbuki arkadaşımız kurşun kalemi çizerken bir aynanın karşısına geçip arkasında açılan kapıya doğru aniden dönüp ateş eder gibi yaparak kendine baksaydı adamı daha doğru çizebilirdi. Silah da su tabancası gibi olmuş. Sadece insan çizerken değil, nesneleri çizerken de çizdiğimiz şeyin duygusunu hissetmeliyiz. Bir silahın patlamasını, patlamanın nasıl bir şey olduğunu, patlamayla fışkırmanın farkını içimizde hissedebilmeliyiz ki doğrusunu çizebilelim.

Arkadaşımız siyahları ve taramaları kullanarak güzel bir kanalizasyon atmosferi yaratmış. Çok tarama kullanmak bazen gerçekten atmosfer yaratmamızı sağlayabildiği gibi bazen de kimi acemiliklerimizi görmemizi engelliyor olabilir. Bu sayfaya da uzaktan bakınca bir anda atmosferik etkisiyle öykü etkileyici duruyor, fakat incelediğimizde vücut duruşlarındaki ve ellerdeki donukluk, yüzlerdeki resimsilikle karikatürsülük arasında kararsız kalmış çizgi tarzı dikkati çekiyor. Çizgimizde bazı şeyleri iyi yapıyor olabiliriz, fakat bu durum hiç bir zaman başka noktalardaki eksikliklerimizi "idare eder" diye geçiştirmemize sebep olmamalı. Çizgimizdeki güzel unsurları tüm çizgimize yayabilmek için çok çok çok çizmeliyiz.

Fırat DÖVENCİOĞLU
(Karşı sayfa)

# CİCİ BOK

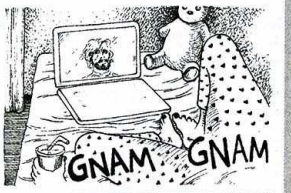

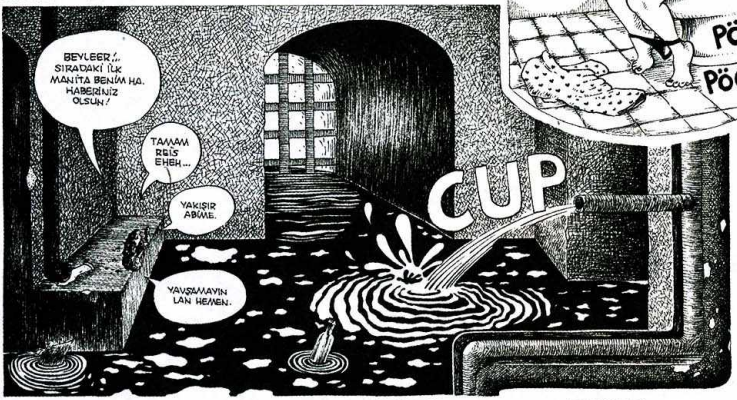

Fırat DÖVENCİOĞLU

# PEK YAKINDA!

METİN ANNESİNİ ARIYOR

OKY-Memo

Memo Tembelçizer

UTANMADAN İDDİA EDİYORUM-3

BEN-2 Alpay Edem

mürekkep

## KAÇIRANLAR İÇİN!

UYKUSUZ 4 SAYI BİRLİKTE!

HORTLAK 3 SAYI BİRLİKTE!

YENİ UYKUSUZ CİLTLERİ DE VAR!..

Bayilerde, marketlerde ve www.uykusuzdukkan.com.tr'de

UYKUSUZ dükkan

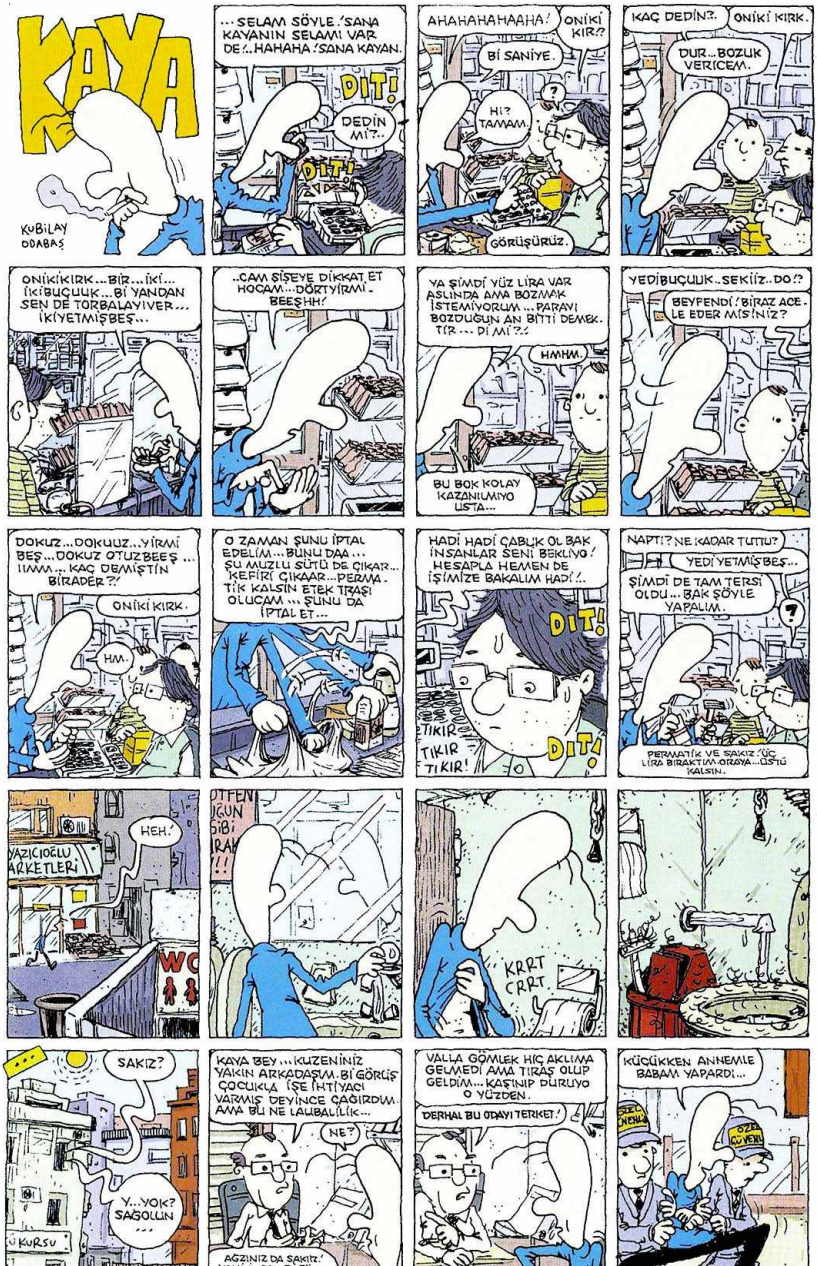
KAYA
KUBİLAY ODABAŞ
...SELAM SÖYLE ŞANA KAYANIN SELAMI VAR DE!..HAHAHA! ŞANA KAYAN.
DIT!
DEDİN Mİ?..
DIT!
AHAHAHAHAHA!
ONİKİ KIR!?
BİR SANİYE.
HI? TAMAM.
GÖRÜŞÜRÜZ.
KAÇ DEDİN?.
ONİKİ KIRK.
DUR..BOZUK VERİCEM.
ONİKİKIRK...BİR...İKİ... İKİBUÇUK...BİR YANDAN SEN DE TORBALAYIVER... İKİYETMİŞBEŞ...
..CAM SİSEYE DİKKAT ET HOCAM..DÖRTYİRMİ-BEEŞHH!
YA ŞİMDİ YÜZ LİRA VAR ASLINDA AMA BOZMAK İSTEMİYORUM...PARAYI BOZDUĞUN AN BİTTİ DEMEK. TIR... DİMİ?!
HMHM.
BU BOK KOLAY KAZANILMIYO LİSTA...
YEDİBUÇUK..SEKİİZ..DO!?
BEYFENDİ! BİRAZ ACELE EDER MİSİNİZ?
DOKUZ...DOKUUZ..YİRMİ BEŞ...DOKUZ O'UZBEEŞ... HMM...KAÇ DEMİŞTİN BİRADER?!
ONİKİ KIRK.
HM.
O ZAMAN ŞUNU İPTAL EDELİM...BUNU DAA... ŞU MUZLU SÜTLÜ DE ÇIKAR.. KEFİRİ ÇIKAAR...PERMATİK KALSIN ETEK TIRAŞI OLUCAM...ŞUNU DA İPTAL ET...
HADİ HADİ ÇABUK OL BAK İNSANLAR SENİ BEKLİYO! HESAPLA HEMEN DE İŞİMİZE BAKALIM HADİ!..
DIT!
TIKIR TIKIR TIKIR!
DIT!
NAPTI!? NE KADAR TUTTU?
YEDİ YETMİŞBEŞ...
ŞİMDİ DE TAM TERSİ OLDU...BAK SÖYLE YAPALIM.
PERMATİK VE SAKIZ ÜÇ LİRA BIRAKTIM ORAYA...ÜSTÜ KALSIN.
YAZICIOĞLU ARKETLERİ
HEH!
WC
KRRT CRRT.
SAKIZ?
Y...YOK? SAĞOLUN...
KURSU
KAYA BEY...KUZENİNİZ YAKIN ARKADAŞUM. BİR GÖRÜŞ ÇOCUKLA İŞE İHTİYACI VARMIŞ DEYİNCE ÇAĞIRDUM. AMA BU NE LAUBALİLİK...
NE?
AĞZINIZ DA SAKIZ.
VALLA GÖMLEK HİÇ AKLIMA GELMEDİ AMA TIRAŞ OLUP GELDİM...KAŞINIP DURUYO O YÜZDEN.
DERHAL BU ODAYI TERKET!
KÜÇÜKKEN ANNEMLE BABAM YAPARDI...
ÖZEL ÖNEMLİ
ÖZEL GÜVENLİ

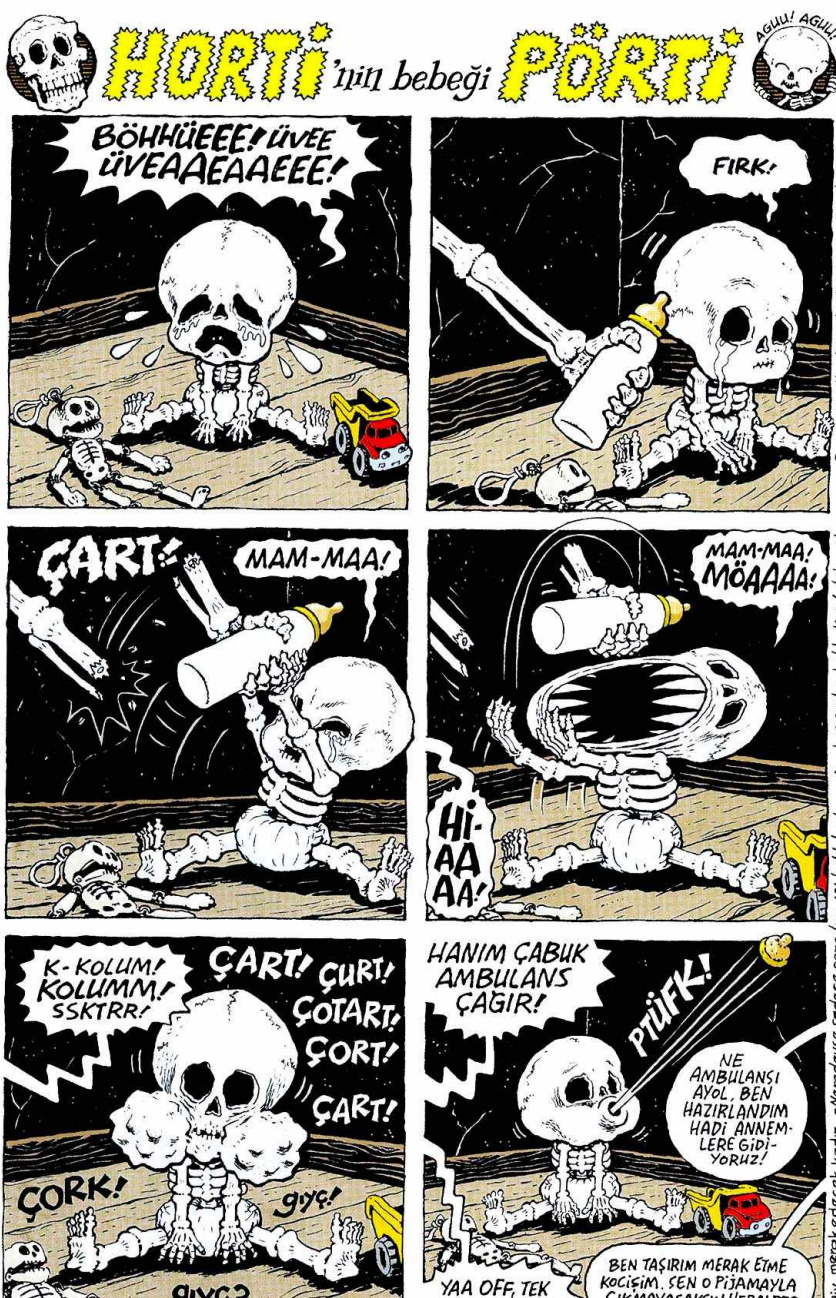
HORTİ'nin bebeği PÖRTİ
AGUU! AGUU!
BÖHHÜEEE! ÜVEE ÜVEAAEAAEEE!
FIRK!
ÇART!
MAM-MAA!
MAM-MAA! MÖAAAA!
Hİ-AA AA!
K-KOLUM! KOLUMM! SSKTRR!
ÇART! ÇURT! ÇOTART! ÇORT! ÇART!
ÇORK!
gıyç!
HANIM ÇABUK AMBULANS ÇAĞIR!
PTÜFK!
NE AMBULANSI AYOL, BEN HAZIRLANDIM HADİ ANNEMLERE GİDİYORUZ!
BEN TAŞIRIM MERAK ETME KOCİŞİM. SEN O PİJAMAYLA
YAA OFF, TEK
İSTÜN ✶ HAKAN
...iy, merak edecek kadın. -Neredeyse sadece çene kemiği kaldı kadının, yine de sosyal muhabbetini tek kemik yapıyo. -Senin gibi çıtkırıldım değil yani. -Çıtkırıldım mı? Lan kol gitti diyorum!